

# Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 37

fyrtiofjärde årgången

3 februari 2001

Svensk utgåva

## Meddelanden och upplysningar

### Informationsnummer

### Innehållsförteckning

Sida

#### I Meddelanden

#### Kommissionen

|              |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              |    |
|--------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| 2001/C 37/01 | Eurons växelkurs .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       | 1  |
| 2001/C 37/02 | Administrativa kommissionen för social trygghet för migrerande arbetare – Omräkningskurser för valutor enligt rådets förordning (EEG) nr 2615/79 .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       | 2  |
| 2001/C 37/03 | Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | 3  |
| 2001/C 37/04 | Statligt stöd – Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter på åtgärd C 65/2000 (ex N 679/2000) – Frankrike – Startstöd till närsjöfartslinjer <sup>(1)</sup> .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              | 16 |
| 2001/C 37/05 | Statligt stöd – Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter om stöd nr C 53/2000 (ex NN 38/2000) – Mines et Potasses d'Alsace (MDPA) <sup>(1)</sup> .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | 22 |
| 2001/C 37/06 | Statligt stöd – Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter i samband med stöd C 55/2000 (ex NN 5/2000) – Tyskland, stöd till förmån för Mesacon Messelektronik GmbH Dresden <sup>(1)</sup> .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                | 29 |
| 2001/C 37/07 | Statligt stöd – Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter om de tre oanmälda statliga stödordningarna C 58/2000 (ex NN 81/2000): Skattemässigt stöd i form av befrielse från bolagsskatt för vissa nystartade företag i provinsen Álava (Spanien). Stödordning C 59/2000 (ex NN 82/2000): Skattemässigt stöd i form av befrielse från bolagsskatt för vissa nystartade företag i provinsen Guipúzcoa (Spanien). Stödordning C 60/2000 (ex NN 83/2000): Skattemässigt stöd i form av befrielse från bolagsskatt för vissa nystartade företag i provinsen Vizcaya (Spanien) <sup>(1)</sup> ..... | 38 |
| 2001/C 37/08 | Statligt stöd – Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter på stöd nummer C 57/2000 (ex NN 157/99) till Valmont Nederland BV (ex Nolte), Nederländerna <sup>(1)</sup> .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 44 |

SV

| <u>Informationsnummer</u> | Innehållsförteckning (fortsättning)                                                                                                                                                        | Sida |
|---------------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 2001/C 37/09              | Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar <sup>(1)</sup> .....                                       | 48   |
| 2001/C 37/10              | Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.2277 – Degussa-Hüls/SKW Trostberg/Laporte) <sup>(1)</sup> .....                                                                         | 51   |
| 2001/C 37/11              | Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.2294 – Etex Group/Glynwed Pipe Systems) <sup>(1)</sup> .....                                                                            | 52   |
| 2001/C 37/12              | Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.2280 – BASF/Bertschi/Hoyer/VTGL/IV) – Ärendet kan komma att behandlas enligt förenklat förfarande <sup>(1)</sup> .....                  | 53   |
| 2001/C 37/13              | Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.2324 – Sanmina Corporation/AB Segerström & Svensson) – Ärendet kan komma att behandlas enligt förenklat förfarande <sup>(1)</sup> ..... | 54   |
| <hr/>                     |                                                                                                                                                                                            |      |
|                           | II <i>Förberedande rättsakter</i>                                                                                                                                                          |      |
|                           | . . . . .                                                                                                                                                                                  |      |
| <hr/>                     |                                                                                                                                                                                            |      |
|                           | III <i>Upplysningar</i>                                                                                                                                                                    |      |
|                           | <b>Kommissionen</b>                                                                                                                                                                        |      |
| 2001/C 37/14              | Förslagsinfordran – Europeiskt initiativ för demokrati och mänskliga rättigheter som utlysts av Europeiska kommissionen – Stöd till rehabilitationscenter för tortyroffer ....             | 55   |

## I

*(Meddelanden)*

## KOMMISSIONEN

**Eurons växelkurs <sup>(1)</sup>****2 februari 2001***(2001/C 37/01)*

|               |   |        |                                   |
|---------------|---|--------|-----------------------------------|
| <b>1 euro</b> | = | 7,4624 | danska kronor                     |
|               | = | 8,914  | svenska kronor                    |
|               | = | 0,6364 | pund sterling                     |
|               | = | 0,9407 | US-dollar                         |
|               | = | 1,4046 | kanadensiska dollar               |
|               | = | 108,43 | japanska yen                      |
|               | = | 1,5377 | schweiziska franc                 |
|               | = | 8,205  | norska kronor                     |
|               | = | 79,65  | isländska kronor <sup>(2)</sup>   |
|               | = | 1,6959 | australiska dollar                |
|               | = | 2,0895 | nyzeeländska dollar               |
|               | = | 7,2763 | sydafrikanska rand <sup>(2)</sup> |

---

<sup>(1)</sup> Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

<sup>(2)</sup> Källa: Kommissionen.

## ADMINISTRATIVA KOMMISSIONEN FÖR SOCIAL TRYGGHET FÖR MIGRERANDE ARBETARE

## Omräkningskurser för valutor enligt rådets förordning (EEG) nr 2615/79

(2001/C 37/02)

Artikel 107.1–107.4 i förordning (EEG) nr 574/72

Referensperiod: januari 2001

Tillämpningsperiod: april, maj, juni 2001

|     | EUR       | DKK      | GBP        | NOK      | SEK      | ISK      | CHF       |
|-----|-----------|----------|------------|----------|----------|----------|-----------|
| EUR | —         | 7,46415  | 0,634800   | 8,23552  | 8,90555  | 79,8559  | 1,52909   |
| DKK | 0,133974  | —        | 0,0850465  | 1,10334  | 1,19311  | 10,69859 | 0,204858  |
| GBP | 1,57530   | 11,7583  | —          | 12,9734  | 14,0289  | 125,797  | 2,40878   |
| NOK | 0,121425  | 0,906336 | 0,0770807  | —        | 1,08136  | 9,69652  | 0,185670  |
| SEK | 0,112290  | 0,838147 | 0,0712814  | 0,924763 | —        | 8,96699  | 0,171701  |
| ISK | 0,0125226 | 0,093470 | 0,00794932 | 0,103130 | 0,111520 | —        | 0,0191481 |
| CHF | 0,653983  | 4,88143  | 0,415149   | 5,38589  | 5,82408  | 52,2244  | —         |

1. Genom förordning (EEG) nr 2615/79 fastställs att kursen för omräkning till en nationell valuta av belopp uttryckta i en annan nationell valuta skall vara den kurs som beräknas av kommissionen och som grundar sig på det månatliga genomsnittet, under den referensperiod som definieras i punkt 2, av växelkurserna för de valutor som anmäls till kommissionen för det Europeiska monetära systemets räkning.

2. Referensperioden skall vara

- januari månad för omräkningskurser som gäller från och med påföljande 1 april,
- april månad för omräkningskurser som gäller från och med påföljande 1 juli,
- juli månad för omräkningskurser som gäller från och med påföljande 1 oktober,
- oktober månad för omräkningskurser som gäller från och med påföljande 1 januari.

Valutaomräkningskurserna skall offentliggöras i det andra numret i februari, maj, augusti och november i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (C-serien).

**Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön**

(2001/C 37/03)

**A. INLEDNING**

1. År 1994 antog kommissionen gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön <sup>(1)</sup>, som upphörde att gälla den 31 december 1999. Kommissionen gjorde enligt bestämmelserna i punkt 4.3 i riktlinjerna en översyn av dessa under 1996 och kom då till slutsatsen att det inte var nödvändigt att införa några ändringar före giltighetstidens utgång. Den 22 december 1999 beslöt kommissionen att förlänga giltighetstiden för riktlinjerna t.o.m. den 30 juni 2000 <sup>(2)</sup>. Den 28 juni 2000 beslöt kommissionen att förlänga giltighetstiden för riktlinjerna t.o.m. den 31 december 2000 <sup>(3)</sup>.
2. Efter att dessa riktlinjer antogs 1994 har miljöåtgärderna utvecklats, både på initiativ av medlemsstaterna och gemenskapen samt också på global nivå, särskilt efter att Kyotoprotokollet antogs. Medlemsstaternas åtgärder ökar t.ex. stadigt inom energisektorn och tar former som hittills inte använts ofta, bland annat avgiftssänkningar eller avgiftsbefrielse. Det utvecklas också nya slag av driftsstöd. Det förefaller därför nödvändigt att anta nya riktlinjer så att medlemsstaterna och företagen kan få kännedom om de kriterier som kommissionen kommer att tillämpa när den avgör om stöd som medlemsstaterna planerar är förenliga med den gemensamma marknaden.
3. Enligt artikel 6 i EG-fördraget skall miljömålen, särskilt i fråga om främjandet av en hållbar utveckling, integreras i kommissionens kontroll av stöd inom miljösektorn. Det finns alltså inget motsatsförhållande mellan konkurrens- och miljöpolitiken, utan miljöskyddskraven skall integreras i fastställandet och genomförandet av konkurrenspolitiken, särskilt för att främja en hållbar utveckling <sup>(4)</sup>.
4. Att de långsiktiga miljökraven måste tillgodoses innebär emellertid inte att alla former av stöd bör godkännas. Man måste ta hänsyn till i vilken utsträckning stödets verkningar främjar en hållbar utveckling och att principen att förorenaren skall betala har tillämpats fullt ut. Vissa former av stöd uppfyller obestridligen de kraven i det att de medför ett gott miljöskydd utan att stå i strid med principen om internalisering av kostnaderna. Vissa andra stöd kan däremot inte bara inverka negativt på handeln mellan medlemsstaterna och konkurrensen utan också strida mot principen att förorenaren skall betala och hindra arbetet för en hållbar utveckling. Så kan till exempel vara

fallet med vissa stödformer som enbart avser en anpassning till nya obligatoriska gemenskapsnormer.

5. Kommissionen har därför i dessa riktlinjer inriktat sig på att avgöra i vilken utsträckning och på vilka villkor statligt stöd kan vara nödvändigt för att säkra miljöskyddet och en hållbar utveckling utan att konkurrensen och den ekonomiska tillväxten påverkas på ett oproportionerligt sätt. En sådan analys måste genomföras mot bakgrund av erfarenheterna av hur 1994 års riktlinjer har fungerat samt med beaktande av hur miljöpolitiken förändrats sedan dess.

**B. DEFINITIONER OCH TILLÄMPNINGSSOMRÅDE**

6. Begreppet miljöskydd: Enligt dessa riktlinjer avser kommissionen att som miljöskydd betrakta varje åtgärd som syftar till att avhjälpa eller förebygga skador på den fysiska miljön eller naturresurserna eller till att främja en effektiv användning av dessa resurser.

Kommissionen anser att åtgärder som gynnar energisparandet och förnybara energikällor också kan betecknas som miljöskyddsåtgärder. Med energisparåtgärder bör framför allt avses sådana åtgärder som gör det möjligt att minska energikonsumtionen under produktionscykeln. Utveckling och tillverkning av maskiner eller transportmedel som kräver mindre naturresurser för att fungera omfattas inte av dessa riktlinjer. Åtgärder som vidtas inom fabriker eller andra produktionsanläggningar i syfte att förbättra säkerhet eller hygien är viktiga och kan eventuellt berättiga till vissa former av stöd, men omfattas inte av dessa riktlinjer.

Begreppet internalisering av kostnaderna: Härmed avses i detta dokument företagets skyldighet att vid beräkningen av produktionskostnaderna också ta med samtliga kostnader för miljöskyddet.

Principen att förorenaren skall betala: Principen att kostnaden för att åtgärda föroreningar skall betalas av den som har orsakat dem.

Förorenare: Den som direkt eller indirekt försämrar miljön eller skapar förhållanden som leder till att den försämrats <sup>(5)</sup>.

<sup>(1)</sup> EGT C 72, 10.3.1994, s. 3.

<sup>(2)</sup> EGT C 14, 19.1.2000, s. 8.

<sup>(3)</sup> EGT C 184, 1.7.2000, s. 25.

<sup>(4)</sup> Kommissionens vilja att integrera miljöpolitiken i de övriga politikområdena kommer också till uttryck i Kölnrapporten om integrering av miljöfrågor av den 26 maj 1999 liksom i rapporten till Europeiska rådets möte i Helsingfors om integreringen av hänsyn till miljö och hållbar utveckling i gemenskapens olika politikområden (SEK(1999) 1941 slutlig).

<sup>(5)</sup> Rådets rekommendation av den 3 mars 1975 om beräkning av kostnader och om offentlig myndigheters intervention i miljöfrågor (EGT L 194, 25.7.1975, s. 1).

**Rättvisande prissättning:** Begrepp som innebär att priset på varor eller tjänster inbegriper externa kostnader som har samband med negativa miljöeffekter vid produktion och saluföring av dem.

**EG-norm:** Obligatorisk norm inom gemenskapen för de miljömål som skall uppnås samt skyldigheten enligt gemenskapsrätten att använda den bästa tillgängliga teknik som inte medför alltför höga kostnader (best available techniques – BAT) <sup>(6)</sup>.

**Förnybara energikällor:** förnybara icke-fossila energikällor: vindkraft, solenergi, jordvärme, våg- och tidvattenenergi, vattenkraftverk med en högsta kapacitet på 10 megawatt samt biobränslen. Med biobränslen avses produkter från jordbruk och skogsbruk, vegetabiliskt avfall från jordbruk, skogsbruk och livsmedelsindustrin samt obehandlat träavfall och korkavfall <sup>(7)</sup>.

**El som produceras av förnybara energikällor:** el som produceras i anläggningar som drivs uteslutande med förnybara energikällor samt den del av elektriciteten som, särskilt för reservändamål <sup>(8)</sup>, produceras av förnybara energikällor vid hybridkraftverk som drivs med klassiska energikällor.

**Miljöpåлага:** "En påлага är en miljöpåлага när den verksamhet som beskattas genom pålagan har en tydligt negativ inverkan på miljön. Med miljöpåлага kan man dock även avse en skatt eller avgift som har en mindre tydlig men ändå urskiljbar positiv inverkan på miljön. I allmänhet är det medlemsstatens ansvar att visa den beräknade miljöeffekten av en skatt eller avgift" <sup>(9)</sup>.

<sup>(6)</sup> Begreppet "bästa tillgängliga teknik" (BAT) infördes i EG-lagstiftningen genom rådets direktiv 76/464/EEG av den 4 maj 1976 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö (EGT L 129, 18.5.1976, s. 23), och återkom något modifierat i rådets direktiv 84/360/EEG av den 28 juni 1984 om bekämpning av luftförorening från industrianläggningar (EGT L 188, 16.7.1984, s. 20). I rådets direktiv 96/61/EEG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EGT L 257, 10.10.1996, s. 26) (det s.k. IPPC-direktivet (integrated pollution prevention and control)) har detta begrepp utvecklat och stärkts. Tillämpningsområdet för IPPC-direktivet omfattar industrianläggningar som utgör en betydande föroreningssrisk. Vad gäller nya anläggningar eller väsentliga ändringar av en befintlig anläggning är direktivet tillämpligt sedan november 1999. Befintliga anläggningar skall ha anpassat sig till reglerna i IPPC-direktivet före oktober 2007. Fram till detta datum tillämpas bestämmelserna om begreppet bästa tillgängliga teknik i enlighet med de två ovannämnda direktiven. I regel är det inte EG utan de nationella myndigheterna som fastställt de konkreta normerna, dvs. utsläpps- eller konsumtionsgränsvärden baserade på användningen av bästa tillgängliga teknik.

<sup>(7)</sup> Denna definition är densamma som i kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av el från förnybara energikällor på den inre marknaden för el (EGT C 311 E, 31.10.2000, s. 320). När Europaparlamentet och rådet antagit detta direktiv, kommer kommissionen att tillämpa den definition som fastställts i den slutliga texten.

<sup>(8)</sup> Samma anmärkningar som för fotnot 7.

<sup>(9)</sup> Miljösatser och miljöavgifter på den inre marknaden, KOM(97) 9, slutlig, 26.3.1997).

7. **Tillämpningsområde:** Dessa riktlinjer gäller stöd <sup>(10)</sup> som syftar till att säkerställa miljöskydd inom alla sektorer som berörs av EG-fördraget, inbegripet sektorer som omfattas av specifika gemenskapsbestämmelser när det gäller statligt stöd (stålindustri <sup>(11)</sup>, skeppsvarv, bilindustri, syntetfiber, transport och fiske), med undantag av det område som omfattas av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn <sup>(12)</sup>. Bestämmelserna i de här riktlinjerna gäller fiskeri- och vattenbrukssektorerna, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 2792/1999 av den 17 december 1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn <sup>(13)</sup> och i riktlinjerna för granskning av statligt stöd inom fiskeri- och vattenbrukssektorerna <sup>(14)</sup>. Statligt stöd till forskning och utveckling på miljöområdet omfattas av de nu gällande gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling <sup>(15)</sup>. Kommissionen anser inte heller att stöd till utbildningsverksamhet på miljöområdet är av så specifik karaktär att det motiverar någon särskild behandling. Kommissionen kommer därför att granska sådana stöd i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 68/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd till utbildning <sup>(16)</sup>.

Enligt artikel 3 i kommissionens beslut nr 2496/96/EKSG av den 18 december 1996 om gemenskapsregler för statligt stöd till stålindustrin <sup>(17)</sup>, kommer stöd till miljöskydd inom stålsektorn fortsatt att granskas med utgångspunkt i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön, offentliggjorda i EGT C 72, 10.3.1994, fram till dess att EKSG-fördraget löper ut.

Bestämmelserna i dessa riktlinjer är inte tillämpliga på icke återvinningsbara kostnader, som kommer att behandlas i en särskild text <sup>(18)</sup>. Kommissionen erinrar om att enligt kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse <sup>(19)</sup> omfattas inte stöd upp till 100 000 euro till ett företag under en period av tre år av bestämmelserna i artikel 87. Den förordningen är dock inte tillämplig på sektorerna jordbruk, fiske och transport samt de sektorer som omfattas av EKSG-fördraget.

<sup>(10)</sup> Syftet med de här riktlinjerna är inte att diskutera begreppet statligt stöd. Detta begrepp följer av artikel 87.1 i EG-fördraget samt av rättspraxis från Europeiska gemenskapernas domstol och Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt.

<sup>(11)</sup> Inom ramen för de bestämmelser som anges i tredje stycket i denna punkt.

<sup>(12)</sup> EGT C 28, 1.2.2000, s. 2.

<sup>(13)</sup> EGT L 337, 30.12.1999, s. 10.

<sup>(14)</sup> EGT C 100, 23.7.1997, s. 12. Kommissionen påpekar att de här riktlinjerna endast gäller stöd till skydd av miljön, utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser om statligt stöd, inom gränserna för de regler om kumulering som nämns i punkt 74 i de här riktlinjerna.

<sup>(15)</sup> EGT C 45, 17.2.1996, s. 5.

<sup>(16)</sup> EGT L 10, 13.1.2001, s. 20.

<sup>(17)</sup> EGT L 338, 28.12.1996, s. 42.

<sup>(18)</sup> Med icke återvinningsbara kostnader förstås kostnader som företagen måste bära p.g.a. åtaganden de ingått och som de inte längre kan uppfylla till följd av avregleringen av den berörda sektorn.

<sup>(19)</sup> EGT L 10, 13.1.2001, s. 30.

**C. KONTROLL AV STATLIGT STÖD OCH MILJÖPOLITIK**

8. Under 70- och 80-talen tog gemenskapens miljöpolitik i huvudsak sikte på att korrigera problem som hade uppstått. Tonvikten lades framför allt på att utarbeta normer i fråga om de viktigaste aspekterna av miljöpolitiken.
9. Gemenskapens femte åtgärdsprogram för miljön, "Mot en hållbar utveckling", som antogs 1993 <sup>(20)</sup>, innebär en viss brytning med denna metod. I programmet betonas nödvändigheten av att under de kommande åren följa en långsiktig politik som syftar till att skapa en hållbar utveckling. Målet är att på lång sikt förena utvecklingen av den europeiska ekonomin med miljöskyddskraven. Såsom uttryckligen anges i artikel 6 i EG-fördraget, i dess lydelse enligt Amsterdamfördraget, skall gemenskapen inte inskränka sig till att bara åtgärda påvisade miljöproblem, utan miljöskyddskraven skall integreras i gemenskapens samtliga politiska program och åtgärder under ett tidigare skede, då de utformas och genomförs, och ett aktivt deltagande från aktörer inom samhälle och näringsliv skall främjas.
10. Enligt artikel 174 i EG-fördraget skall gemenskapens politik också bygga på principen att förorenaren skall betala. De kostnader som sammanhänger med miljöskyddet skall internaliseras av företagen på samma sätt som andra produktionskostnader. För att förverkliga denna politik måste gemenskapen använda flera instrument: reglering, särskilt genom normgivning, men också genom frivilliga avtal eller ekonomiska instrument.
11. Kommissionen utarbetade 1996 en lägesrapport om utvecklingen av gemenskapens femte åtgärdsprogram för miljön. I denna rapport konstateras att helhetsstrategin och målen för det femte åtgärdsprogrammet fortfarande är giltiga. Det är obestridligt att överväganden om miljö och en hållbar utveckling i ökande utsträckning integreras med gemenskapens politik på andra områden. Vad som ännu saknas är dock en verklig attitydförändring hos alla berörda parter: politiska beslutsfattare, företag och samhällsmedborgare. För att bemästra miljöproblemen bör begreppet gemensamt ansvar utvecklas och varje medborgare bör göras medveten om vilka värden som står på spel.
12. Kommissionen antog vidare 1999 en övergripande utvärdering av det femte åtgärdsprogrammet. I rapporten konstateras att även om berörda parter, medborgare och beslutsfattare inom andra sektorer genom det femte åtgärdsprogrammet uppmärksammats på nödvändigheten av en aktiv strävan mot miljömålen så har de framsteg som gjorts för att vända de ekonomiska tendenserna och det miljöskadliga agerandet på det hela taget varit otillräckliga.
13. I utvärderingen konstateras även att det är "allt mer uppenbart att miljöförstöring medför kostnader för samhället som helhet, och att miljöskydd därför även kan medföra fördelar i form av ekonomisk tillväxt, sysselsättning och konkurrenskraft" samt att mycket ännu "återstår att göra i den svåra processen att i praktiken införa principen om att förorenaren skall betala och att till fullo lägga miljökostnaderna på förorenarna" <sup>(21)</sup>.

14. Kommissionens kontroll av statligt stöd till miljöskydd måste därför uppfylla följande dubbla krav:

- a) Dels skall den se till att konkurrensen fungerar på marknaden och samtidigt stödja genomförandet av den inre marknaden och en ökad konkurrenskraft hos företagen.
- b) Dels skall den se till att miljöskyddskraven integreras i utformningen och genomförandet av konkurrenspolitiken, särskilt för att främja en hållbar utveckling. Kommissionen anser i detta sammanhang att det är ett prioriterat mål att internalisera miljökostnaderna. Detta kan uppnås på olika sätt, t.ex. genom att man utnyttjar sådana instrument som är marknadsbaserade, eller sådana som bygger på reglering, såsom varande de mest effektiva medlen för att uppnå de ovan beskrivna målen.

15. En internalisering av miljökostnaderna bidrar till en rättvisande prissättning, om de ekonomiska aktörerna när de använder sina ekonomiska resurser beaktar priset på de varor och tjänster de önskar köpa. I lägesrapporten om gemenskapens femte åtgärdsprogram understryks att en sådan rättvisande prissättning inte uppnåtts, eftersom priset inte återspeglar de ekologiska kostnaderna. Avsaknaden av en rättvisande prissättning gör det svårare att göra medborgarna medvetna om vilka värden som står på spel och banar väg för en överexploatering av naturresurserna.

16. En rättvisande prissättning på alla stadier i det ekonomiska kretsloppet är det bästa medlet för att göra alla aktörer medvetna om kostnaderna för miljöskyddet. Utöver sina potentiellt negativa effekter på handelsutbytet och konkurrensen motverkar i allmänhet statliga stödåtgärder detta mål för prisbildningen, genom att de gör det möjligt för vissa företag att minska sina kostnader på ett artificiellt sätt och att inte avslöja miljöskyddskostnaderna för konsumenterna. På lång sikt kan alltså vissa former av stöd motverka målet en hållbar utveckling.

17. De riktlinjer för statligt stöd som kommissionen antog 1994 är ett led i denna gemenskapspolitik. Generellt sett är stöd till företag inte förenligt med principen att förorenaren skall betala eller med nödvändigheten av att företagen internaliserar miljöskyddskostnaderna.

18. I riktlinjerna anges dock att stöd kan vara motiverat i följande två fall:

- a) Under vissa omständigheter är det ännu inte möjligt att helt och hållet internalisera kostnaderna, och stöd kan därför underlätta för företagen att anpassa sig till normerna genom att utgöra en **tillfällig övergångslösning**.

<sup>(20)</sup> EGT C 138, 17.5.1993, s. 1.

<sup>(21)</sup> Miljön i Europa: Vilka är riktlinjerna för framtiden? En helhetsbedömning av Europeiska gemenskapens handlingsprogram för miljön och en hållbar utveckling kallat "Mot en hållbar utveckling". KOM(1999) 543 slutlig, 24.11.1999.

- b) Stöd kan också fungera som **incitament**, bl.a. för att uppmuntra företagen att gå längre än vad normerna kräver eller att göra kompletterande investeringar för att minska föroreningarna från anläggningarna.
19. I gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön, som antogs 1994, gav kommissionen uttryck för uppfattningen att det i vissa fall ännu inte var möjligt att internalisera kostnaderna fullt ut, och att stödåtgärder därför kunde vara oundgängliga under en övergångsperiod. Sedan 1994 har situationen emellertid ändrats i följande avseenden:
- a) Efter antagandet av det femte gemenskapsprogrammet för miljön, som redan bygger på principen att förorenaren skall betala och nödvändigheten av att internalisera kostnaderna, har företagen haft sju år på sig för att anpassa sig till en stegvis tillämpning av principen.
- b) I kommissionens lägesrapport från 1996 om det nämnda femte åtgärdsprogrammet samt i 1999 års övergripande utvärderingsrapport bekräftas ånyo nödvändigheten av att säkerställa att kostnaderna internaliseras och att marknadsbaserade instrument utnyttjas, om väsentliga framsteg i förbättringen av miljön skall kunna göras.
- c) Användning av de marknadsbaserade instrumenten och en rättvisande prissättning uppmuntras också i Kyoto-protokollet om klimatförändringar.
20. Kommissionens åsikt är därför att man inte längre bör bevilja stöd för att kompensera kostnader som inte internaliserats. För att miljökraven skall kunna tillgodoses på lång sikt är det nödvändigt med rättvisande priser och en fullständig internalisering av miljöskyddskostnaderna. Följaktligen anser kommissionen att det inte längre är berättigat att bevilja stöd då det gäller investeringar som endast syftar till att ett företag skall kunna anpassa sig till befintliga eller nya tekniska normer. Kommissionen anser dock att det, för att hänsyn skall kunna tas till de särskilda svårigheter som gör sig gällande för små och medelstora företag, bör vara möjligt att bevilja stöd till sådana företag för att de skall kunna anpassa sig till nya gemenskapsnormer, under en period av tre år räknat från antagandet av sådana normer. Däremot kan stödåtgärder visa sig vara till nytta, om de ger ett incitament för att uppnå en högre nivå än vad som krävs enligt EG-normerna. Så är fallet om en medlemsstat beslutar att införa nationella normer som är strängare än gemenskapens, för att få ett bättre miljöskydd. Så är också fallet om ett företag gör investeringar till skydd för miljön som går utöver de strängaste befintliga EG-normerna eller då särskilda EG-normer saknas.
21. Någon sådan stimulanskaraktär kan däremot inte åberopas när det endast gäller att iaktta gemenskapens befintliga eller nyinförda tekniska normer. Dessa normer är gemensam lagstiftning som företagen måste följa, och stöd skall inte behövas för att få företagen att rätta sig efter lagen <sup>(22)</sup>.

<sup>(22)</sup> Utom små och medelstora företag i den mening som avses i punkt 20 i dessa riktlinjer.

### Specialfall inom energisektorn och avgiftssänkningarna

22. Sedan rambestämmelserna antogs 1994 har betydande förändringar inträffat inom energisektorn, och hänsyn bör tas till dessa.
23. Vissa medlemsstater har infört, håller på att införa eller kan tänka sig att införa avgifter som har en gynnsam inverkan i miljöskyddshänseende. Befrielse från eller nedläggningar av avgifter beviljas ibland vissa kategorier av företag så att deras konkurrenssituation inte skall försvåras. Kommissionen anser att sådana statliga åtgärder kan utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 87 i fördraget. De negativa aspekterna av sådant stöd kan dock uppvägas av de positiva aspekter som uppstår genom att avgifterna införs. Om sådana undantag är nödvändiga för att man skall kunna införa och upprätthålla avgifter på samtliga produkter kan de, enligt kommissionens mening, därför godtas på vissa villkor och under en begränsad tid. Om villkoren uppfylls, kan denna tidsfrist omfatta upp till tio år. Efter utgången av tioårsperioden behåller medlemsstaterna möjligheten att på nytt anmäla de ifrågakvarande åtgärderna till kommissionen, som kan tillämpa samma synsätt vid sin analys med beaktande av de positiva resultat som uppnåtts när det gäller att förbättra miljön.
24. Medlemsstaternas insatser avseende förnybara energikällor samt kraftvärmeproduktion har också ökat under de senaste åren och kommissionen stöder en användning av sådana energikällor eftersom de har betydande miljöfördelar. Kommissionen anser därför att åtgärder som främjar förnybara energikällor och kraftvärmeproduktion, men som utgör statligt stöd, kan godtas på vissa villkor. Det bör framför allt tillses att dessa stöd inte strider mot andra bestämmelser i fördraget eller motsvarande nationella genomförandebestämmelser.
- ### D. MILJÖSTÖDENS RELATIVA BETYDELSE
25. De uppgifter som samlats in inom ramen för åttonde översikten över statligt stöd i Europeiska unionen inom tillverkningsindustrin och vissa andra sektorer <sup>(23)</sup>, visar att miljöstöden mellan 1996 och 1998 i genomsnitt inte utgjorde mer än 1,85 % av det totala stödet till tillverknings- och tjänstesektorerna.
26. Under perioden 1994–1999 beviljades den allra största delen av miljöstöden i form av subventioner. Övriga stödformer, lån med gynnsam ränta, statliga garantier etc., har proportionellt sett använts föga.
27. Under den senaste perioden 1998–1999 kan man konstatera en ökning av insatserna på energiområdet inom de understödda sektorerna. Detta gäller stöd till energisparande eller till främjandet av nya eller förnybara energikällor, särskilt i form av befrielse från miljöavgifter.

<sup>(23)</sup> KOM(2000) 205 slutlig, 11.4.2000.

## E. ALLMÄNNA VILLKOR FÖR BEVILJANDE AV STÖD TILL MILJÖSKYDD

### E.1 Investeringsstöd

#### E.1.1 *Övergångsstöd för investeringar till små och medelstora företag så att dessa kan anpassa sig till nya gemenskapsnormer.*

28. Under en treårsperiod från och med det att nya obligatoriska gemenskapsnormer antagits kan investeringsstöd till små och medelstora företag godkännas, upp till en maximal nivå på 15 % brutto av de stödberättigande kostnaderna, om ändamålet med stödet är att uppfylla de nya normerna.

#### E.1.2 *Allmänna villkor för beviljande av investeringsstöd som går utöver EG-normerna*

29. Investeringsstöd som möjliggör för företag att gå längre än vad som föreskrivs i tillämpliga EG-normer, kan godkännas upp till en maximal nivå på 30 % brutto av de stödberättigande investeringskostnaderna, enligt definitionen i punkt 37. Dessa villkor gäller också då företag gör investeringar på områden där det inte finns några obligatoriska EG-normer samt då företagen måste göra investeringar för att anpassa sig till nationella normer som är strängare än EG-normerna.

#### E.1.3 *Investeringar på energiområdet*

30. Investeringar i energisparande, enligt definitionen i punkt 6, likställs med miljöskyddsinvesteringar. Sådana investeringar spelar en stor roll när det gäller att uppnå gemenskapsmålen på miljöområdet på ett ekonomiskt sätt<sup>(24)</sup>. Dessa investeringar kan därför få investeringsstöd intill en basnivå av 40 % av de stödberättigande kostnaderna.

31. För investeringar för kraftvärmeproduktion kan riktlinjernas bestämmelser likaså vara tillämpliga om det kan påvisas att de gynnar miljön, därför att verkningsgraden<sup>(25)</sup> är ovanligt hög, därför att energiåtgången kan minska eller därför att tillverkningsprocessen påverkar miljön mindre. Kommissionen kommer härvid framför allt att beakta vilken typ av primärenergi som används i produktionsprocessen. Det bör också beaktas att en ökad användning av energi från kraftvärmeproduktion utgör ett av gemenskapens prioriterade miljömål<sup>(26)</sup>. Ett stöd med en basnivå på 40 % kan därför beviljas för de stödberättigande kostnaderna för dessa investeringar.

<sup>(24)</sup> Handlingsplan för ökad energieffektivitet i Europeiska gemenskapen. KOM(2000) 247 slutlig, 26.4.2000.

<sup>(25)</sup> Med verkningsgrad förstås förhållandet mellan den mängd primär energi som används för alstring av sekundär energi, och den mängd sekundär energi som faktiskt alstras. Verkningsgraden beräknas på följande sätt: alstrad elenergi + alstrad värmeenergi/använd energi.

<sup>(26)</sup> Rådets resolution av den 18 december 1997 om en gemenskapsstrategi för att främja kraftvärme (EGT C 4, 8.1.1998, s. 1).

32. Investeringarna i förnybara energikällor likställs med miljöinvesteringar inom områden som saknar tvingande gemenskapsnormer. Åtgärder till förmån för en ökad användning av dessa energiformer är en av gemenskapens prioriteringar på miljöskyddsområdet<sup>(27)</sup>. Dessa åtgärder måste främjas, särskilt på grund av deras långsiktiga karaktär. Basnivån för stöd till investeringar i förnybara energikällor skall därför vara 40 % av de stödberättigande kostnaderna.

Kommissionen anser att man även bör gynna installering av förnybara energikällor som på egen hand kan försörja hela områden, t.ex. en ö eller en tätort. Investeringar som görs i detta syfte kan få stöd som är 10 procentenheter högre jämfört med basnivån på 40 % av de stödberättigande kostnaderna.

Kommissionen anser att om det kan visas att stödet är absolut nödvändigt, kommer medlemsstaterna att kunna bevilja investeringsstöd för förnybar energi med upp till 100 % av de stödberättigande kostnaderna. Dessa anläggningar får inte ta emot något som helst annat stöd.

#### E.1.4 *Förhöjt stöd till företag i stödområden*

33. I regioner som är berättigade till regionalstöd från nationella stödordningar kan företagen utnyttja stöd som skall främja regional utveckling. För att uppmuntra dessa företag att komplettera sina miljöskyddsinvesteringar är det lämpligt att företagen i tillämpliga fall kan beviljas ett högre stödbelopp som beaktar den miljöinvestering som gjorts i enlighet med bestämmelserna i punkt 29<sup>(28)</sup>.

34. I regionalstödsberättigade regioner fastställs miljöstödstaket för de stödberättigande kostnader som definieras i punkt 37 på följande sätt:

I stödberättigade regioner är den högsta tillämpliga stödnivån den högre av de två följande alternativen:

a) Basnivån för stöd till miljöinvesteringar, dvs. 30 % brutto (allmänna regler) eller 40 % brutto (för investeringar till förmån för energisparande, investeringar till förmån för förnybara energikällor och investeringar till förmån för kraftvärmeproduktion) eller 50 % brutto (för investeringar till förmån för förnybara energikällor som möjliggör energileveranser till ett helt samhälle), förhöjt med 5 procentenheter brutto i de regioner som omfattas av artikel 87.3 c och med 10 procentenheter brutto i de regioner som omfattas av artikel 87.3 a<sup>(29)</sup>.

<sup>(27)</sup> Rådets resolution av den 8 juni 1998 om förnybara energikällor (EGT C 198, 24.6.1998, s. 1).

<sup>(28)</sup> Dessa förhöjningar är inte tillämpliga om medlemsstaten i fråga beviljar investeringsstöd genom att tillämpa bestämmelserna i punkt 32 tredje stycket (stöd upp till 100 % av de stödberättigande kostnaderna).

<sup>(29)</sup> Investeringsstöd kan beviljas för investeringar i understödda regioner, om villkoren i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål (EGT C 74, 10.3.1998, s. 9), uppfylls.

- b) Nivån för regionalstöd förhöjd med 10 procentenheter brutto.

#### E.1.5 Förhöjt stöd till små och medelstora företag

35. För små och medelstora företag som gör investeringar som avses i punkterna 29–30 kan stödet höjas med 10 procentenheter brutto<sup>(30)</sup>. Den definition av små och medelstora företag som används i dessa riktlinjer är den definition som följer av de relevanta gemenskapstexterna<sup>(31)</sup>.

Det ovannämnda förhöjda stödet till stödregioner och till små och medelstora företag får kumuleras, men den maximala miljöstödsnivån får aldrig överstiga 100 % brutto av de stödberättigande kostnaderna. Små och medelstora företag får inte beviljas dubbelt stöd genom att både regional- och miljöstödsbestämmelserna tillämpas<sup>(32)</sup>.

#### E.1.6 Investeringar som beaktas

36. De investeringar som berörs är investeringar som avser tomtmark, om detta är oundgängligen nödvändigt för att uppfylla miljökrav, samt byggnader, anläggningar och utrustning, om syftet är att minska eller ta bort föroreningar och olägenheter eller att anpassa produktionsmetoderna så att miljön skyddas.

Kostnader som är förbundna med tekniköverföring i form av förvärv av tillverkningslicenser eller patenterad eller icke patenterad teknisk know-how kan också komma i fråga. Sådana immateriella tillgångar skall dock uppfylla följande villkor:

- a) De skall betraktas som avskrivningsbara tillgångar.
- b) De skall ha förvärvats på marknadsvillkor från företag där köparen inte har några direkta eller indirekta kontrollbefogenheter.
- c) De skall tas upp som tillgångar i företagets balansräkning och finnas kvar och utnyttjas av det stödmottagande företaget under minst fem år fr.o.m. det att stödet beviljats, om inte dessa immateriella tillgångar representerar en teknik som är klart föråldrad. Vid en vidareförsäljning under denna femårsperiod måste inkomsterna från försäljningen dras av från de stödberättigande kostnaderna och i förekommande fall leda till en delvis eller fullständig återbetalning av stödbeloppet.

<sup>(30)</sup> Denna förhöjning är inte tillämplig om medlemsstaten i fråga beviljar investeringsstöd genom att tillämpa bestämmelserna i punkt 32 tredje stycket (stöd upp till 100 % av de stödberättigande kostnaderna).

<sup>(31)</sup> Kommissionens rekommendation av den 3 april 1996 om definitionen på små och medelstora företag (EGT L 107, 30.4.1996, s. 4).

<sup>(32)</sup> Investeringsstöd kan beviljas för investeringar som görs av små och medelstora företag genom tillämpning av bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag (EGT L 10, 13.1.2001, s. 33).

#### E.1.7 Stödberättigande kostnader

37. De stödberättigande kostnaderna måste strikt begränsas till de ytterligare investeringskostnader som krävs för att nå miljöskyddsmålen.

Detta innebär följande:

Om det är svårt att särskilja kostnaderna för investeringen till skydd för miljön från totalkostnaderna, kommer kommissionen att beakta objektiva och transparenta beräkningsmetoder, till exempel kostnaderna för en investering som är jämförbar på det tekniska planet men som inte ger möjlighet att uppnå samma miljöskydd.

I samtliga fall skall de stödberättigande kostnaderna beräknas så, att ett avdrag görs för en eventuell kapacitetsökning, för inbesparade kostnader under de fem första åren av investeringens varaktighet och för ytterligare kompletterande produktion under samma femårsperiod<sup>(33)</sup>.

För förnybara energikällor gäller i allmänhet att de stödberättigande investeringskostnaderna motsvarar företagets merkostnader jämfört med kostnaderna för en traditionell energiproduktionsanläggning med samma kapacitet i fråga om effektiv energiproduktion.

Om små och medelstora företag anpassar sig till nya gemenskapsnormer omfattar de stödberättigande kostnaderna extra investeringskostnader för att uppnå den miljöskyddsnivå som de nya gemenskapsnormerna kräver.

Vid en anpassning till nationella normer på områden där EG-normer saknas, skall som stödberättigande kostnader räknas alla investeringar som behövs för att företaget skall uppnå den miljöskyddsnivå som krävs enligt de nationella normerna.

Vid en anpassning till nationella normer som är strängare än EG:s normer, eller om företaget frivilligt går längre än EG:s normer, skall de stödberättigande kostnaderna omfatta de extra investeringskostnader som behövs för att uppnå en miljöskyddsnivå som ligger över EG:s normer. Investeringskostnader för att uppnå den skyddsnivå som följer av EG:s normer är inte stödberättigande.

Om normer saknas, räknas som stödberättigande kostnader de investeringskostnader som är nödvändiga för att uppnå en miljöskyddsnivå som är högre än vad företaget kunnat uppnå utan miljöstöd.

<sup>(33)</sup> Om investeringarna endast avser miljöskydd utan andra ekonomiska fördelar, kommer inget ytterligare avdrag att göras för att fastställa de stödberättigande kostnaderna.

### E.1.8 Återställande av förorenad industrimark

38. Investeringar som görs av företag för att reparera miljöskador genom att återställa förorenad industrimark kan omfattas av tillämpningsområdet för dessa riktlinjer<sup>(34)</sup>. Detta gäller förorening av mark, ytvatten och grundvattnen<sup>(35)</sup>.

Om det klart kan fastställas vem som är ansvarig för föroreningen, skall denne i enlighet med ansvarighetsprincipen finansiera återställandet av miljön utan statligt stöd. Begreppet ansvarig person definieras i enlighet med den gällande lagstiftningen i de enskilda medlemsstaterna, utan att detta påverkar antagandet av gemenskapsregler på detta område.

Om det däremot inte kan fastställas vem som är ansvarig för föroreningen eller om denne inte kan ställas till ansvar, kan den som är ansvarig för arbetet få stöd för detta arbete<sup>(36)</sup>.

Stödbeloppet för återställande av den förorenade marken får uppgå till 100 % av de stödberättigande kostnaderna förhöjt med 15 % av kostnaderna för arbetet. De stödberättigande kostnaderna är lika med kostnaderna för arbetet efter det att värdestegringen för marken dragits av.

Stödets totalbelopp får aldrig överstiga företagets verkliga kostnader.

### E.1.9 Omlokalisering av företag

39. Kommissionen anser att omlokaliseringar av företag i princip inte ökar skyddet för miljön och att de därför inte berättigar till stöd enligt dessa riktlinjer.

Stöd kan dock vara motiverat då starkt förorenade företag i tätorter eller i ett Natura 2000-område som lagligt bedriver en starkt förorenande verksamhet, på grund av denna omlokalisering, måste omlokaliseras till en lämpligare plats.

Följande kriterier måste uppfyllas samtidigt:

- a) Omlokaliseringen måste motiveras av miljöskäl och vara följden av ett administrativt eller juridiskt beslut med föreläggande om flyttning.

<sup>(34)</sup> Kommission påminner om att åtgärder som de offentliga myndigheterna vidtar för att reparera miljöskador inte i sig omfattas av bestämmelserna i artikel 87 i fördraget. Sådana åtgärder kan dock bli problematiska i stödhänseende, om marken efter att ha återställts säljs till företag till ett pris som ligger under marknadsvärdet.

<sup>(35)</sup> Som investeringar vid återställande av förorenad industrimark betraktas alla utgifter som företaget haft för att återställa marken, oavsett om utgifterna kan föras upp som anläggningstillgångar i balansräkningen eller inte.

<sup>(36)</sup> Begreppet ansvarig för utförandet av arbetet påverkas inte av begreppet ansvarig för föroreningen.

- b) Företaget måste följa de strängaste miljönormerna på den nya lokaliseringsorten.

Företag som uppfyller ovannämnda villkor kan få investeringsstöd enligt bestämmelserna i punkt 29. Bestämmelserna i punkt 35 om förhöjt stöd till små och medelstora företag är tillämpliga.

Vid beräkningen av de stödberättigande kostnaderna vid stöd till omlokalisering av företag beaktar kommissionen dels vinsten av försäljningen eller uthyrningen av den efterlämnade anläggningen och marken samt kompensationen i händelse av expropriation, och dels kostnaderna för köp av mark eller för uppförande av eller köp av nya anläggningar med samma kapacitet som de gamla anläggningarna. Övriga vinster som är förenade med överföringen av anläggningarna, bland annat nyttan av att den teknik som används förbättras i samband med överföringen samt den bokföringsmässiga vinsten av anläggningarnas värdestegring, kan beaktas i förekommande fall. Investeringar som avser en eventuell kapacitetsökning får inte beaktas vid beräkningen av de stödberättigande kostnader som ger rätt till ett stöd till skydd av miljön.

Om det administrativa eller rättsliga beslut som innebär att flyttning måste ske, leder till att ett arrendavtal för mark eller fastigheter hävs i förtid, kan den eventuella ersättning som företaget tvingas betala för att häva avtalet beaktas vid beräkningen av de stödberättigande kostnaderna.

### E.1.10 Gemensamma bestämmelser

40. Stöd till investeringar i miljöskydd som är mer långtgående än EG-normerna eller vid avsaknad av EG-normer, får inte beviljas om förbättringen endast innebär att företaget anpassar sig till EG-normer som redan antagits, men ännu inte har trätt i kraft. Ett företag kan inte få stöd för anpassning till nationella normer som är strängare än EG:s normer, eller då EG-normer saknas, annat än om det anpassat sig till de aktuella nationella normerna före det datum som föreskrivs i dessa. Investeringar som görs efter detta datum kan inte åberopas<sup>(37)</sup>.

### E.2 Stöd till konsultverksamhet på miljöområdet som riktar sig till små och medelstora företag

41. Konsultstöd är mycket viktigt för att de små och medelstora företagen skall kunna göra framsteg på miljöskyddsområdet. Kommissionen anser därför att stöd kan beviljas i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 70/2001<sup>(38)</sup>.

<sup>(37)</sup> Bestämmelserna i denna punkt påverkas inte av bestämmelserna i punkt 28 om stöd till små och medelstora företag.

<sup>(38)</sup> Citerat i fotnot 32.

### E.3 Driftsstöd

#### E.3.1 Villkor för driftsstöd till avfallshantering och främjande av energibesparing:

42. Följande bestämmelser är tillämpliga på två kategorier av driftsstöd:

a) Stöd till avfallshantering då denna överensstämmer med principhierarkin vid avfallshandling (39).

b) Stöd till energibesparing.

43. Om sådana stöd visar sig vara nödvändiga skall de strikt begränsas till merkostnaderna för produktionen i förhållande till marknadspriset för de aktuella produkterna eller tjänsterna (40). Stöden skall också vara tillfälliga och i princip degressiva, så att ett incitament skapas att inom rimlig tid börja iaktta principen om rättvisande prissättning.

44. Kommissionen anser att företagen normalt skall stå för kostnaderna för industriavfallsbehandlingen i enlighet med principen att förorenaren skall betala. Driftsstöd kan dock visa sig vara nödvändigt om nationella normer antas som är strängare än de gällande gemenskapsnormerna eller om nationella normer antas i avsaknad av gemenskapsnormer, vilka leder till att företagen tillfälligt förlorar konkurrenskraft på internationell nivå.

De företag som får driftsstöd för behandling av industriellt och icke-industriellt avfall måste finansiera denna tjänst i förhållande till den avfallsmängd som de producerar och/eller till kostnaderna för handlingen av denna.

45. Allt driftsstöd som är degressivt får inte beviljas för mer än fem år. Stödnivån får uppgå till 100 % av merkostnaderna det första året, men skall sedan sänkas linjärt till 0 vid utgången av det femte året.

46. Icke degressivt stöd kan beviljas i högst fem år, och stödnivån är begränsad till 50 % av merkostnaderna.

(39) Klassificeringen finns definierad i gemenskapens strategi för avfallshantering: KOM(96) 399 slutlig. I detta meddelande påpekar kommissionen att avfallshantering är en prioritering för gemenskapen särskilt för att minska miljöriskerna. Begreppet återvinning av avfall skall uppfattas som tredimensionellt: återanvändning, återvinning och tillvaratagande av energi.

(40) Med begreppet produktionskostnader avses nettot för allt stöd, men inklusive en normal vinst.

#### E.3.2 Regler som är tillämpliga på alla typer av driftsstöd i form av avgiftssänkningar eller avgiftsbefrielse

47. När avgifter som drabbar vissa verksamheter införs av miljöskäl kan medlemsstaterna finna det nödvändigt med tillfälliga undantag för en del företag, särskilt då en harmonisering saknas på europeisk nivå eller då vissa företag tillfälligt riskerar att förlora sin internationella konkurrenskraft. Sådana undantag är generellt sett driftsstöd enligt artikel 87 i EG-fördraget. Vid granskningen av sådana åtgärder måste man särskilt undersöka om avgiften har införts till följd av ett gemenskapsbeslut eller genom ett självständigt beslut från en medlemsstats sida.

48. Om avgiften har införts genom ett självständigt beslut från en medlemsstats sida kan de berörda företagen få stora svårigheter att snabbt anpassa sig till det nya skattetrycket. I ett sådant fall kan ett tillfälligt undantag till förmån för vissa företag vara motiverat för att ge dessa möjlighet att anpassa sig till den nya skattesituationen.

49. Om avgiften tas ut till följd av ett gemenskapsdirektiv, kan följande två fall uppkomma:

a) Medlemsstaten tillämpar en avgift på vissa produkter som är högre än den miniminivå som föreskrivs i gemenskapsdirektivet och beviljar undantag för vissa företag, som därigenom bara behöver betala ett lägre belopp som dock fortfarande är åtminstone lika med den miniminivå som föreskrivs i direktivet. Kommissionens åsikt är att ett tillfälligt undantag kan vara motiverat i ett sådant fall för att ge företagen möjlighet att anpassa sig till en högre beskattning och för att påverka företagen i miljövårdande riktning.

b) Medlemsstaten tillämpar en avgift på vissa produkter som ligger på den miniminivå som föreskrivs i gemenskapsdirektivet och beviljar undantag för vissa företag, för vilka beskattningen därigenom kommer att ligga under miniminivån. Om ett sådant undantag inte är tillåtet enligt gemenskapsdirektivet i fråga utgör det stöd som är oförenligt med artikel 87 i EG-fördraget. Om ett sådant undantag däremot tillåts genom direktivet, kan kommissionen komma till slutsatsen att det är förenligt med artikel 87, om det är nödvändigt och av en rimlig omfattning i förhållande till de eftersträlvade målen för gemenskapen. Vid ett sådant undantag fäster kommissionen särskilt stor vikt vid att stödet måste vara strikt tidsbegränsat.

50. I princip skall de aktuella skattebestämmelserna i väsentlig grad bidra till skyddet av miljön. Man måste försäkra sig om att undantagen eller avgiftsbefrielsen inte genom sin beskaffenhet motverkar de eftersträlvade övergripande målen.

51. Dessa undantag kan utgöra en form av driftsstöd som kan tillåtas på följande villkor:

1. Om en medlemsstat inför **nya miljöavgifter** inom en sektor eller för produkter som inte avgiftsharmoniserats på EG-nivå eller planerar avgifter som ligger över EG-normen, anser kommissionen att tioåriga undantagsbeslut kan vara motiverade i två fall, även om de inte är degressiva.

a) Om denna avgiftsbefrielse är villkorad i avtal mellan medlemsstaten i fråga och de stödmottagande företagen, så att företagen eller företagssammanslutningarna åtar sig att uppnå miljöskyddsmålen under loppet av den avgiftsfria perioden eller om företagen förbinder sig att ingå frivilliga avtal med samma syfte. Dessa avtal kan bl.a. omfatta minskningar av energikonsumtionen, utsläppsminskningar eller andra miljöfrämjande åtgärder. Innehållet i avtalen skall förhandlas av varje medlemsstat och bedömas av kommissionen då stödplanerna anmäls. Medlemsstaten måste göra en noggrann uppföljning för att kontrollera att företagen eller företagssammanslutningarna förverkligar de åtaganden som de förbundit sig att genomföra. I avtalen mellan medlemsstaten och de ifrågavarande företagen skall anges vilka sanktioner som skall gälla om åtagandena inte uppfylls.

b) Det behöver inte vara ett villkor för avgiftsbefrielserna att avtal ingås mellan medlemsstaten och de stödmottagande företagen om följande villkor uppfylls:

— Om nedsättningen avser en gemenskapsavgift, skall det belopp som företagen faktiskt betalar efter nedsättningen vara betydligt högre än gemenskapens minimibelopp, för att uppmuntra företagen att vidta åtgärder för att förbättra miljöskyddet.

— Om nedsättningen avser en nationell avgift i avsaknad av en gemenskapsavgift, skall de företag som beviljats nedsättningen likväl betala en betydande del av den nationella avgiften.

2. De bestämmelser som avses i punkt 51.1 ovan kan tillämpas på **befintliga avgifter** om följande båda villkor uppfylls:

a) Den ifrågavarande avgiften skall ha en betydande positiv effekt när det gäller miljöskydd.

b) Undantagen till förmån för de stödmottagande företagen skall ha beslutats i samband med att avgiften infördes, eller bli nödvändiga på grund av en betydande förändring av de ekonomiska betingelserna, som försätter företagen i en särskilt svår konkurrenssituation. I sistnämnda fall får nedsättningen av avgiften inte överskrida den ökning av kostnaderna som de förändrade ekonomiska betingelserna orsakar. Om kostnadsökningen upphör, skall också nedsättningen av avgifterna upphöra.

3. Medlemsstaterna kan också främja utvecklandet av elproduktionsprocesser som utnyttjar traditionella energikällor, t.ex. gas, som gör det möjligt att uppnå en betydligt större energieffektivitet än med traditionella produktionsprocesser. Eftersom sådan teknik är intressant ur miljöskyddssynpunkt och under förutsättning att den använda primärenergien avsevärt minskar de negativa miljöeffekterna, anser kommissionen att en total avgiftsbefrielse kan vara berättigad under en femårsperiod, om stödet inte är degressivt. Undantag för tioårsperioder kan också beviljas, enligt de villkor som anges i punkterna 51.1 och 51.2.

52. Om en befintlig avgift höjs väsentligt och medlemsstaten anser att undantagen är nödvändiga för vissa företag, skall de villkor som avses i punkt 51.1 för nya avgifter tillämpas analogt.

53. Om nedsättningarna avser en avgift som harmoniserats på EG-nivå och om dessa nationella avgifter understiger eller är lika med EG-nivån, anser kommissionen att långvariga avgiftsbefrielser inte kan motiveras. I dessa fall måste avgiftsbefrielsen uppfylla villkoren i punkterna 45 och 46, och i alla händelser krävs det ett uttryckligt tillstånd att avvika från gemenskapens minimiavgifter.

Vid alla avgiftsnedsättningar har medlemsstaten möjlighet att bevilja driftsstöd enligt villkoren i punkterna 45 och 46.

### E.3.3 Villkor för driftsstöd till förnybar energi

54. Driftsstöd till produktion av förnybar energi är i princip miljöstöd som kan omfattas av bestämmelserna i dessa riktlinjer.

55. För sådant stöd anser kommissionen det vara möjligt att behålla särskilda bestämmelser på grund av de svårigheter dessa energislag ibland har haft att effektivt konkurrera med de traditionella energislagen. Det bör även beaktas att gemenskapspolitiken, särskilt av miljömässiga skäl, syftar till att utveckla dessa energislag. Stöd kan särskilt visa sig nödvändigt när sådan energi med de tekniska metoder som finns tillgängliga inte kan produceras till ett pris per enhet som kan jämföras med de traditionella energislagen.
56. I sådana fall kan driftsstöd vara berättigat för att täcka skillnaden mellan energiproduktionskostnaden via förnybara energikällor och priset på den energimarknaden. Formen för sådant stöd kan variera efter energislag och efter vilka stödformer medlemsstaterna väljer. Vid sin analys kommer kommissionen även att beakta konkurrensställningen för varje berört energislag.
57. Medlemsstaterna har följande möjligheter att bevilja stöd för förnybar energi:

#### E.3.3.1 Alternativ 1

58. När det gäller förnybara energikällor är investeringskostnaderna per enhet särskilt höga och utgör generellt sett en avgörande del av företagens kostnader, vilket gör det omöjligt för företagen att erbjuda konkurrenskraftiga priser på de marknader där de säljer sin energi.
59. För att bättre ta hänsyn till detta inträdeshinder på marknaden för förnybara energikällor kan medlemsstaterna bevilja stöd som kompenserar skillnaden mellan produktionskostnaderna för de förnybara energikällorna och marknadspriset för den berörda energin. Det eventuella driftsstödet kan i så fall bara medges för avskrivning av anläggningarna. För den energi som anläggningen producerar därutöver kan det inte lämnas något stöd. Stödet kan emellertid också täcka en rimlig kapitalavkastning, om medlemsstaten i fråga kan visa att stödet är nödvändigt därför att vissa förnybara energikällor har en så dålig konkurrenskraft.

När driftsstödet bestäms bör man också beakta eventuellt investeringsstöd som företaget har fått för att uppföra anläggningen.

När en medlemsstat anmäler en stödordning till kommissionen, måste den ange de exakta villkoren för stödet, särskilt hur stödet kommer att beräknas. Om kommissionen godkänner stödordningen, måste medlemsstaten också tillämpa dessa villkor och detta beräkningssätt när den beviljar företag stöd.

60. Till skillnad från andra förnybara energikällor kräver biobränslen relativt sett mindre investeringar, medan drifts-

kostnaderna vid en anläggning som utnyttjar biobränslen är större. Kommissionen kommer därför att godta driftsstöd som överskrider investeringskostnaderna, om medlemsstaten i fråga kan visa att företagens totala kostnader efter avskrivning av anläggningen fortfarande överskrider marknadspriset på energin.

#### E.3.3.2 Alternativ 2

61. Medlemsstaterna kan bevilja stöd till förnybara energikällor genom att utnyttja marknadsmekanismerna, såsom gröna certifikat eller anbudssystem. Genom dessa system kan producenterna av förnybar energi indirekt få en garanterad efterfrågan på den energi de producerar, till ett högre pris än marknadspriset på konventionell energi. Priset på gröna certifikat är inte fastställt på förhand, utan är ett resultat av förhållandet mellan utbud och efterfrågan.
62. När dessa system utgör statligt stöd kan kommissionen godkänna dem, om medlemsstaten kan visa att stödet är nödvändigt för att säkerställa att användningen av de ifrågavarande förnybara energikällorna är lönsam, att systemet inte som helhet leder till alltför stora ersättningar till förnybara energikällor och att det inte avhåller producenter som utnyttjar förnybara energikällor från att förbättra sin konkurrenskraft. För att kontrollera att dessa kriterier uppfylls, avser kommissionen att godkänna dessa stödssystem för en tioårsperiod. När tioårsperioden har löpt ut, bör en utvärdering göras för att bedöma om det är nödvändigt att fortsätta med stödåtgärden.

#### E.3.3.3 Alternativ 3

63. Medlemsstaterna kan bevilja driftsstöd för nya anläggningar för produktion av förnybar energi, beräknat på grundval av de externa kostnader som undvikits. Dessa kostnader är miljökostnader som samhället måste bära om samma mängd energi hade producerats vid en anläggning som drivs med konventionell energi. Dessa kostnader skall beräknas på grundval av skillnaden mellan de externa kostnader som åsamkats och inte betalats av producenterna av förnybar energi å ena sidan och de externa kostnader som åsamkats och inte betalats av producenterna av icke förnybar energi å andra sidan. För att utföra dessa beräkningar måste medlemsstaten använda en internationellt erkänd beräkningsmetod, som kommissionen skall underrättas om. Medlemsstaten skall bland annat överlämna en motiverad och kvantifierad jämförande kostnadsanalys tillsammans med en utvärdering av de externa kostnaderna för konkurrerande energiproducenter, så att det framgår att stödet verkligen utgör en kompensation för de externa kostnader som inte täcks.

I alla händelser får det stödbelopp som på detta sätt beviljats producenterna av förnybar energi inte överskrida 5 eurocent per Kwh.

För övrigt är det ett absolut krav att det stödbelopp som beviljats producenterna som överskrider det stödbelopp som är följden av alternativ 1 måste återinvesteras av företaget inom sektorn för förnybar energi. Detta stödbelopp kommer att beaktas av kommissionen om verksamheten även beviljas annat statligt stöd.

64. För att detta alternativ skall vara förenligt med de allmänna konkurrensreglerna måste kommissionen med säkerhet veta att stödet inte snedvrider konkurrensen i strid med gemenskapsintresset. Kommissionen måste med andra ord vara säker på att stödet verkligen utmynnar i en allmän utveckling där förnybar energi ökar på den konventionella energins bekostnad, och inte endast i att marknadsandelar överförs mellan förnybara energikällor. Därför måste följande villkor uppfyllas:

- Det stöd som beviljats enligt detta alternativ skall utgöra en del av ett system där de företag som är verk samma inom sektorn för förnybar energi behandlas lika.
- Stödet enligt detta system skall beviljas utan diskriminering mellan de företag som producerar samma förnybara energi.
- Detta system skall granskas av kommissionen vart femte år.

#### E.3.3.4 Alternativ 4

65. Medlemsstaterna bibehåller möjligheten att bevilja driftsstöd i enlighet med de allmänna bestämmelser om driftsstöd som avses i punkterna 45 och 46.

#### E.3.4 Villkor tillämpliga på driftsstöd till kraftvärmeproduktion

66. Kommissionen anser att driftsstöd till kraftvärmeproduktion kan vara berättigat då villkoren i punkt 31 är uppfyllda. Sådant stöd kan beviljas företag som säkerställer samhällsomfattande distribution av kraftvärme då produktionskostnaderna för värme och el ligger över marknadspriset. Under liknande omständigheter kan driftsstöd beviljas enligt de villkor som anges i punkterna 58–65. Stödets nödvändighet kommer att fastställas under hänsynstagande till de kostnader och intäkter som produktionen och försäljningen av värmen och elektriciteten ger upphov till.

67. Driftsstöd kan beviljas på samma villkor för industriell användning av kraftvärmeproduktion, om det verkligen kan visas att kostnaden för produktion av en energienhet med denna teknik är högre än marknadspriset för en traditionell energienhet. Produktionskostnaden får omfatta anläggningens normala avkastning, men företagets eventuella vinst av värmeproduktionen skall dras av från produktionskostnaderna.

#### F. POLITIK, ÅTGÄRDER OCH INSTRUMENT SOM SYFTAR TILL ATT MINSKA VÄXTHUSGASERNA

68. Enligt Kyotoprotokollet, som såväl medlemsstaterna som gemenskapen har undertecknat, åtar sig signatärstaterna att begränsa eller minska sina utsläpp av växthusgaser under perioden 2008–2012. För hela gemenskapen är målet att minska utsläppen av dessa gaser med 8 % i förhållande till 1990 års nivå.

(41) Fler uppgifter om de gemensamma och samordnade åtgärderna återfinns i Förberedelser inför genomförandet av Kyotoprotokollet KOM(1999) 230.

69. För att såväl medlemsstaterna som gemenskapen, i egen skap av avtalsparter, skall kunna nå målet att minska sina utsläpp av växthusgaser, krävs att de dels vidtar gemensamma åtgärder som samordnas på gemenskapsnivå<sup>(41)</sup>, bland annat ekonomiska åtgärder, dels att de utnyttjar de verktyg som tillkommit genom Kyotoprotokollet, nämligen överlåtbara utsläppsrätter, gemensamt genomförande samt mekanismen för miljöanpassad utveckling.

70. I avsaknad av EG-dokument på området, och utan att inkräkta på kommissionens rätt att ta initiativ till sådana dokument, åligger det varje medlemsstat att fastställa den politik samt de åtgärder och instrument som den önskar använda för att uppnå en anpassning till de mål som undertecknats inom ramen för Kyotoprotokollet.

71. Kommissionen anser att vissa arrangemang som medlemsstaterna vidtar för att uppnå målen i Kyoto-protokollet kan utgöra statligt stöd, men att det är för tidigt att fastställa villkoren för godkännande av detta eventuella stöd.

#### G. GRUNDER FÖR UNDANTAG AVSEENDE ALLA DE STÖDPLANER SOM GRANSKAS AV KOMMISSIONEN

72. Inom de gränser och på de villkor som fastställs i dessa riktlinjer kommer kommissionen att godkänna miljöstöd enligt bestämmelserna i artikel 87.3 c i EG-fördraget, om det gäller "stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset".

73. Stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse kan, då det gäller huvudsakligen miljöinriktade projekt som ofta ger positiva miljöeffekter också utanför den eller de berörda medlemsstaternas gränser, godkännas med stöd av undantaget i artikel 87.3 b i EG-fördraget. För detta krävs dock att stödet skall vara nödvändigt för att genomföra projektet, som skall vara specifikt, väl definierat och av betydande kvalitet. Projektet skall också på ett föredömligt och lätt påvisbart sätt bidra till gemensamma europeiska intressen. Om detta undantag tillämpas, kan kommissionen godkänna stödnivåer som går utöver de tak som gäller för stöd som godkänns enligt artikel 87.3 c.

#### H. KUMULERING AV STÖD AV OLIKA URSPRUNG

74. De stödtak som fastställs i dessa riktlinjer är tillämpliga vare sig det ifrågavarande stödet i sin helhet finansieras med statliga medel eller helt eller delvis finansieras med gemenskapsmedel. De stöd som godkänts genom tillämpning av dessa riktlinjer får varken kumuleras med annat statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget eller med annan gemenskapsfinansiering, om en sådan kumulering leder till en stödnivå som är högre än den som anges i dessa riktlinjer.

I fråga om statligt stöd som beviljats för olika ändamål men avser samma stödberättigande kostnader skall det förmånligaste stödtaket tillämpas.

#### I. LÄMPLIGA ÅTGÄRDER ENLIGT ARTIKEL 88.1 I EG-FÖRDRAGET

75. På grundval av artikel 88.1 i fördraget kommer kommissionen att föreslå medlemsstaterna följande lämpliga åtgärder för deras befintliga stödordningar.
76. För att kunna bedöma hur större stödbelopp beviljas inom ramen för godkända stödordningar och om de är förenliga med den gemensamma marknaden, ämnar kommissionen, som en lämplig åtgärd i den mening som avses i artikel 88.1 i fördraget, föreslå medlemsstaterna att förhandsanmäla varje enskilt stödprojekt för vilket investeringsstöd beviljats enligt en godkänd stödordning, om de stödberättigande kostnaderna överstiger 25 miljoner euro och stödet överstiger en bruttobidragsekvivalent på 5 miljoner euro. Anmälan skall göras med hjälp av det formulär som återfinns i bilagan.
77. Kommissionen ämnar också, som en lämplig åtgärd i den mening som avses i artikel 88.1, föreslå medlemsstaterna att de ändrar sina befintliga miljöstödsordningar så att de blir förenliga med dessa riktlinjer senast den 1 januari 2002.
78. Kommissionen uppmanar medlemsstaterna att, inom en månad från mottagandet av förslaget om lämpliga åtgärder enligt punkterna 75–77, meddela om de samtycker till att anpassa sig till dessa bestämmelser. Om svar inte inkommer, tolkar kommissionen detta som att medlemsstaten i fråga inte samtycker till förslaget.
79. Kommissionen erinrar om att dessa riktlinjer, med undantag av stöd som bedöms vara av mindre betydelse enligt bestämmelserna i förordning (EG) nr 69/2001<sup>(42)</sup>, inte påverkar medlemsstaternas skyldighet enligt artikel 88.3 i EG-fördraget att anmäla alla stödordningar, ändringar av stödordningar och enskilda stödåtgärder till förmån för företag som inte omfattas av de godkända ordningarna.

80. Kommissionen har för avsikt att se till att varje godkännande av framtida stödordningar prövas utifrån bestämmelserna i dessa riktlinjer.

#### J. TILLÄMPNINGEN AV RIKTLINJERNA

81. Dessa riktlinjer skall tillämpas från och med den dag de offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. De skall upphöra att tillämpas den 31 december 2007. Kommissionen kan, efter samråd med medlemsstaterna, ändra riktlinjerna före den 31 december 2007, om det finns väsentliga skäl som sammanhänger med konkurrens- eller miljöpolitiken, eller för att beakta gemenskapens politik på andra områden eller internationella åtaganden.
82. Från tidpunkten för offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, kommer kommissionen att tillämpa bestämmelserna i dessa riktlinjer på alla anmälda stödplaner i fråga om vilka den har att fatta beslut, även om planerna anmälts före detta offentliggörande.

För oanmälda stöd kommer kommissionen att tillämpa:

- a) bestämmelserna i dessa riktlinjer, om stödet beviljats efter det att dessa riktlinjer offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*,
- b) de riktlinjer som gällde då stödet beviljades i samtliga övriga fall.

#### K. INTEGRERING AV MILJÖPOLITIKEN MED ANDRA RIKTLINJER FÖR STATLIGT STÖD

83. I artikel 6 i EG-fördraget anges: "Miljöskyddskraven skall integreras i utformningen och genomförandet av gemenskapens politik och verksamhet enligt artikel 3, särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling." När andra gemenskapsriktlinjer som avser statligt stöd antas eller ändras, skall kommissionen undersöka i vilken utsträckning dessa krav kan beaktas bättre. Därvid skall kommissionen undersöka lämpligheten av att medlemsstaterna ombeds överlämna en miljökonsekvensbeskrivning vid varje anmälan av betydande stödprojekt, oavsett vilket verksamhetsområde som berörs.

<sup>(42)</sup> EGT L 10, 13.1.2000, s. 30.

## BILAGA

**KOMPLETTERANDE UPPGIFTER SOM NORMALT SKALL LÄMNAS VID ANMÄLAN ENLIGT ARTIKEL 88.3 I FÖRDRAGET BETRÄFFANDE STATLIGT STÖD TILL MILJÖSKYDDSÅTGÄRDER****(Stödordningar, stöd som beviljas inom ramen för en godkänd stödordning och tillfälligt stöd)**

Uppgifterna bifogas det allmänna frågeformuläret i del A, bilaga II till kommissionens brev av den 2 augusti 1995 till medlemsstaterna om anmälningar och standardiserade årsrapporter.

## 1. Syften.

Noggrann redogörelse för åtgärdens syfte och vilken typ av miljöskydd den skall främja.

## 2. Beskrivning av åtgärden.

Noggrann beskrivning av åtgärden och stödmottagarna.

Beskrivning av de totala investeringskostnaderna och de stödberättigade kostnaderna.

Om samma typ av åtgärd har genomförts tidigare, vilka resultat har då uppnåtts i fråga om miljöskydd?

Om åtgärden är ny, vilka är de förväntade resultaten i fråga om miljöskydd, och över vilken tid?

Om stödet syftar till ett bättre skydd än normerna kräver skall det anges vilka de gällande normerna är och på vilket sätt den berörda åtgärden kommer att medföra att en avsevärt högre miljöskyddsnivå uppnås.

Om stödet gäller en åtgärd på ett område där det inte finns några bindande normer, skall det noggrant anges hur de stödberättigade kostnaderna beräknas.

---

## STATLIGT STÖD

**Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter på åtgärd C 65/2000 (ex N 679/2000) – Frankrike – Startstöd till närsjöfartslinjer**

(2001/C 37/04)

(Text av betydelse för EES)

Genom den skrivelse, daterad den 22 december 2000, som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Republiken Frankrike om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende en del av ovannämnda stöd.

Kommissionen har beslutat att inte göra invändningar mot vissa övriga åtgärder, i enlighet med vad som beskrivs i den skrivelse som följer på denna sammanfattning.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter på det stöd avseende vilket kommissionen inleder förfarandet. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen  
Generaldirektoratet för energi och transport  
Direktorat G – Sjöfart  
Rue de la Loi/Wetstraat 200  
B-1049 Bryssel  
Fax (32-2) 295 30 76

Synpunkterna kommer att meddelas Republiken Frankrike. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

## SAMMANFATTNING

**1. Förfaranden**

De franska myndigheterna anmälde förslaget till stöd i fråga till kommissionen genom not nr 2769 av den 13 oktober 2000. Anmälan registrerades den 27 oktober 2000 som nr N 679/2000.

De franska myndigheterna hade dessförinnan presenterat grunddragen i förslaget under ett informellt bilateralt möte den 27 september 2000.

**2. Beskrivning av det stöd avseende vilket kommissionen inleder förfarandet**

Startstödet till närsjöfartslinjer syftar till att påskynda utvecklingen av nya närsjöfartslinjer. Det är bland annat tänkt att innehålla en degressiv del med en varaktighet på högst tre år som skall gå till driftsåtgärder. Detta stöd skall uppgå till högst 30 % av de stödberättigade driftsutgifterna. Det finns även ett absolut tak: 1 miljon euro det första året,  $\frac{2}{3}$  av det belopp som beviljats det första året under det andra budgetåret och  $\frac{1}{3}$  av det beloppet under det tredje året.

Stödet kan bara beviljas för projekt där flera parter i transportkedjan liksom den som ansvarar för lastningen av gods ingår, vilket skall ske inom ramen för ett operativt partnerskap. Pro-

jekten kan läggas fram av offentliga eller privata juridiska personer i Frankrike eller gemenskapen. Finansiell insyn och öppenhet garanteras genom att en separat rättslig enhet inrättas som tar emot stödet.

Projekten som får stöd måste syfta till att utveckla en närsjöfartslinje mellan två eller flera hamnar i Frankrike eller mellan hamnar i Frankrike och gemenskapen. De kan även omfatta andra transportsätt (kombinerade transporter).

De stödberättigande utgifterna är de som anges i artikel 5.1 i rådets förordning (EG) nr 2169/98 <sup>(1)</sup>.

Stödet kan kombineras med ekonomiskt stöd från gemenskapen till nyskapande åtgärder för att främja kombinerade transporter i enlighet med ovannämnda förordning.

De franska myndigheterna bedömer att antalet projekt som beviljats stöd bör vara färre än tio per år.

Kommissionen kommer i slutet av varje år att informeras om förteckningen av de projekt som erhållit stöd enligt denna åtgärd och beloppen för dessa.

<sup>(1)</sup> Rådets förordning (EG) nr 2169/98 av den 1 oktober 1998 om beviljande av ekonomiskt stöd från gemenskapen till nyskapande åtgärder för att främja kombinerade transporter (EGT L 277, 14.10.1998, s. 1).

Avsatta budgetmedel för stödet för 2001–2003 uppgår till 4 miljoner euro per år.

Kommissionen noterar att det anmälda stödet omfattas av artikel 87.1 i fördraget.

Åtgärden i fråga syftar till att underlätta utvecklingen av vissa tjänster inom sjöfarten. Därför skall det göras en bedömning om huruvida åtgärden är förenlig med undantagsbestämmelsen i punkt 3 c i nämnda artikel.

I Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till sjötransport<sup>(2)</sup> beskriver kommissionen sitt synsätt och kriterierna för beviljande av statligt stöd för denna sektor mera utförligt. Generellt sett får inte stödssystemen tillämpas på bekostnad av ekonomin i de andra medlemsstaterna och skall vara konstruerade så att de inte riskerar att snedvrider konkurrensen mellan medlemsstaterna på ett sätt som strider mot det gemensamma intresset. Stöden måste alltid begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att syftet med dem skall uppnås. Insyn och öppenhet måste råda i samband med beviljandet. Den kumulativa effekten av alla stöd som staten beviljat skall alltid beaktas.

Riktlinjerna är avsedda att klargöra vilka statliga stödordningar som kan införas för att understödja gemenskapens sjöfartsintressen. Utöver målen att trygga sysselsättningen inom gemenskapen, bevara det kunnande som finns i fråga om sjöfart i gemenskapen samt förbättra säkerheten får ytterligare målsättningar med den gemensamma transportpolitiken beaktas enligt punkt 2.2, såsom upprättandet av en gemenskapsram för hållbar rörlighet och, som en del av denna, främjandet av när-sjöfarten och utveckling av dess fulla potential.

I sitt meddelande om utvecklingen av när-sjöfarten<sup>(3)</sup> understryker kommissionen den roll som detta transportsätt har för att främja en hållbar och säker rörlighet, stärka sammanhållningen inom unionen och effektivisera transporterna i all intermodal planering. Kommissionen påtalar också att när-sjöfarten bör främjas både på gemenskaplig, nationell och regional nivå.

Ett stort antal projekt för när-sjöfarten har fått stöd från kommissionen, antingen genom fjärde ramprogrammet för forskning och utveckling, pilotåtgärder för kombinerade trans-

porter (Pact), genom Meda-förordningen eller ERUF. De största svårigheterna i samband med utvecklingen av detta transportslag är emellertid de stora kostnaderna för nya projekt.

Stödet i fråga ligger i linje med det som nämnts ovan. Syftet är att genom ett nationellt program komplettera gemenskapsstödet från Pact genom finansiering av kompletterande projekt, varav vissa inte skulle vara berättigade till gemenskapsstöd eftersom enbart nationella operatörer ingår.

Kommissionen måste emellertid se till att stödet inte leder till en snedvridning av konkurrensen i strid med det gemensamma intresset.

Beträffande stöden för att finansiera driftsåtgärder i samband med nya närsjöfartslinjer menar kommissionen att dessa utgör driftsstöd som, i princip, inte är förenliga med fördraget<sup>(4)</sup>. Det är endast i undantagsfall som sådant stöd kan godkännas<sup>(5)</sup>.

I det här fallet konstaterar kommissionen att stödet är tidsbegränsat på tre år och är degressivt. Kommissionen anser i det avseendet att en period på högst tre år kan vara rimligt för att garantera projektens genomförbarhet.

Tidsperioden motsvarar även den längsta tidsperioden för gemenskapsfinansiering enligt Pact. Beträffande stödnivån anser kommissionen att kombinationen av dubbla stödtak, i absoluta tal och i procent av driftskostnaderna, å ena sidan, och degressivt stöd å andra sidan, gör det möjligt att begränsa konsekvenserna för konkurrensen i sektorn. Kommissionen konstaterar även att det maximala stödet på 30 % av de stödberättigade utgifterna motsvarar den nivå som gäller enligt Pact.

För att omfattas av undantaget enligt artikel 87.3 c måste åtgärderna i fråga emellertid helt stå i proportion till målet och inte förändra förutsättningarna för handeln på ett sätt som strider mot det gemensamma intresset.

I det avseendet anser kommissionen att syftet med de planerade driftsstöden överensstämmer med kommissionens politik för befrämjande av när-sjöfarten. Kommissionen har emellertid i nuläget vissa tvivel huruvida tillämpningsföreskrifterna för stöden garanterar att åtgärderna är nödvändiga och helt i proportion med målet. Kommissionens tvivel gäller bland annat följande:

<sup>(2)</sup> EGT C 205, 5.7.1997.

<sup>(3)</sup> Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och regionkommittén – Utvecklingen av när-sjöfarten i Europa – ett dynamiskt alternativ i en hållbar transportkedja, andra lägesrapporten, KOM(1999) 317 slutlig.

<sup>(4)</sup> Se i synnerhet beslut om att inleda förfarandet 93.2 i fall C 2/97 av den 20.1.1997 (EGT C 93, 22.3.1997) och C 21/98 av den 4.5.1999 (EGT C 227, 28.8.1999).

<sup>(5)</sup> Se Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön (EGT C 72, 10.3.1994), Riktlinjerna för regionalstöd (EGT C 74, 10.3.1998), Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd inom jordbrukssektorn (EGT C 28, 1.2.2000).

- a) Stödåtgärderna måste bidra till att minska vägtransporterna till fördel för en integrering av närsjöfarten i den intermodala transportkedjan från dörr till dörr. De får å andra sidan inte leda till en omläggning av trafiken mellan grannhamnar eller mellan transportslag som också har en positiv roll inom ramen för en politik för en hållbar rörlighet, såsom järnvägen eller inlandssjöfarten. I nuläget innehåller inte förslaget till stödåtgärder tillräckliga garantier för detta.
- b) För att säkra den finansiella insynen i stödsystemen och underlätta kontrollen för de nationella myndigheterna och kommissionen och för att undvika risken med korssubventionering måste den rättsliga enhet som tar emot stödet föra särskilda räkenskaper som gör det möjligt att klart identifiera de finansiella händelseförloppen för projekten i fråga. Det föreslagna stödsystemet framstår inte som tillräckligt tydligt på den punkten.
- c) Urvalsförfarandet för projekten måste garantera att endast projekt som på sikt är hållbara och som på ett konkret sätt kan förväntas bidra till utvecklingen av närsjöfarten beviljas driftsstöd. Stödsystemet i fråga preciserar inte i tillräcklig grad den urvalsmetod som de franska myndigheterna har för avsikt att tillämpa. Beträffande projekt för transporter mellan en hamn i Frankrike och en hamn i en annan medlemsstat anser kommissionen att de franska myndigheterna har för avsikt att tillämpa. Beträffande projekt för transporter mellan en hamn i Frankrike och en hamn i en annan medlemsstat anser kommissionen att de franska myndigheterna bör försäkra sig om att myndigheten i den andra medlemsstaten välkomnar projektet, för att projektet skall vara hållbart på sikt. Tillämpningsföreskrifterna för stödet skall även garantera att operatörerna längs hela transportkedjan och de som är ansvariga för lastning inte diskrimineras på grund av sin nationalitet. Kommissionen anser att ett anbudsförfarande på gemenskapsnivå skulle garantera öppenhet och en rättvis behandling av alla inblandade operatörer. Det är dessutom nödvändigt att klargöra vad "nya sjöfartslinjer" inom närsjöfarten innebär.
- d) Eftersom syftet med driftsstödet endast är att underlätta skapandet av tjänster inom närsjöfarten som är ekonomiskt hållbara på sikt anser kommissionen att sådant stöd i princip inte bör kunna kombineras med ekonomisk ersättning för allmän trafikplikt på dessa linjer. Stödordningen i fråga utesluter inte den möjligheten.

Med tanke på ovanstående betvivlar kommissionen att driftsstödet för nya närsjöfartslinjer är förenligt med artikel 87.3 c i fördraget.

### Slutsats

Mot bakgrund av ovanstående uppmanar kommissionen Republiken Frankrike att, i enlighet med förfarandet i artikel 88.2 i EG-fördraget och inom en månad efter mottagandet av denna uppmaning, lägga fram synpunkter och inkomma med all information som kan vara relevant för bedömningen av åtgärderna. De franska myndigheterna uppmanas att omedelbart vidarebefordra en kopia av detta brev till potentiella stödmottagare.

### SKRIVELSE

"Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la République française que, après avoir examiné les informations fournies par les autorités françaises sur le régime d'aides en objet, elle a décidé de ne pas soulever d'objections à l'égard des aides destinées à financer des études de faisabilité et d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE à l'encontre des aides destinées à financer les mesures opérationnelles liées au démarrage de lignes de transport maritime à courte distance.

### Procédure

- 1) Par note n° 2769 du 13 octobre 2000, les autorités françaises ont notifié à la Commission le projet de régime d'aides en objet. Cette notification a été enregistrée le 27 octobre 2000 sous le numéro N 679/2000.

Préalablement, les autorités françaises avaient présenté les grandes lignes de ce projet au cours d'une réunion bilatérale informelle du 27 septembre 2000.

### Description détaillée de l'aide

- 2) Le régime d'aides au démarrage de lignes de transport maritime à courte distance vise à accélérer le lancement de nouvelles lignes maritime à courte distance. Il envisage à cet effet deux types de mesures:
- a) une aide destinée à financer des études de faisabilité préalable au lancement des lignes en question, à concurrence de 50 % au maximum du montant de l'étude;
- b) une aide dégressive d'une durée maximale de trois ans, destinée à financer les mesures opérationnelles elles-mêmes. Cette aide est plafonnée à 30 % des dépenses opérationnelles éligibles. Elle est également soumise à un plafond en valeur absolue: 1 million d'euros la première année, les deux tiers du montant octroyé la première année au cours du second exercice budgétaire et un tiers de ce même montant la troisième année.
- 3) L'aide ne pourra bénéficier qu'à des projets associant, dans le cadre d'un partenariat opérationnel, plusieurs acteurs de la chaîne de transports ainsi que les chargeurs. Les projets seront présentés par des personnes morales françaises ou communautaires, publiques ou privées. La transparence financière sera assurée par la constitution d'une entité juridique séparée, récipiendaire de l'aide.
- 4) Les projets bénéficiaires doivent viser la création d'une ligne maritime à courte distance entre deux ou plusieurs ports français ou entre des ports français et communautaires. Ces projets peuvent intégrer également d'autres modes de transport que le transport maritime.

5) Concernant les mesures opérationnelles, les dépenses éligibles sont celles visées à l'article 5, paragraphe 1, du règlement (CE) n° 2196/98 du Conseil <sup>(6)</sup>, à savoir:

- a) les coûts de location, de *leasing* ou d'amortissement des unités de transport — camions, remorques, semi-remorques, avec ou sans tracteur, caisses mobiles, conteneurs de 20 pieds et plus;
- b) les coûts de location, de *leasing* ou d'amortissement et de l'adaptation nécessaire pour mener à bien l'action envisagée, en ce qui concerne le matériel roulant (y compris les locomotives) ainsi que les navires de navigation intérieure et maritime, sous réserve, en ce qui concerne les navires de navigation intérieure, du respect des règles spécifiques en matière d'assainissement structurel de la navigation intérieure;
- c) les dépenses d'investissement ou les coûts de location, de *leasing* ou d'amortissement dans les matériels qui permettent le transbordement entre les voies ferrées, les voies navigables, la voie maritime et les routes;
- d) les coûts d'utilisation des infrastructures ferroviaires, de navigation intérieure et maritime, à l'exception des redevances portuaires et des coûts de transbordement;
- e) les dépenses relatives à l'exploitation commerciale de techniques, de technologies ou de matériels préalablement testés et validés, notamment la technologie d'information de transport;
- f) les coûts concernant les mesures relatives à la formation du personnel et à la diffusion des résultats du projet ainsi que les coûts des mesures d'information et de communication prises pour faire connaître à l'industrie des transports concernée les nouveaux services de transport combiné qui ont été mis en place.

Les dépenses et/ou les coûts visés aux points a), b), c) et e) sont éligibles à condition que le ou les bénéficiaires du soutien s'engagent à garder les matériels faisant l'objet du soutien sur l'axe concerné pendant la durée du contrat.

- 6) L'aide n'est remboursable qu'en cas d'utilisation frauduleuse.
- 7) L'aide envisagée peut être cumulée avec une aide communautaire au titre des actions à caractère innovateur en faveur du transport combiné, au sens du règlement (CE) n° 2196/98 susmentionné.
- 8) Les autorités françaises estiment que le nombre de projets bénéficiaires devrait être inférieur à dix par an.

<sup>(6)</sup> Règlement (CE) n° 2196/98 du 1<sup>er</sup> octobre 1998 relatif à l'octroi de soutiens financiers communautaires à des actions à caractère innovateur en faveur du transport combiné (JO L 277 du 14.10.1998, p. 1).

9) La Commission sera informée à la fin de chaque année de la liste des projets ayant bénéficié d'une aide au titre du présent régime et du montant de celle-ci.

10) Le régime d'aides envisagé, applicable de 2001 à 2003, est doté d'une enveloppe budgétaire annuelle évaluée à 4 millions d'euros.

#### Appréciation de l'aide

- 11) Aux termes de l'article 87, paragraphe 1, du traité, sauf dérogations prévues par le présent traité, sont incompatibles avec le marché commun, dans la mesure où elles affectent les échanges entre États membres, les aides accordées par les États ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit qui faussent ou menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions.
- 12) La Commission note que le régime d'aides notifié est financé au moyen de ressources d'État et bénéficie à des entreprises individuelles en réduisant les coûts que celles-ci auraient normalement dû supporter pour réaliser les mesures envisagées. Ces entreprises étant des opérateurs sur le marché du transport maritime à courte distance, qui constitue une activité économique de caractère international ouverte à la concurrence des autres opérateurs communautaires, le critère de l'affectation des échanges entre États membres peut être présumé rempli dans le cas d'espèce. Par conséquent, le régime d'aides en question relève du champ d'application de l'article 87, paragraphe 1, du traité.
- 13) Les paragraphes 2 et 3 de l'article 87 prévoient certaines dérogations à l'interdiction visée au paragraphe 1.

La Commission considère qu'aucune des dérogations prévues au paragraphe 2 ne s'applique au régime d'aides en question.

Concernant le paragraphe 3, la Commission considère que ce régime visant à faciliter le développement de certains services de transport maritime, c'est au regard de la dérogation prévue au point c) qu'il convient d'en apprécier la compatibilité.

- 14) Dans ces orientations communautaires sur les aides d'État au transport maritime <sup>(7)</sup>, la Commission a précisé son approche et les critères selon lesquels les aides d'État peuvent être autorisées dans ce secteur. D'une façon générale, les systèmes d'aide ne doivent pas jouer au détriment des économies d'autres États membres et il doit être établi qu'ils ne risquent pas de fausser la concurrence entre les États membres dans une mesure contraire à l'intérêt commun. Les aides d'État doivent toujours être limitées à ce qui est strictement nécessaire pour atteindre leur objectif, et elles doivent être octroyées d'une manière transparente. L'effet cumulatif de toutes les aides octroyées par les pouvoirs publics doit toujours être pris en considération.

<sup>(7)</sup> JO C 205 du 5.7.1997.

- 15) Lesdites orientations visent à déterminer quels programmes d'aides d'État peuvent être mis en place pour soutenir les intérêts maritimes communautaires. Il y est précisé, au point 2.2, que, à côté des objectifs relatifs à la sauvegarde de l'emploi communautaire, à la préservation du savoir-faire maritime de la Communauté et à l'amélioration de la sécurité, d'autres objectifs de la politique commune en matière de transports, tels la mise en place d'un cadre communautaire pour la mobilité durable et, à l'intérieur de ce cadre, la promotion des transports maritimes à courte distance et le développement maximal de ce type de transport, peuvent également être pris en considération.
- 16) Dans sa communication sur le développement du transport maritime à courte distance<sup>(8)</sup>, la Commission souligne le rôle de ce mode de transport pour favoriser une mobilité durable et sûre, renforcer la cohésion au sein de l'Union européenne et améliorer l'efficacité du transport dans une approche intermodale. Elle reconnaît également que la promotion du transport maritime à courte distance doit être faite à tous les niveaux, tant communautaire que national ou régional.
- 17) La Commission a apporté son soutien à un grand nombre de projets relatifs au transport maritime à courte distance, soit au titre du quatrième programme-cadre de recherche et de développement, soit au titre des actions pilotes en faveur du transport combiné (PACT), soit encore au titre du règlement MEDA ou du FEDER. Toutefois, le développement de ce mode de transport se heurte notamment à l'obstacle majeur que représente l'importance des coûts de lancement de nouveaux projets.
- 18) Le régime d'aides en objet s'inscrit dans ce contexte. Son objectif est de compléter, par un programme national, les interventions communautaires au titre du PACT, en finançant des projets additionnels, dont certains ne seraient pas éligibles aux interventions communautaires parce qu'ils ne font intervenir que des opérateurs nationaux.

Toutefois, la Commission doit s'assurer que ses modalités ne conduisent pas à des distorsions de concurrence contraire à l'intérêt commun. Il convient à cet égard de distinguer les deux types de mesures envisagées:

- 19) Concernant les aides destinées à financer des études de faisabilité préalables, la Commission constate qu'elles se situent à un stade préalable au lancement des projets et considère qu'elles ne peuvent, dès lors, entraîner des distorsions de concurrence excessives sur le marché du transport maritime à courte distance.

Les études envisagées facilitent l'identification des projets viables à terme, susceptibles de contribuer réellement au

développement du transport maritime à courte distance, que la Commission entend promouvoir. C'est pourquoi elle finance des études de faisabilité, tantôt spécifiques au transport maritime à courte distance, tantôt comportant un volet relatif à ce mode de transport, au titre des différents programmes et fonds mentionnés ci-dessus.

Le nombre d'études susceptibles de bénéficier des financements communautaires est cependant limité par les contraintes budgétaires, de sorte qu'un financement national peut s'avérer nécessaire pour compléter les financements communautaires.

Par ailleurs, la Commission a déjà autorisé des aides d'État destinées à financer différentes études dans le secteur des transports<sup>(9)</sup>. Le financement d'études de faisabilité, comparables à celles envisagées dans le cas d'espèce, a été autorisé dans le domaine du transport combiné lorsque l'intensité des mesures d'aides n'excédait pas le plafond prévu par le règlement (CE) n° 2196/98 précité<sup>(10)</sup>. À cet égard, la Commission relève que les aides envisagées, qui incluent notamment le financement d'études relatives à des projets ayant une dimension de transport combiné, sont plafonnées à 50 % du montant de l'étude et n'excèdent donc pas le plafond prévu par le règlement (CE) n° 2196/98. La Commission considère que ce plafond de 50 % du montant de l'étude doit également s'appliquer lorsque l'étude en question bénéficie d'un financement communautaire au titre des différents programmes et fonds susvisés.

Au vu des considérations qui précèdent, la Commission considère que les aides destinées à financer des études de faisabilité préalables à la création de nouvelles lignes de transport maritime à courte distance facilitent le développement du secteur en cause, sans altérer les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun et peuvent, par conséquent, bénéficier de la dérogation prévue à l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité.

- 20) Concernant les aides destinées à financer les mesures opérationnelles liées au démarrage de nouvelles lignes maritimes à courte distance, la Commission constate que les mesures constituent des aides au fonctionnement qui sont, en principe, incompatibles avec le traité<sup>(11)</sup>. Ce n'est qu'à titre exceptionnel que de telles aides peuvent être autorisées<sup>(12)</sup>.

<sup>(9)</sup> Notamment cas N 389/99, décision du 19 janvier 2000, et cas N 694/99, décision du 13 juin 2000, non encore publiées au Journal officiel.

<sup>(10)</sup> Cas N 121/99, décision du 8 juillet 1999 (JO C 245 du 28.8.1999); cas N 755/99, décision du 15 novembre 2000, non encore publiée au Journal officiel; cas NN 13/98, décision du 22 décembre 1999 (JO C 55 du 26.2.2000).

<sup>(11)</sup> Voir notamment décisions d'ouvrir la procédure en application de l'ex-article 93, paragraphe 2, dans les cas C 2/97 le 20 janvier 1997 (JO C 93 du 22.3.1997) et C 21/98 le 4 mai 1999 (JO C 227 du 28.8.1999).

<sup>(12)</sup> Voir encadrement communautaire des aides d'État pour la protection de l'environnement (JO C 72 du 10.3.1994), encadrement des aides à finalité régionale (JO 74 du 10.3.1998), lignes directrices de la Communauté concernant les aides d'État dans le secteur agricole (JO C 28 du 1.2.2000).

<sup>(8)</sup> Communication de la Commission au Parlement européen, au Conseil, au Comité économique et social et au Comité des régions «Le développement du transport maritime à courte distance en Europe: une alternative dynamique dans une chaîne de transport durable», deuxième rapport d'avancement bisannuel, COM(1999) 317 final.

- 21) Dans le cas d'espèce, la Commission relève que les aides destinées à financer les mesures opérationnelles projetées ont une durée maximale de trois ans et que leur intensité est dégressive. La Commission considère à cet égard qu'une durée maximale de trois ans peut apparaître raisonnable pour assurer la viabilité des projets. Elle correspond également à la durée maximale des financements communautaires au titre du PACT. Concernant l'intensité de l'aide, la Commission considère que la combinaison du double plafond d'intensité, en valeur absolue et en pourcentage des dépenses opérationnelles, d'une part, et du caractère dégressif de l'aide, d'autre part, permet de limiter l'impact des mesures sur la concurrence dans le secteur. Elle constate également que la couverture à hauteur maximale de 30 % des dépenses éligibles correspond au plafond d'intensité retenu par le PACT.
- 22) Toutefois, pour pouvoir bénéficier de la dérogation prévue à l'article 87, paragraphe 3, point c), les mesures en cause doivent être strictement proportionnées à l'objectif poursuivi et ne pas altérer les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun.
- 23) À cet égard, la Commission considère que l'objectif des aides opérationnelles envisagées cadre avec la politique de la Commission en faveur du transport maritime à courte distance. Cependant, à ce stade, la Commission a des doutes quant au fait que leurs modalités d'application garantissent que ces mesures sont à la fois nécessaires et strictement proportionnées à l'objectif poursuivi. Les doutes de la Commission portent notamment sur les points suivants:
- a) les mesures d'aides envisagées doivent contribuer à réduire la part du trafic routier au profit de l'intégration du transport maritime à courte distance dans la chaîne intermodale des services de transport porte à porte. Elles ne doivent pas conduire, en revanche, à des détournements de trafic entre ports voisins ou entre modes de transport jouant également un rôle positif dans le cadre d'une politique de mobilité durable, comme le chemin de fer ou la navigation intérieure. Au stade actuel, le projet de régime d'aides n'offre pas de garanties suffisantes à cet égard;
  - b) afin d'assurer la transparence financière du régime d'aides, en faciliter le contrôle tant par les autorités nationales que par la Commission et éviter les risques de subventions croisées, l'entité juridique bénéficiaire de l'aide doit disposer d'une compatibilité séparée permettant de clairement identifier les flux financiers relatifs au financement des projets retenus. Le régime d'aides projeté n'apparaît pas suffisamment clair à cet égard;
  - c) la procédure de sélection des projets doit garantir que seuls les projets viables à terme et susceptibles de contribuer réellement au développement du secteur du transport maritime à courte distance seront retenus pour bénéficier des aides opérationnelles. Le régime d'aides envisagé ne précise pas suffisamment les modalités de sélection que les autorités françaises entendent appliquer à cet égard. Dans le cas d'un projet de liaison entre un port français et un port

d'un autre État membre, la Commission estime que la viabilité à terme du projet requiert que les autorités françaises s'assurent de l'accueil favorable des autorités de l'État membre en question.

Les modalités d'application du régime d'aides doivent également garantir l'absence de discrimination pour des raisons de nationalité entre tous les opérateurs de la chaîne de transport ainsi que les chargeurs. La Commission considère qu'un appel d'offres au niveau communautaire permettrait de garantir la transparence et l'égalité de traitement des opérateurs en cause. Il conviendrait, par ailleurs, de préciser ce qu'il faut entendre par «nouvelles lignes» de transport maritime à courte distance;

- d) la finalité des aides opérationnelles étant uniquement de faciliter le démarrage de services de transport maritime à courte distance commercialement viables à terme, la Commission considère que de telles aides ne devraient pas, en principe, pouvoir être cumulées avec des compensations financières versées en contrepartie d'obligations de service public imposées sur les mêmes lignes. Le présent régime d'aides n'exclut pas cette possibilité.
- 24) Au vu de ce qui précède, la Commission émet des doutes quant à la compatibilité des aides opérationnelles au démarrage de lignes de transport maritime à courte distance avec l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité.

### Conclusion

- 25) La Commission ne soulève pas d'objections quant à la compatibilité avec l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité de l'aide destinée à financer des études de faisabilité préalables au lancement de lignes de transport maritime à courte distance.
- 26) La Commission a décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité en ce qui concerne les aides opérationnelles destinées à financer les coûts de démarrage desdites lignes.
- Pour les raisons exposées ci-dessus, la Commission a des doutes, à ce stade, sur la compatibilité de ces mesures avec l'article 87, paragraphe 3, point c) du traité.
- 27) Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission invite la France dans le cadre de la procédure de l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation de ces mesures dans le délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente. Elle invite les autorités françaises à transmettre immédiatement une copie de cette lettre aux bénéficiaires potentiels de l'aide.
- 28) La Commission rappelle à la France l'effet suspensif de la disposition précitée du traité et attire son attention sur l'article 14 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil, selon lequel toute aide octroyée illégalement pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire."

**STATLIGT STÖD****Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter om stöd nr C 53/2000 (ex NN 38/2000) – Mines et Potasses d'Alsace (MDPA)**

(2001/C 37/05)

(Text av betydelse för EES)

Genom den skrivelse, daterad den 10 oktober 2000 som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Frankrike om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende ovannämnda stöd.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen  
Generaldirektoratet för konkurrens  
Direktorat Statligt stöd II  
Rue de la Loi/Wetstraat 200  
B-1049 Bryssel  
Fax (32-2) 296 95 80

Synpunkterna kommer att meddelas Frankrike. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för sin begäran.

**SAMMANFATTNING****Förfarande**

Under 1994 godkände kommissionen att MDPA, genom det statligt helägda EMC, beviljades ett statligt stöd på 500 miljoner franska franc som den ansåg vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget. Kommissionen ansåg att stödet täckte de extra sociala kostnader som MDPA ådrog sig i samband med "statut du mineur" (särskilda sociala avgifter i gruvsektorn).

I april 1996 beslutade kommissionen att inte göra några invändningar gentemot tre nya kapitaltillskott på 250 miljoner franska franc vardera som skulle beviljas EMC under perioden 1995–1997 genom överföringar från MDPA, då den av samma skäl som under 1994 ansåg att kapitaltillskotten var förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c.

Den 7 december 1998 anmälde de franska myndigheterna tre nya kapitaltillskott på 275 miljoner franska franc (42 miljoner euro) vardera, som staten skulle bevilja EMC under 1998, 1999 och 2000, och därefter överföras från EMC till MDPA för att täcka de sociala kostnader som MDPA ådrog sig i samband med "statut du mineur".

Kommissionen begärde ytterligare uppgifter genom en skrivelse av den 16 december 1998, den 8 februari, den 29 mars, den 5 juli och den 18 november 1999, och de franska myndigheterna lämnade uppgifterna den 22 januari, den 19 mars, den 29 juni och den 28 oktober 1999.

Genom en skrivelse av den 29 mars 1999 underrättade kommissionen de franska myndigheterna att den utifrån sin preliminära bedömning ansåg att det stödbelopp som beviljats MDPA under perioden 1995–1997 översteg det belopp som godkänts i kommissionens beslut i april 1996. Faktum är att MDPA, utöver det belopp som kommissionen godkänt, mottog omkring 1 280 miljoner franska franc ur EMC:s interna medel.

I en skrivelse av den 29 juni ifrågasatte de franska myndigheterna kommissionens åsikt genom att hävda att de medel som beviljats MDPA genom EMC inte utgjorde statligt stöd. Enligt dem var dessa medel inkomster från EMC:s verksamhet och inte statliga medel.

Efter ett möte som hölls den 16 december 1999 lämnade de franska myndigheterna, genom en skrivelse av den 14 mars 2000, de begärda upplysningarna och informerade kommissionen om att delar av de anmälda åtgärderna redan hade beviljats företaget. Genom en skrivelse av den 10 april 2000 underrättade kommissionen de franska myndigheterna om att de delar av det anmälda stödet som hade beviljats innan kommissionen fattat sitt slutliga beslut betraktades som icke-anmält och olagligt stöd.

**Beskrivning av åtgärderna**

MDPA är ett gruvföretag som producerar pottaska (kaliumkarbonat) i regionen Alsace. Det kontrolleras helt av EMF, som i sin tur är ett helägt statligt företag som specialiserat sig på fyra huvudverksamheter: kemikalier, djurmat, miljö och upparbetning av avfall samt pottaska (SCPA och MDPA).

Allt sedan slutet av åttiotalet har MDPA, till följd av den nedåtgående marknaden för pottaska, ställts inför en sjunkande omsättning och ökade förluster. MDPA:s produktion föll med 35 % mellan 1984 och 1994 och företagets förluster har ökat trots att personalminskningar genomförts.

Under 1994 beslutade MDPA att lägga ned alla sina produktionsanläggningar. Under 1997 framförhandlade företaget en plan tillsammans med Unions of the miners för en nedläggning av alla sina anläggningar innan utgången av 2004, medan det gradvis minskade sin produktionsnivå. Vid denna tidpunkt hade MDPA 2 675 anställda och en marknadsandel i Europa på omkring 13 %.

Kommissionen har redan tidigare godkänt två stödåtgärder – 1994 och 1996 – med motiveringen att stödet var avsett att täcka de extra sociala kostnaderna som MDPA ådrog sig genom "statut du mineur".

Med hänsyn till de nya åtgärder som anmäldes under 1998, meddelade de franska myndigheterna att de medel som skulle överföras till MDPA under den period som uppgetts i anmälan var större än det anmälda beloppet och att MDPA under perioden 1995–1997 hade mottagit ett belopp som var högre än det som kommissionen hade godkänt i sitt beslut från 1996. Totalt sett är det olagliga stöd som Frankrike beviljat MDPA under perioden 1995–2000 följande:

|                                                       | (i miljoner franska franc) |      |      |      |      |      |
|-------------------------------------------------------|----------------------------|------|------|------|------|------|
|                                                       | 1995                       | 1996 | 1997 | 1998 | 1999 | 2000 |
| Stöd som kommissionen godkänt i sitt beslut från 1996 | 250                        | 250  | 250  |      |      |      |
| Anmält stöd 1998–2000                                 |                            |      |      | 275  | 275  | 275  |
| Totalt belopp som överförts till MDPA                 | 550                        | 640  | 840  | 770  | 550  | 500  |
| Olagligt stöd                                         | 300                        | 390  | 590  | 495  | 275  | 225  |

Totalt sett kan de extra medel som beviljades MDPA under perioden 1995–1997, och som täcktes av beslutet från 1996, utan förhandsgodkännande från kommissionen värderas till 1 280 miljoner franska franc (195 miljoner euro). Beträffande de anmälda åtgärderna för perioden 1998–2000 kan man konstatera att dessa bara utgör en mindre del av det verkliga beloppet av de ekonomiska medel som överfördes till MDPA. Som de franska myndigheterna bekräftat hade EMC redan beviljat 1 320 miljoner franska franc till MDPA under 1998 och 1999, utan att invänta ett godkännande från kommissionen. Även under 2000 bedömer de franska myndigheterna att det verkliga belopp som kommer att överföras till MDPA kommer att vara högre än det anmälda.

### Bedömning

Både det anmälda stödet och det stöd som EMC beviljade MDPA med egna interna medel, och som inte anmäldes, utgör statligt stöd. Det bestod i själva verket av statligt stöd eftersom

EMC är ett av staten helägt företag, stödet beviljades därmed på andra villkor än dem i principen om en privat investerare i en marknadsekonomi och kan således snedvrider handeln mellan medlemsstaterna.

Med tanke på stödets art kan dess förenlighet med den gemensamma marknaden enbart bedömas enligt artikel 87.3 c.

I detta skede betvivlar dock kommissionen att stödet kan komma att gynnas av detta undantag, i den mån det gäller omstruktureringsstöd, då det inte syftar till att bevara MDPA:s lönsamhet. Faktum är att företaget kommer att läggas ned 2004, och fram till dess finns inga utsikter till lönsamhet.

I sitt beslut från 1996 om att inte göra några invändningar, ansåg kommissionen att "stödet ersätter MDPA för de sociala kostnader som det redan burit (. . .) på ett sätt som tar hänsyn både till sociala konsekvenser och miljökonsekvenser. Stödet främjar sålunda en slutlig nedläggning av gruvorna och kan anses underlätta sektorns ekonomiska utveckling".

Kommissionen påpekade särskilt att MDPA ålades extra sociala kostnader i samband med "statut du mineur", som i stort sett bestod av ett lika stort belopp som det stöd staten beviljat. Kommissionen drog därför slutsatsen att det anmälda stödet var avsett att ersätta dessa extra sociala kostnader och därmed inte skulle komma att gynna MDPA i dess ekonomiska verksamhet.

De franska myndigheterna har emellertid på begäran från kommissionen klargjort att, sedan 1998, bärs inte längre huvuddelen av de sociala avgifterna av MDPA, utan betalas direkt av EMC. MDPA betalade bara 51 miljoner franska franc 1997, 36 miljoner 1998, 16 miljoner 1999 och 13 miljoner 2000, resten betalade EMC.

I detta skede betvivlar därför kommissionen att det resonemang som följdes i dess tidigare beslut kan tillämpas i detta ärende med tanke på att de anmälda åtgärderna, tillika med de extra belopp som staten beviljade MDPA genom EMC under perioden 1995–1997, inte förefaller vara avsedda att kompensera sådana sociala avgifter.

De franska myndigheterna har lämnat en värdering av de miljökostnader som skall åläggas MDPA för omställning och säkerhetsanordningar i anslutning till de gruvor som håller på att stängas, som värderas till 66 miljoner franska franc för 1996, 135 miljoner för 1997, 57 miljoner för 1998, 77 miljoner för 1999 och 84 miljoner för 2000. Kommissionen anser, i detta skede, att det stöd som syftar till att täcka dessa kostnader i princip kan komma att betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden. Uppgifterna från de franska myndigheterna är emellertid inte tillräckliga för att bedöma denna förenlighet. Dessutom utgör dessa miljökostnader bara en mindre del av det stöd som håller på att granskas.

Av ovannämnda orsaker har kommissionen beslutat att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 avseende de åtgärder till förmån för MDPA som analyseras i detta beslut.

## SKRIVELSE

"La Commission souhaite informer la France qu'après avoir examiné les informations transmises par les autorités françaises à propos des mesures d'aide mentionnées ci-dessus, elle a décidé d'engager la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE.

## PROCÉDURE

1. Le 31 janvier 1994, les autorités françaises ont notifié une augmentation de capital de 500 millions de francs français qui devait être accordée par l'État à la société Entreprises minières et chimiques SA (ci-après dénommée «EMC») et transférée ensuite de celle-ci à la société Mines de potasse d'Alsace (ci-après dénommée «MDPA»).
2. Le 11 avril 1994, la Commission a décidé de ne pas soulever d'objections («décision de 1994») à l'encontre de cette mesure d'aide en faveur de MDPA, dans la mesure où elle la considérait comme compatible le marché commun en vertu de l'article 87, paragraphe 3, point c). La Commission estimait que cette aide était destinée à couvrir les coûts sociaux supplémentaires liés au «statut du mineur» (décret 46/1438 du 14 juin 1946 et arrêté du 1<sup>er</sup> juin 1963), y compris des coûts de «chauffage, logement, indemnités de raccordement et indemnités de départ». Ces obligations viennent s'ajouter aux charges sociales normales imposées par la législation générale sur les entreprises en ce qui concerne leurs salariés, et elles sont particulières au secteur minier.
3. Une communication relative à cette décision a été publiée au *Journal officiel des Communautés européennes* <sup>(1)</sup>. Le 8 septembre 1994, les autorités françaises ont confirmé que le transfert de l'aide d'EMC à MDPA avait bien eu lieu.
4. Le 29 décembre 1995, les autorités françaises ont notifié un deuxième train de mesures similaires, comportant trois augmentations de capital d'un montant de 250 millions de francs français chacune, qui devaient être accordées par l'État à EMC au cours de la période 1995-1997 et transmises ensuite selon les mêmes modalités à MDPA. Elles avaient pour l'objectif de couvrir les coûts sociaux supplémentaires relatifs aux mineurs pour la période 1995-1997.
5. En réponse à une demande de la Commission, les autorités françaises ont transmis, par lettre du 19 février 1996, des informations supplémentaires, comprenant notamment la description des modalités techniques du transfert des fonds d'EMC vers MDPA. Elles précisaient notamment que MDPA devait enregistrer des pertes de l'ordre de 600 millions de francs français. Afin de rétablir la santé financière de MDPA, EMC devrait souscrire une augmentation de capital en faveur de celle-ci d'environ 550 millions de francs français. Les autorités françaises précisaient que des pertes d'une envergure similaire étaient prévues pour 1996 et 1997, et qu'EMC était censée souscrire de nouvelles augmentations de capital pour ces années, en

ayant recours à la fois aux ressources publiques notifiées et à ses propres ressources.

6. Le 30 avril 1996, la Commission a décidé de ne pas soulever d'objections à l'encontre des augmentations de capital notifiées en faveur d'EMC, soit 750 millions de francs français au cours de la période 1995-1997, dans la mesure où elle les jugeait compatibles avec le marché commun en vertu de l'article 87, paragraphe 3, point c) («décision de 1996»). Une communication relative à cette décision a été publiée au *Journal officiel des Communautés européennes* <sup>(2)</sup>. Dans sa décision, la Commission ne prenait pas position sur les augmentations de capital censées être accordées par EMC à MDPA.
7. Le 7 décembre 1998, les autorités françaises ont notifié trois nouvelles augmentations de capital, de 275 millions de francs français (42 millions d'euros) chacune, qui devaient être accordées par l'État à EMC en 1998, 1999 et 2000, puis être transférées d'EMC vers MDPA, afin de couvrir les coûts sociaux liés aux départs en retraite de mineurs ainsi que le redéploiement économique et les problèmes environnementaux de la région concernée (ci-après dénommées «les mesures notifiées»).
8. La Commission a demandé un complément d'information par lettre du 16 décembre 1998, à laquelle les autorités françaises ont répondu le 22 janvier 1999. La Commission a demandé des informations complémentaires les 8 février, 29 mars et 5 juillet 1999. Les autorités françaises lui ont répondu les 19 mars, 29 juin et 28 octobre 1999. La Commission a posé quelques questions complémentaires le 18 novembre 1999.
9. Dans sa lettre du 29 mars 1999, la Commission a fait savoir aux autorités françaises que, sur la base de son appréciation préliminaire, elle estimait que le montant des aides accordées à MDPA en 1995-1997 excédait celui qu'elle avait autorisé dans sa décision. En effet, MDPA a reçu, outre le montant approuvé par la Commission, environ 1 280 millions de francs français provenant des ressources internes de EMC.
10. Dans une lettre du 29 juin, les autorités françaises ont contesté l'opinion de la Commission, estimant que les ressources accordées par EMC à MDPA ne constituaient pas des aides d'État. D'après elles, ces ressources devaient être considérées comme des recettes provenant des activités d'EMC, ne comportant aucune ressource d'État.
11. Au cours d'une réunion avec les autorités françaises, le 16 décembre 1999, la Commission a demandé des informations complémentaires concernant le montant total des aides accordées à MDPA et le montant des coûts sociaux et environnementaux que devait supporter l'entreprise.
12. Par lettre du 14 mars 2000, les autorités françaises ont fourni les informations demandées et informé la Commission qu'une partie des mesures notifiées avaient déjà été accordées à l'entreprise.

<sup>(1)</sup> JO C 196 du 19.7.1994, p. 5.

<sup>(2)</sup> JO C 168 du 12.6.1996, p. 11.

13. Par lettre du 10 avril 2000, la Commission a informé les autorités françaises qu'une partie des aides notifiées ayant été accordées avant qu'elle ne rende une décision finale, celles-ci devaient être considérées comme non notifiées et illégales.

#### DESCRIPTION DES MESURES

14. MDPA est une société minière qui produit de la potasse en Alsace. Elle est contrôlée à 100 % par EMC.
15. EMC, quant à elle, est une société détenue à 100 % par l'État, spécialisée dans quatre activités principales: les produits chimiques, les aliments pour animaux, l'environnement et le retraitement des déchets ainsi que la potasse (SCPA et MDPA). En 1997, le chiffre d'affaires d'EMC s'était élevé à 19 841 millions de francs, avec un bénéfice net de 569 millions de francs français (2,9 %). En 1998, elle a réalisé un chiffre d'affaires de 19 503 millions de francs français et enregistré une perte nette de 541 millions de francs français.
16. Depuis la fin de la dernière décennie, MDPA est confrontée à un chiffre d'affaires en baisse et à des pertes en augmentation.

Tableau 1: Données économiques de MDPA, 1991-1997 (en millions de francs français)

|                  | 1991  | 1992  | 1993  | 1994  | 1995 | 1996 | 1997  |
|------------------|-------|-------|-------|-------|------|------|-------|
| Recettes         | 1 319 | 1 196 | 1 202 | 1 142 | n.d. | n.d. | 808   |
| Profits (pertes) | (321) | (411) | (343) | (287) |      |      | (708) |

Source: Bilans de MDPA.

17. La chute des ventes est due au déclin du marché de la potasse. Dans ce contexte, la production de MDPA a diminué de 35 % entre 1984 et 1994, et les pertes de la société ont augmenté en dépit de réductions d'effectifs et d'un accroissement de la productivité.
18. En 1994, MDPA a décidé de fermer tous ses sites de production. Après de longues négociations avec les syndicats de mineurs, la société a accepté de fermer les usines d'ici à 2004, tout en réduisant progressivement la production de 1997 à 2004. Le plan de fermeture a été signé par MDPA et les syndicats en 1997. À cette époque, MDPA comptait 2 675 salariés et détenait une part du marché européen d'environ 13 %.
19. Ainsi qu'il a été dit ci-dessus, la Commission avait approuvé deux mesures d'aides antérieures, notifiées par les autorités françaises, parce que ces aides étaient destinées à couvrir les coûts sociaux supplémentaires supportés par MDPA du fait du «statut du mineur». En ce qui concerne sa décision de 1994, la Commission avait noté que les coûts sociaux supplémentaires supportés par MDPA s'étaient élevés à 144 millions de francs français en 1990, 145 millions en 1991, 150 millions en 1992 et 141 millions en 1993, ce qui faisait au total 580 millions de francs français sur l'ensemble de la période considérée.

20. La Commission avait donc estimé que les mesures d'aide notifiées à cette époque par les autorités françaises compensaient les coûts sociaux supplémentaires imposés à MDPA et n'étaient pas de nature à favoriser celle-ci dans son activité économique.

21. La Commission était parvenue aux mêmes conclusions à propos des mesures d'aide notifiées par les autorités françaises fin 1995, qui couvraient la période 1995-1997, et elle les avait approuvées en 1996.
22. En ce qui concerne les mesures notifiées en 1998, les autorités françaises ont fait savoir par lettre du 27 octobre 1999, en réponse à une demande de la Commission, que le montant total des ressources qui devaient être transférées à MDPA au cours de la période citée dans la notification, était supérieur au montant notifié. Elles ont également confirmé que, au cours de la période 1995-1997, MDPA avait reçu des ressources plus importantes que le montant autorisé par la Commission dans sa décision de 1996.
23. Dans cette même lettre, les autorités françaises précisaient que les capitaux — dont la mesure notifiée faisait partie — qui devaient être apportés par EMC en 1998, avaient déjà été transférés à MDPA.

24. Globalement, l'État a accordé à MDPA, soit par transfert direct à celle-ci ou en utilisant des ressources d'EMC, un montant plus élevé que celui qui avait été approuvé par la Commission pour la période 1995-1997 et que celui qui avait été initialement notifié pour la période 1998-2000. Le tableau 2 reproduit ci-dessous indique le montant des ressources transférées ainsi que celui des ressources approuvées ou notifiées.

Tableau 2: Ressources accordées à MDPA, 1995-2000 (en millions de francs français)

|                                                       | 1995 | 1996 | 1997 | 1998    | 1999    | 2000    |
|-------------------------------------------------------|------|------|------|---------|---------|---------|
| Approuvées par la Commission dans sa décision de 1996 | 250  | 250  | 250  |         |         |         |
| Mesures notifiées 1998-2000                           |      |      |      | 275     | 275     | 275     |
| Montant total transféré à MDPA                        | 550  | 640  | 840  | 770 (1) | 550 (1) | 500 (2) |
| Différence                                            | 300  | 390  | 590  | 495     | 275     | 225     |

Notes:

(1) Aides déjà accordées à MDPA, sans attendre la décision de la Commission.

(2) Estimation.

25. Ainsi qu'il ressort du tableau ci-dessus, la France a transféré à MDPA un montant de ressources sensiblement supérieur à celui qui avait été approuvé par la Commission dans sa décision de 1996. Globalement, le montant des ressources supplémentaires accordées par MDPA au cours de la période 1995-1997, qui est celle couverte par la décision de 1996, et ce sans l'accord préalable de la Commission, peut être estimé à 1 280 millions de francs français (195 millions d'euros).

26. En ce qui concerne les mesures notifiées pour la période 1998-2000, on constate que celles-ci ne constituent qu'une part infime du montant réel des ressources financières transférées à MDPa. Ainsi que les autorités françaises l'ont confirmé, EMC avait déjà accordé à MDPa 1 320 millions de francs français en 1998 et 1999, sans attendre d'avoir reçu l'accord de la Commission. Pour 2000 également, les autorités françaises estiment que le montant des ressources qui seront effectivement transférées à MDPa sera plus élevé que celui qui a été notifié.
27. En ce qui concerne ces mesures «supplémentaires» — c'est-à-dire les mesures octroyées en plus de celles qui avaient été approuvées par la Commission pour la période 1995-1997 et en plus de celles qui avaient été notifiées pour la période 1998-2000 —, les autorités françaises affirment qu'elles ne constituent pas des aides d'État, dans la mesure où elles n'ont pas été octroyées par l'État, mais par EMC, à partir de ses propres ressources internes.

#### APPRÉCIATION DES MESURES D'AIDE D'ÉTAT

28. Afin de déterminer si les relations financières entre l'État et les entreprises publiques peuvent être considérées comme des aides au sens de l'article 87, la Commission détermine si les aides sont accordées par l'État ou au moyen de ressources d'État, si elles faussent ou menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises et si elles affectent les échanges entre États membres.
29. Dans le cas en cause, il s'agissait d'établir si les fonds octroyés à MDPa, soit par l'État, soit par EMC au moyen de ses ressources propres:
- étaient de l'argent public,
  - faussaient ou menaçaient de fausser la concurrence en favorisant le bénéficiaire,
  - étaient susceptibles d'affecter les échanges intracommunautaires.

#### Présence de ressources d'État

30. Les fonds notifiés pour la période 1998-2000, comme ceux approuvés par la Commission dans sa décision de 1996, sont directement versés par l'État à EMC et transférés par cette dernière à MDPa. Il est donc évident qu'il s'agit de ressources d'État. Cela est d'ailleurs confirmé par le fait que les autorités françaises ont notifié ces mesures dans le cadre de la procédure mentionnée à l'article 8, paragraphe 3.
31. En ce qui concerne les fonds accordés par EMC à partir de ses propres ressources internes, les autorités françaises, ainsi qu'il a déjà été dit, affirment qu'ils ne peuvent être considérés comme des aides d'État, puisqu'ils ne proviennent pas du budget de l'État. Or, la Commission considère que cet argument n'est pas recevable.
32. Tout d'abord, la Commission note que MDPa est détenue à 100 % par EMC, qui est elle-même une société détenue à 100 % par l'État. Dans des cas de ce type, conformément à un arrêt de la Cour de justice, «pour déterminer si une aide peut être qualifiée d'aide étatique au sens de l'article 92,

paragraphe 1, (désormais article 87) du traité, il n'y pas lieu de distinguer entre les cas où l'aide est accordée directement par l'État et ceux où l'aide est accordée par des organismes publics ou privés que l'État institue ou désigne en vue de gérer l'aide» <sup>(3)</sup>.

33. Or, dans le cas présent, ainsi qu'il a été dit, le capital d'EMC est détenu entièrement par l'État. Son organe de gestion est nommé par l'assemblée générale des actionnaires, dont le seul membre est en fait l'État. Conformément à la jurisprudence de la Cour de justice, toutes les ressources accordées par EMC à ses filiales doivent être considérées, aux fins de l'appréciation des aides d'État, comme des ressources d'État.
34. En outre, tout rendement plus faible des investissements d'EMC se traduira en définitive par un rendement plus faible pour l'actionnaire d'EMC, c'est-à-dire l'État. Dans la pratique, en permettant à EMC d'octroyer des fonds à une entreprise non rentable, l'État renonce à un rendement plus élevé et, par conséquent, à des ressources potentielles.
35. C'est pourquoi, bien que les fonds octroyés à MDPa par EMC ne proviennent pas directement du budget de l'État, il s'agit néanmoins de ressources publiques.

#### Octroi d'un avantage économique

36. La Commission estime que toute mesure financière accordée par l'État à une entreprise et qui, sous l'une ou l'autre forme, réduit les charges grevant normalement les comptes de cette entreprise, doit être considérée comme une aide d'État au sens de l'article 87.
37. En ce qui concerne les augmentations de capital, si elles sont accordées à des conditions autres que celles répondant au principe de l'investisseur dans une économie de marché, elles sont de nature à procurer un avantage économique au bénéficiaire. En effet, celui-ci peut utiliser ces ressources pour financer ses dépenses et ses investissements sans avoir à demander de prêts à des institutions financières ni à rémunérer de façon appropriée les ressources reçues.
38. Afin de déterminer si des augmentations de capital ont été octroyées dans des conditions normales de marché, il est nécessaire d'analyser les résultats économiques réalisés par le bénéficiaire au cours de la période précédant l'octroi de la mesure, ainsi que ses perspectives financières estimées sur la base d'une prévision de marché. Dans le cas en cause, le tableau 1 montre les résultats économiques de MDPa au cours de la période qui a précédé et suivi l'octroi des aides.
39. Ainsi qu'il ressort des données figurant au tableau 1, MDPa n'était plus rentable depuis longtemps. Compte tenu des résultats économiques passés de l'entreprise, le gouvernement français ne pouvait espérer un taux de rendement raisonnable de ses investissements. Il ne pouvait pas non plus l'espérer sur la base de l'estimation des futures performances de la société ni des prévisions de marché. De fait, MDPa elle-même a négocié avec les syndicats un plan de fermeture de son activité minière, qu'elle ne pouvait faire revenir à la rentabilité.

<sup>(3)</sup> Affaire C-305-89, publiée en 1991, Rec. I-1603.

40. Il est clair que, dans une telle situation, aucun investisseur privé n'aurait apporté de fonds à MDPA, dont les perspectives étaient telles que même le plus petit rendement ne pouvait être escompté. En ce sens, les fonds octroyés par l'État à MDPA ne l'ont pas été conformément au principe de l'investisseur privé opérant dans une économie de marché.
41. La Commission considère donc que les augmentations de capital accordées par l'État à MDPA, soit directement, soit par l'intermédiaire d'EMC, au cours de la période 1995-2000, ont procuré au bénéficiaire un avantage économique susceptible de constituer une aide d'État au sens de l'article 87 du traité.

#### **Distorsion de la concurrence et des échanges entre États membres**

42. La troisième condition qui doit être remplie pour que des mesures d'aides d'État tombent sous le coup des dispositions de l'article 87 est qu'elles doivent avoir un effet réel ou potentiel sur la concurrence et les échanges entre États membres.
43. Dans le cas en cause, MDPA a produit près de 3 millions de tonnes de potasse en 1999, à partir desquelles environ 336 000 tonnes de matières commercialisables ont pu être produites. Bien que cela représente une réduction sensible par rapport aux 5,7 millions de tonnes de potasse (751 000 tonnes de matières commercialisables) produites par MDPA en 1996, ces quantités constituent toujours une part non négligeable du marché européen.
44. En 1998, conformément aux chiffres fournis par les autorités françaises, MDPA représentait environ 7 % de la production européenne de potasse et couvrait environ 25 % de la consommation française.
45. Il est évident que toute mesure procurant un avantage économique à MDPA et lui permettant de continuer à produire dans des conditions non rentables a un effet direct sur les autres producteurs de potasse de l'Union européenne, qui opèrent essentiellement en Allemagne, en Espagne et au Royaume-Uni. Bien que MDPA ait réduit sa production au cours des années passées, la poursuite de ses activités, en dépit de sa mauvaise situation économique, a réduit le marché dont peuvent disposer les autres producteurs qui n'ont pas bénéficié des mêmes mesures d'aide.
46. Étant donné que ces mesures comprennent des ressources d'État et ont procuré un avantage économique à MDPA, susceptible de fausser la concurrence et d'affecter les échanges entre États membres, la Commission considère, au stade actuel de l'analyse de l'affaire, qu'elles constituent des aides d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1.
47. De même, une partie de ces aides ayant été accordées sans l'autorisation préalable de la Commission, elles doivent être considérées comme illégales.

#### **Compatibilité avec le marché commun**

48. Après avoir déterminé si les mesures en cause constituent des aides d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, la

Commission doit apprécier si elles peuvent être déclarées compatibles avec le marché commun, conformément aux dispositions de l'article 87, paragraphes 2 et 3.

49. Les dispositions de l'article 87, paragraphe 2, peuvent être exclues, dans la mesure où les aides n'ont pas été accordées à des consommateurs individuels et qu'elles ne sont pas non plus destinées à remédier à des dommages causés par des calamités naturelles.
50. En ce qui concerne les dispositions de l'article 87, paragraphe 3, points a) et b), les aides ne semblent pas destinées à favoriser le développement économique de régions spécifiques, dans la mesure où elles ne sont pas destinées à des investissements particuliers, mais simplement au maintien en activité de MDPA pendant quelques années, malgré ses pertes. L'aide n'est pas non plus destinée à remédier à une perturbation grave de l'économie d'un État membre. Compte tenu de la nature des activités de MDPA, une dérogation au titre de l'article 87, paragraphe 3, point d), peut être exclue.
51. En conclusion, les mesures d'aide en cause ne peuvent bénéficier que de la dérogation prévue à l'article 87, paragraphe 3, point c).
52. Toutefois, en l'état actuel des choses, la Commission doute que les mesures en cause dans la présente décision puissent bénéficier de cette dérogation, dans la mesure où elles ne sont pas destinées à rétablir la rentabilité de MDPA. En effet, la société sera fermée d'ici à 2004 et, jusqu'à cette date, elle n'a aucune perspective de rentabilité. De ce fait, la Commission doute que l'article 87, paragraphe 3, point c), dans la mesure où il concerne les aides à la restructuration, soit applicable.
53. Dans sa décision de 1996 de ne pas soulever d'objections, la Commission avait estimé que les «aides remboursaient à MDPA des coûts sociaux qu'elle avait déjà supportés et lui permettaient ainsi de consacrer ses propres ressources à la poursuite de la réduction méthodique de la production dans ses mines de potasse, en tenant compte de considérations tout autant sociales qu'environnementales. Les aides favorisant ainsi la fermeture définitive des mines, elles pouvaient être considérées comme facilitant le développement économique du secteur».
54. La Commission notait en particulier que MDPA devait supporter des coûts supplémentaires liés au «statut du mineur», qui représentaient à peu près le même montant que l'aide accordée par l'État. La Commission en avait donc conclu que l'aide notifiée était destinée à rembourser ces coûts sociaux supplémentaires et à remettre MDPA dans la situation économique où elle se serait trouvée si elle n'avait pas eu à supporter les coûts en question. Le montant de l'aide étant égal aux coûts sociaux, la Commission en avait conclu que l'aide n'était pas de nature à favoriser MDPA dans ses activités économiques.
55. Toutefois, les autorités françaises ont précisé, à la demande de la Commission, que depuis 1998, ces coûts sociaux supplémentaires ne sont plus supportés par MDPA, mais sont payés directement par EMC. Seule une infime partie est encore directement facturée à MDPA, ainsi qu'il ressort du tableau 3.

Tableau 3: Charges sociales supplémentaires de MDPA (en millions de francs)

|                                                 | 1996 | 1997 | 1998 | 1999 | 2000 |
|-------------------------------------------------|------|------|------|------|------|
| Charges sociales supplémentaires totales, dont: | 123  | 171  | 153  | 139  | 131  |
| payées par MDPA                                 | 123  | 51   | 36   | 16   | 13   |
| payées directement par EMC                      | —    | 120  | 117  | 123  | 118  |

Source: Autorités françaises, lettre du 22 janvier 1999.

56. La Commission doute que le raisonnement suivi dans ses décisions antérieures puisse être reproduit dans le cas présent, du fait que les mesures notifiées, ainsi que le montant supplémentaire accordé par l'État à MDPA, par l'intermédiaire d'EMC, au cours de la période 1995-1997, ne semblent pas destinés à compenser ces charges sociales.
57. C'est pourquoi, en l'état actuel des choses, la Commission doute que les mesures d'aide en cause puissent être considérées comme compatibles en vertu de l'article 87, paragraphe 3, point c), au motif qu'elles couvrent les charges sociales supplémentaires imposées à MDPA.
58. Alors que l'appréciation était en cours, les autorités françaises ont également fourni une estimation des coûts environnementaux que devra supporter MDPA pour le redéploiement et la sécurisation des mines fermées. Ces coûts figurent au tableau 4 ci-dessous.

Tableau 4: Coûts environnementaux supportés par MDPA (en millions de francs)

|                        | 1996 | 1997 | 1998 | 1999<br>(est.) | 2000<br>(est.) |
|------------------------|------|------|------|----------------|----------------|
| Coûts environnementaux | 66   | 135  | 57   | 77             | 84             |

Source: Autorités françaises, lettre du 14 mars 2000.

59. En l'état actuel des choses, la Commission considère que les aides destinées à la couverture de ces coûts pourraient en principe être jugées compatibles avec le marché commun. Toutefois, les informations fournies par les autorités françaises ne sont pas suffisantes pour établir cette compatibilité. En outre, celle-ci ne pourra être appréciée que pour les aides directement destinées à couvrir les coûts environnementaux mentionnés ci-dessus, qui pourraient ne représenter qu'une partie infime des mesures d'aide en cours d'examen.
60. Pour les raisons évoquées ci-dessus, la Commission a décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, à l'encontre des mesures en faveur de MDPA analysées dans la présente décision.
61. Compte tenu de ce qui précède, la Commission, agissant dans le cadre de la procédure définie à l'article 88, paragraphe 2, demande à la France de lui soumettre ses observations et de lui fournir toutes les informations susceptibles de l'aider à évaluer les mesures d'aide en cause dans la présente décision, dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente lettre.
62. Elle demande également aux autorités françaises de transmettre sans délai une copie de la présente à MDPA.
63. La Commission rappelle à la France que l'article 88, paragraphe 3, a un effet suspensif et attire son attention sur la lettre envoyée à l'ensemble des États membres, le 22 février 1995, rappelant que toute aide octroyée illégalement doit être restituée par son bénéficiaire, conformément aux procédures prévues par le droit national. Les montants ainsi restitués seront porteurs d'intérêts calculés sur la base du taux de référence utilisé pour le calcul de l'équivalent-subvention pour les aides à finalité régionale et courants à compter de la date d'octroi de l'aide jusqu'à la date de sa restitution effective."

## STATLIGT STÖD

**Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter i samband med stöd C 55/2000 (ex NN 5/2000) – Tyskland, stöd till förmån för MESAcon Messelektronik GmbH Dresden**

(2001/C 37/06)

(Text av betydelse för EES)

Genom den skrivelse daterad den 27 oktober 2000 som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Tyskland om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende ovannämnda stöd.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen  
Generaldirektoratet för konkurrens  
Direktorat H  
Rue de la Loi/Wetstraat 200  
B-1049 Bryssel  
Fax (32-2) 299 27 58.

Synpunkterna kommer att meddelas Tyskland. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för sin begäran.

## SAMMANFATTNING

**Förfarande**

Den 10 januari 2000 underrättade Tyskland kommissionen om stöd till förmån för MESAcon Messelektronik GmbH Dresden. Kommissionen sände förfrågningar den 26 januari 2000. Svar mottogs den 9 mars 2000. Kommissionen sände ytterligare förfrågningar den 19 april 2000. Svar mottogs den 5 juni 2000.

**Beskrivning**

Mottagaren får stöd på 2,669 miljoner tyska mark, av vilka 0,419 miljoner tyska mark täcks av godkända ordningar. Återstående 2,25 miljoner tyska mark bedöms som engångsstöd. Engångsstödet betalades 1998 och består av ett förlagslån på 1,5 miljoner tyska mark och ett kompletterande lån på 0,1 miljoner tyska mark från Stadtparkasse Dresden och ett lån på 0,65 miljoner tyska mark från BvS.

Stödmottagaren är MESAcon Messelektronik GmbH Dresden (nedan kallad MMED), det andra *Auffanggesellschaft* från det tidigare Messelektronik Dresden. Företaget producerar radio-metriska och laseroptiska mätsystem framför allt till stål- och aluminiumindustrin.

Företaget har för närvarande 26 anställda, en årsomsättning på 4 miljoner tyska mark och tillgångar på 2,8 miljoner tyska

mark. Den ende aktieägaren är herr Riegel. MMED förefaller uppfylla villkoren för små och medelstora företag, även om dess förbindelser med MESAcon Gesellschaft für Messtechnik mbH Dortmund, LDV-Systeme och TSI Inc. ger upphov till vissa tvivel på huruvida villkoret om självständighet uppfylls.

**Bedömning**

När MMED bildades i december 1997 led företaget brist på kapital, var drabbat av förluster och hade efter konkursförordningen tappat de traditionella kundernas förtroende. Företaget befann sig således i svårigheter.

De ekonomiska åtgärderna till förmån för MMED utgör stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget, då de härrör från statliga medel och har försett företaget i svårigheter med förmåner som det inte skulle ha mottagit från en privat investerare. Eftersom det finns europeiska konkurrenter på MMED:s produktmarknad och handel förekommer, riskerar stödet att snedvrider konkurrensen på den gemensamma marknaden och påverka handeln mellan medlemsstaterna.

Stödet skall bedömas enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget och gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter. Kommissionen betvivlar, i detta skede, att de villkor som anges i dessa riktlinjer uppfylls i ärendet i fråga.

Kommissionen anser att den omstrukturering som Tyskland beskriver är otillräcklig för att utgöra ett lönsamt omstrukturierungsprogram i enlighet med riktlinjerna. Kommissionen kan inte, på grundval av de uppgifter som lämnats, bedöma om MMED:s förväntade ekonomiska resultat är realistiskt eller om företaget kommer att kunna agera på marknaden av egen kraft.

Dessutom är de uppgifter som Tyskland lämnat otillräckliga, både vad avser marknaden och företagets produktion. Därför kan inte kommissionen utesluta att stödet leder till otillbörlig snedvridning av konkurrensen.

Slutligen kan inte kommissionen i detta skede avgöra om stödet är begränsat till det strikta minimum som krävs för en omstrukturering eller om det är proportionellt i förhållande till de totala omstruktureringkostnaderna.

Mot bakgrund av ovanstående har kommissionen beslutat inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget och ålägger Tyskland att inlämna uppgifter som är tillräckliga för att fastställa stödets förenlighet med den gemensamma marknaden.

Enligt artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 kan allt olagligt stöd komma att återkrävas från mottagarna.

#### SKRIVELSE

"Die Kommission teilt Deutschland mit, dass sie nach Prüfung der Angaben der deutschen Behörden über die vorerwähnte Beihilfe beschlossen hat, das Verfahren nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag zu eröffnen.

#### I. DAS VERFAHREN

1. Die Kommission ist am 10. Januar 2000 mit Schreiben der deutschen Behörden vom 22. Dezember 1999 über die Beihilfe zugunsten der Mesacon Messelektronik GmbH Dresden unterrichtet worden.
2. Die diesbezüglichen Fragen der Kommission in einem Schreiben vom 26. Januar 2000 wurden mit Schreiben vom 8. März 2000, dessen Eingang am 9. März 2000 registriert wurde, beantwortet. Die Kommission stellte weitere Fragen mit Schreiben vom 19. April 2000, die ihr am 5. Juni 2000 beantwortet wurden.

#### II. BESCHREIBUNG

##### A. Das Unternehmen

3. Die Mesacon Messelektronik GmbH Dresden (nachstehend MMED) ist die zweite Auffanggesellschaft der früheren Messelektronik Dresden. Das Unternehmen stellt radiometrische und laseroptische Messsysteme vor allem für die Stahl- und die Aluminiumindustrie her.

4. Das Unternehmen wird seine gegenwärtige Belegschaft von 26 Mitarbeitern bis 2001 auf 30 Mitarbeiter erhöhen. Es erwirtschaftet einen Jahresumsatz von 4 Mio. DEM und verfügt über Aktiva von 2,8 Mio. DEM. Alleiniger Gesellschafter ist Herr Riegel. Die Mitarbeiter sind stille Gesellschafter, die mit 10 % am Gewinn beteiligt sind. MMED ist offensichtlich ein KMU im Sinne des Gemeinschaftsrahmens für staatliche Beihilfen an kleine und mittlere Unternehmen<sup>(1)</sup>, obwohl ihre Beziehungen zu anderen Unternehmen, die in der Randnummer 18 der vorliegenden Entscheidung beschrieben werden, hinsichtlich der Erfüllung des Unabhängigkeitskriteriums Anlass zu gewissen Zweifeln gibt.
5. Die MMED hat ihren Sitz in Dresden, Sachsen, einem Fördergebiet nach Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe a) EG-Vertrag mit einer Beschäftigungslosigkeit von 15 %.

##### B. Die Privatisierung

6. Nach einer Ausschreibung im Jahre 1993 wurde die frühere Messelektronik Dresden (nachstehend MED) von der Treuhandanstalt (nachstehend THA durch Verkauf an die INTECH Feinmechanik GmbH, der einzigen Bieterin, für 1,8 Mio. DEM privatisiert.
7. Im Rahmen der Privatisierung gewährte THA einen Zuschuss von 2 Mio. DEM aufgrund des THA-Beihilferegimes E 15/92<sup>(2)</sup>. Diese Regelung sieht Zuschüsse an Unternehmen mit weniger als 1 000 Beschäftigten vor, wenn diese zu einem negativen Verkaufspreis privatisiert werden. Durch die Privatisierung der MED erhielt der Staat 1,8 Mio. DEM, gewährte aber gleichzeitig den vorerwähnten Zuschuss von 2 Mio. DEM, verlor somit bei dieser Transaktion 0,2 Mio. DEM. Deswegen muss der Preis, der für das Unternehmen gezahlt wurde, als ein negativer Preis angesehen werden. Der Zuschuss fiel demnach in den Anwendungsbereich des einschlägigen THA-Beihilferegimes.
8. Nach Aussage Deutschlands geriet das Unternehmen im Anschluss wegen Managementfehlern, zu hoher Kosten und fehlerhafter Produkte in Schwierigkeiten. Am 16. August 1995 reichte die Mittelständische Beteiligungsgesellschaft Sachsen (MBG Sachsen) eine stille Beteiligung aus, für die die BvS in Höhe von 80 %, das Land Sachsen in Höhe von 10 % und die MBG Sachsen ebenfalls in Höhe von 10 % hafteten. Zur Absicherung der Rückzahlung zeichneten die beiden Investoren, die Eigentümer der INTECH Feinmechanik GmbH sind, Bürgschaften in Höhe von jeweils 1 Mio. DEM. Diese Bürgschaften sind jedoch niemals in Anspruch genommen worden.
9. Die vorerwähnte Beteiligung wurde angeblich aufgrund einer genehmigten Beihilferegulierung für die Rettung und Umstrukturierung von Unternehmen in Schwierigkeiten<sup>(3)</sup> ausgereicht. Dieser Regelung zufolge muss die Beihilfegewährung von der vollständigen Durchführung eines realistischen Umstrukturierungsplans abhängig gemacht werden, durch den die langfristige Rentabilität des Unternehmens

<sup>(1)</sup> ABl. C 213 vom 27.7.1996, S. 4.

<sup>(2)</sup> THA-Beihilferegime E 15/92, SG(92) D/17613 vom 8.12.1992.

<sup>(3)</sup> Konsolidierungsfonds des Landes Sachsen, N 117/95, SG(95) D/5782 vom 5.5.1995.

wiederhergestellt wird. Deutschland hat jedoch ausdrücklich erklärt, dass kein Umstrukturierungsplan für das Unternehmen vorlag. Die Beteiligung scheint demnach nicht in den Anwendungsbereich der Beihilferegelung zu fallen.

10. Nach erheblichen Verlusten im Jahre 1996 wurde zur Vermeidung der Insolvenz ein privates Unternehmen, die CMS-Data-Concept GmbH Berlin, als Treuhänder eingesetzt. Zu dieser Zeit gewährte die Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS) ein Darlehen von 2,2 Mio. DEM unter der Voraussetzung, dass sämtliche Geschäftsanteile und künftigen Forderungen auf den Treuhänder übertragen würden. Diese Voraussetzung wurde am 15. Juli 1996 erfüllt. Doch lag noch immer kein annehmbarer Umstrukturierungsplan vor, durch den die Probleme des Unternehmens hätten gelöst werden können. Daher wurde am 11. September 1996 das Gesamtvollstreckungsverfahren eröffnet.
11. Die BvS meldete ihr Darlehen von 2,2 Mio. DEM zuzüglich Zinsen von 0,2 Mio. DEM zur Konkursmasse an. Die MBG stellte Anspruch auf die Bürgschaften für die Rückzahlung ihrer Beteiligung von 2 Mio. DEM, doch wurde dieser Betrag, da die Investoren die Inanspruchnahme ihrer Bürgschaften ablehnten, zur Konkursmasse angemeldet, und es wurden gerichtliche Schritte eingeleitet. Das Gesamtvollstreckungsverfahren ist noch nicht abgeschlossen. Deutschland erklärt, dass auf die Forderung nicht verzichtet, sondern eine Regelung mit den Schuldnern angestrebt wird. Die Kommission stellt fest, dass die Finanzmaßnahmen zugunsten der früheren MED für das Verständnis des vorliegenden Falls zwar wichtig, nicht aber Gegenstand dieses Verfahrens sind. Allerdings behält sie sich das Recht vor, gegebenenfalls diese staatlichen Maßnahmen getrennt zu untersuchen.

#### **C. Die erste Auffanggesellschaft: Neue Messelektronik Dresden GmbH (nachstehend NMED)**

12. Am 1. Oktober 1996 wurde vom Gesamtvollstreckungsverwalter die Neue Messelektronik Dresden als erste Auffanggesellschaft gegründet. Sie erhielt von der BvS einen Zuschuss von 1,5 Mio. DEM und vom Land Sachsen ein Darlehen von 1 Mio. DEM.
13. Die NMED wurde vom Gesamtvollstreckungsverwalter für 50 000 DEM an die SIBAG Sächsische Industrie- und Beteiligungs AG verkauft. Nach Angaben Deutschlands konnte das Unternehmen nicht umstrukturiert werden, weil keine ausreichenden Finanzmittel vorhanden waren, so dass am 5. Juni 1995 schließlich das Gesamtvollstreckungsverfahren eingeleitet wurde.
14. Alle finanziellen Mittel, die die NMED bis zu diesem Zeitpunkt von der öffentlichen Hand erhalten hatte, wurden zur Konkursmasse angemeldet. Das Gesamtvollstreckungsverfahren ist noch nicht abgeschlossen. Deutschland erklärt, dass auf die Forderung nicht verzichtet, sondern eine Regelung mit den Schuldnern angestrebt wird. Die Kommission stellt wiederum fest, dass die Finanzmaßnahmen zugunsten der früheren NMED für das Verständnis des vorliegenden Falls zwar wichtig, jedoch nicht Gegenstand dieses Verfahrens sind. Auch hier behält sich die Kommission das Recht vor, die betreffenden staatlichen Maßnahmen gegebenenfalls getrennt zu untersuchen.

#### **D. Die zweite Auffanggesellschaft: MESAcon Messelektronik GmbH Dresden (nachstehend MMED)**

15. Die Informationen über die Gründung der zweiten Auffanggesellschaft sind unklar. Nach Angaben Deutschlands verkaufte der Gesamtvollstreckungsverwalter im September 1997 einen Teil der Vermögenswerte des in der Gesamtvollstreckung befindlichen Unternehmens (NMED) an die MESAcon Gesellschaft für Messtechnik mbH Dortmund für 0,5 Mio. DEM. Die nichtrentablen Geschäftsbereiche (Bestückung von Platinen, radiometrische Messgeräte für Medizin und Labore sowie automatische Testeinrichtungen) wurden angeblich nicht übernommen. Der Kommission ist nicht erklärt worden; was aus diesen Bereichen geworden ist.
16. Der Vertrag sah die Möglichkeit vor, dass die Vermögenswerte auf einen Dritten übertragen und der Preis später gezahlt werden könnten. Herr Riegel, ein früherer Mitarbeiter der MESAcon Gesellschaft für Messtechnik mbH Dortmund, gründete am 3. Dezember 1997 als zweite Auffanggesellschaft die MESAcon Messelektronik GmbH Dresden (MMED), zahlte den Kaufpreis und übernahm die zuvor an die MESAcon Gesellschaft für Messtechnik mbH Dortmund veräußerten Geschäftsanteile einschließlich der Mitarbeiter.
17. Deutschland erklärt, dass seit dem 18. März 1999, nachdem die meisten öffentlichen Finanzmaßnahmen, die im weiteren Verlauf beschrieben werden, zugunsten der MMED durchgeführt waren, keine firmenähnlichen oder wirtschaftlichen Beziehungen mehr zur MESAcon Gesellschaft für Messtechnik mbH Dortmund bestehen. Diese Erklärung besagt aber gleichzeitig, dass ein Verhältnis zu diesem Unternehmen bestand. Trotz mehrerer Anfragen ist die Kommission bisher weder über Art noch Umfang der früheren Beziehungen zwischen den beiden Unternehmen unterrichtet worden. Deswegen kann sie auch nicht mit Bestimmtheit sagen, ob die MMED zum Zeitpunkt der Finanzmaßnahmen ein KMU war.
18. Nach Angaben Deutschlands wurde die MESAcon Gesellschaft für Messtechnik mbH Dortmund liquidiert und wurde ein Teil ihrer Belegschaft in die LDV-Systeme GmbH integriert, die laseroptische Messsysteme entwickelt und vertreibt. Ein Teil der Vermögenswerte der MESAcon Gesellschaft für Messtechnik mbH Dortmund wurde von dem amerikanischen Wettbewerber TSI Inc. erworben, der einen Teil seiner Belegschaft ebenfalls in die LDV-Systeme GmbH integrierte. Inzwischen hat die MMED eine Kooperationsvereinbarung mit der LDV-Systeme GmbH geschlossen.
19. Da diese Unternehmen alle auf demselben Markt tätig sind und sowohl Umfang als auch Art ihrer Beziehungen untereinander unklar bleiben, kann nicht ausgeschlossen werden, dass sie gemeinsam tätig sind und eine Gruppe bilden. Die Kommission fordert daher Deutschland auf, ihr genügend Informationen zu übermitteln, um diesen Punkt zu klären. Welche Auskünfte sie dazu benötigt, ist der Randnummer 75 der vorliegenden Entscheidung zu entnehmen. Obwohl die MMED für diese vorläufige Würdigung als ein KMU angesehen wird, was den Angaben Deutschlands entspricht, könnte sich diese Einstufung anhand der Informationen Deutschlands ändern.

## E. Die Umstrukturierung

20. Aufgrund ihrer Situation in einem planwirtschaftlichen System verfügte die frühere MED über wenig Kapital, unzureichendes Management und unzulängliche Wirtschaftsstrukturen. Diese Probleme wurden an die NMED weitergegeben. Da weder die MED noch die NMED wesentlich umstrukturiert wurden, spricht einiges dafür, dass ein Teil dieser strukturellen Mängel, zwangsläufig auf die MMED übergegangen sind.

21. Im Dezember 1997, nach dem der MMED gegründet wurde, wurden die ersten Umstrukturierungsmaßnahmen durchgeführt. Die Kommission entnimmt den ihr vorliegenden Informationen die Beschreibung einiger Umstrukturierungsschritte, die aber ihrer Ansicht nach für einen umfassenden Umstrukturierungsplan offensichtlich nicht ausreichen. Nach Angaben Deutschlands sind folgende Umstrukturierungsmaßnahmen geplant, durch die die Rentabilität der MMED bis 2001 wieder hergestellt werden soll:

- Die Zusammenlegung sämtlicher Tätigkeiten, die sich auf zwei verschiedene Standorte verteilen, an einem einzigen Ort. Diese Zusammenlegung wurde zum 1. Februar 1998 durchgeführt.
- Die Entwicklung eines neuen laseroptischen Messsystems für die Oberflächenrauigkeit. Mit diesem neuen Produkt will die MMED einen Marktanteil von 30 % erzielen.
- Die Organisation des Vertriebs in Zusammenarbeit mit der LDV-Systeme. Letztere wird MMED-Erzeugnisse in Westeuropa, Südafrika und Nordamerika verkaufen und vertreiben. Die MMED dürfte mit der Erfahrung der früheren Mitarbeiter der NMED in der Lage sein, ihre Tätigkeiten in Osteuropa fortzuführen und auf diesem Markt Erzeugnisse der LDV-Systeme zu vertreiben. Durch diese Zusammenarbeit dürften sich die Vertriebskosten reduzieren und die Produktmärkte für die MMED vergrößern. Die MMED wird in Osteuropa außerdem laseroptische Messgeräte eines schwedischen Konkurrenten, nämlich der EPACT Ltd., vertreiben.

22. Die Gesamtkosten des Umstrukturierungsplans belaufen sich auf 4,436 Mrd. DEM. 74 % dieses Gesamtbetrags werden Investitionen finanziert.

23. Übersicht:

| Umstrukturierungsmaßnahmen | Kosten<br>(in Mio. DEM) |
|----------------------------|-------------------------|
| Maschinen und Anlagen      | 1 898                   |
| Projektentwicklung         | 1 388                   |
| Betriebskapital            | 1 150                   |
| <b>Insgesamt</b>           | <b>4 436</b>            |

## F. Finanzielle Zusagen

24. Die Gesamtkosten der Umstrukturierung werden vom Land Sachsen, der Kreditanstalt für Wiederaufbau, der Stadtsparkasse Dresden, der BvS und dem Investor finanziert.

25. Maßnahme A: Investitionszuschüsse in Höhe von 0,331 Mio. DEM und Investitionszulagen in Höhe von 0,088 Mio. DEM des Landes Sachsen zur Deckung eines

Teils der Investitionen in Maschinen und Anlagen. Diese Maßnahmen wurden im Laufe des Jahres 1999 teilfinanziert, wobei das genaue Datum nicht bekannt gegeben wurde.

26. Maßnahme B: Ein von der Stadtsparkasse Dresden am 27. August 1998 gewährtes nachrangiges Darlehen von 1,5 Mio. DEM mit einem Zinssatz von 8,5 %. Ein Teil dieses Darlehens soll für die Investitionen in Maschinen und Anlagen, ein anderer Teil für die Projektentwicklung verwendet werden. Die Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW) garantiert 85 % des Ausfallrisikos, das sind 1,125 Mio. DEM, durch ein Refinanzierungsdarlehen zugunsten der Stadtsparkasse Dresden. Die Bundesregierung trägt ihrerseits 75 % des Ausfallrisikos für das Refinanzierungsdarlehen der KfW.

27. Maßnahme C: Ein von der BvS am 20. November 1998 zur Finanzierung eines Teils der Investitionen gewährtes Darlehen von 0,65 Mio. DEM. Das Darlehen wird im Falle einer positiven Kommissionsentscheidung in einen Zuschuss verwandelt.

28. Maßnahme D: Ein weiteres von der Stadtsparkasse Dresden 1998 gewährtes Darlehen in Höhe von 1,1 Mio. DEM. Dieses Darlehen bestand aus einer Kreditlinie von 0,5 Mio. DEM, die am 9. September 1999 bereitgestellt wurde, und 0,6 Mio. DEM, die am 1. Dezember 1998 ausbezahlt wurden.

29. Der Investor haftet persönlich für 1 Mio. DEM des Darlehens, was die Maßnahme D betrifft, und wird aus eigenen Mitteln einen weiteren Liquiditätsbeitrag von 0,1 Mio. DEM leisten. Schließlich sollen nach Angaben Deutschlands 0,667 Mio. DEM als Cashflow vom Unternehmen selbst beigesteuert werden.

30. Übersicht:

| Herkunft                                                   | Beträge in Mio. DEM |
|------------------------------------------------------------|---------------------|
| <b>Land</b>                                                |                     |
| Investitionszuschüsse                                      | 0 331               |
| Investitionszulagen                                        | 0 088               |
| <b>Stadtsparkasse Dresden</b>                              |                     |
| 15 % eines nachrangigen Darlehens in Höhe von 1,5 Mio. DEM | 0 225               |
| Unverbürgter Teil eines Darlehens von 1,1 Mio. DEM         | 0 100               |
| <b>KfW</b>                                                 |                     |
| 85 % eines nachrangigen Darlehens von 1,5 Mio. DEM (*)     | 1 275               |
| <b>BvS</b>                                                 |                     |
| Darlehen/Zuschuss                                          | 0 650               |
| <b>Investor</b>                                            |                     |
| Verbürgter Teil eines Darlehens von 1,1 Mio. DEM           | 1 000               |
| Liquiditätsbeitrag                                         | 0 100               |
| Cashflow                                                   | 0 667               |
| <b>Insgesamt</b>                                           | <b>4 436</b>        |

(\*) Das Ausfallrisiko für 75 % dieses Betrages, d. h. 0,956 Mio. DEM, wird von der Bundesregierung übernommen.

## G. Marktanalyse

31. Die MMED entwickelt, fertigt, testet und vertreibt radio-metrische und laseroptische Messsysteme. Zu ihren Geschäftsfeldern gehören die Rauheitsmesstechnik, die Dicken- und Schichtdickenmesstechnik sowie die Füllstands-, Feuchte- und Dichtemesstechnik. Außerdem möchte die MMED eine laseroptische Oberflächenrauheitsmesstechnik entwickeln. Diese Systeme sind vor allem für die Stahl- und die Aluminiumindustrie bestimmt.
32. 1998 wurden in der EU Messgeräte (NACE 33.2) für einen Wert von fast 40 Mrd. EUR produziert. Dies war im Vergleich zu 1993, als der betreffende Industriezweig eine starke Rezession durchlief, eine erhebliche Zunahme. Nach einer raschen Expansion in den späten 80er Jahren wurden Feinmechanik und Optik in den frühen 90er Jahren in die Rezession gerissen, und die Produktion stagnierte. Ab 1994 ist die Produktion wieder gestiegen. Der größte EU-Hersteller ist Deutschland mit einem Anteil an der gesamten EU-Produktion von 27,7 % <sup>(4)</sup>. Um aber von den verbesserten Marktbedingungen profitieren zu können, müssen sich die EU-Hersteller weiterhin um niedrige Produktionskosten bemühen und gleichzeitig ausreichende Ressourcen in neue Technologien und die Produktentwicklung investieren, damit sie mit den Herstellern in Japan und in den USA konkurrieren können.
33. Während der sichtbare Verbrauch in den Jahren 1995–1998 ständig gestiegen ist, reicht er immer noch nicht an die Produktion heran. Die nachstehende Tabelle <sup>(5)</sup> enthält klare Hinweise dafür, dass der Markt gesättigt ist und Produktionsüberkapazitäten bestehen <sup>(6)</sup>.

| Beträge in Mio. EUR  | 1995   | 1996   | 1997   | 1998   |
|----------------------|--------|--------|--------|--------|
| Sichtbarer Verbrauch | 9,863  | 10,270 | 10,680 | 11,130 |
| Produktion           | 10,327 | 10,780 | 11,240 | 11,750 |

34. Andere Wettbewerber an diesem Markt haben ebenfalls Mühe. Endress & Hauser spricht beispielsweise von einem „schwierigen Umfeld“ auf dem Markt für industrielle Mess- und Kontrollgeräte. In seinem Geschäftsbericht nennt das Unternehmen 1999 ein Jahr mit einer „geringen weltweiten Wirtschaftstätigkeit im Bereich der Messinstrumente“. Auch der Wettbewerber Honeywell-Measuretex verzeichnete eine rückläufige Entwicklung. Obwohl der Absatz 1999 etwas stieg, ging die Kapitalrendite erheblich zurück.
35. Der Markt für Messgeräte ist allerdings sehr segmentiert und erstreckt sich auf sehr unterschiedliche Technologien und Kunden. Die Referenzmärkte von MMED sind die Produktion von Messsystemen für die Stahl- und Aluminiumindustrien und der Markt für laseroptische Messsysteme, in den MMED eintreten will.
36. Die Nachfrage am Markt, auf dem die MMED tätig ist, hängt unmittelbar von der Leistung der Stahl- und der

Aluminiumindustrie ab, die die Hauptabnehmer sind. Die metallherzeugende Industrie ist insgesamt mit einem weitreichenden Wettbewerb aufgrund bestehender Ersatzstoffe konfrontiert. Die Stahlindustrie arbeitet äußerst kapitalintensiv und leidet unter chronischen Überkapazitäten und wachsender Konzentration <sup>(7)</sup>. Der OECD-Stahlauschuss sagte 1999 einen Rückgang der weltweiten Stahlnachfrage von 2,8 % voraus <sup>(8)</sup>. Die Aluminiumproduktion ist im Bereich der Nicht-Eisenmetalle der größte Sektor; er verzeichnete infolge der zunehmenden Wiederverwendung von Metallen, insbesondere im Verkehrs- und im Verpackungssektor, nur ein geringes Wachstum.

37. Obwohl der Verkaufs- und Produktionsrückgang in dem relevanten Sektor nicht einschneidend ist, herrscht nach wie vor ein scharfer Wettbewerb, der die Unternehmen zu großen Investitionen zwingt, wenn sie dem künftigen Wettbewerb und einem Nachfragerückgang gewachsen sein wollen.

## III. WÜRDIGUNG

38. Die MMED ist eine neugegründete Auffanggesellschaft, die die Tätigkeiten der früheren in der Gesamtvollstreckung befindlichen Gesellschaft, bei der sämtliche Verbindlichkeiten bleiben, fortführt und deren Vermögenswerte übernimmt. Nach Angaben Deutschlands sind weder die MMED noch die NMED, die beiden Auffanggesellschaften der früheren MED, als Tochtergesellschaften für die in die Gesamtvollstreckung gehenden Unternehmen gegründet worden. Sie wurden beide von ihren Gesamtvollstreckungsverwaltern an verschiedene Investoren verkauft. Aus diesem Grunde beschränkt sich die vorliegende Würdigung auf die öffentlichen Maßnahmen zugunsten der MMED.

### A. Beihilfen im Sinne des Artikels 87 Absatz 1 EG-Vertrag

39. Zum Zeitpunkt ihrer Gründung verfügte die MMED über wenig Kapital, befand sich in einer Verlustsituation und hatte im Anschluss an das Gesamtvollstreckungsverfahren das Vertrauen ihrer herkömmlichen Abnehmer verloren. Das Unternehmen befand sich demnach in Schwierigkeiten.
40. In ihrer vorläufigen Einschätzung der Angelegenheit ist die Kommission der Meinung, dass die finanziellen Maßnahmen zugunsten der MMED Beihilfen im Sinne des Artikels 87 Absatz 1 EG-Vertrag darstellen, da sie aus staatlichen Mitteln stammen und dem Unternehmen in Schwierigkeiten Vorteile verschafft haben, die es von einem Privatinvestor nicht erhalten hätte. Da auf dem Produktmarkt der MMED in Europa Wettbewerber vorhanden sind und Handel besteht, drohen die Beihilfen den Wettbewerb im gemeinsamen Markt zu verfälschen und den Handel zwischen Mitgliedstaaten zu beeinträchtigen.
41. Zunächst muss untersucht werden, ob die Beihilfen in den Anwendungsbereich von Beihilferegulungen fallen, die die Kommission genehmigt hat.

<sup>(4)</sup> Panorama der EU-Industrie 1999, Kapitel 12, S. 325.

<sup>(5)</sup> Der Finanzbericht der Veeco Instruments Inc., ein Marktführer für die Entwicklung, Herstellung, Vermarktung und Wartung von Messgeräten, bestätigt diese Einschätzung. Darin heißt es unmissverständlich, dass am Markt Überkapazitäten bestehen und gegenwärtig der gesamte Industriezweig eine Rezession durchläuft.

<sup>(6)</sup> Panorama der EU-Industrie 1997, Band II, 16-11.

<sup>(7)</sup> Entscheidung der Kommission vom 26. November 1997 in der Sache IV/36.069 Wirtschaftsvereinigung Stahl (ABl. L 1 vom 3.1.1998).

<sup>(8)</sup> Panorama der EU-Industrie 1999, Kapitel 8, S. 238.

## 1. Bestående Beihilferegelungen

42. Die Zuschüsse im Rahmen der Maßnahme A beruhen auf von der Kommission genehmigten Regelungen. Die Investitionszuschüsse in Höhe von 0,331 Mio. DEM wurden vom Land Sachsen aufgrund der Gemeinschaftsaufgabe zur Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur gewährt<sup>(9)</sup>. Die Investitionszulagen in Höhe von 0,088 Mio. DEM wurden nach Maßgabe des Investitionszulagengesetzes gewährt<sup>(10)</sup>.

43. Für diese regionalen Investitionsbeihilfen gelten die Höchstgrenzen und Bedingungen, die die Kommission in ihrer Genehmigungsgenehmigung der betreffenden Regelungen, auf deren Grundlage die Beihilfen gewährt wurden, festgelegt hat. Der betreffende Beihilfebetrug muss allerdings berücksichtigt werden, wenn es um die Feststellung geht, ob die Beihilfemaßnahmen in ihrer Gesamtheit in einem Verhältnis zu dem Ziel stehen, das mit ihnen angeblich verfolgt wurde.

## 2. Angeblich aufgrund genehmigter Beihilferegelungen gewährte Beihilfen

44. Das nachrangige Darlehen von 1,5 Mio. DEM der Stadtsparkasse Dresden im Rahmen der Maßnahme B wurde angeblich aufgrund einer genehmigten Beihilferegulung zur Förderung der Forschung und Entwicklung von KMU gewährt<sup>(11)</sup>. Nachrangige Darlehen sind Darlehen, die im Falle der Zahlungsunfähigkeit des Schuldners zurückgezahlt werden, nachdem alle anderen Gläubiger befriedigt wurden und bevor die Gesellschafter etwas erhalten. Derartige Darlehen werden häufig vom Staat zur Verfügung gestellt. Der Kontaktausschuss für die Rechnungslegungsrichtlinien vertrat die Auffassung, dass nachrangige Darlehen in der Bilanz unter den „Verbindlichkeiten“ und nicht unter dem „Eigenkapital“ ausgewiesen werden sollten<sup>(12)</sup>. Diese Auffassung wurde in der Mitteilung der Kommission über Auslegungsfragen im Hinblick auf bestimmte Artikel der Vierten und Siebten Richtlinie auf dem Gebiet der Rechnungslegung bestätigt<sup>(13)</sup>.

45. Nach der Regelung, aufgrund deren das Darlehen angeblich gewährt wurde, beteiligt sich jeder Risikokapitalgeber im

Falle der Refinanzierung, um die es hier geht, am Risikokapital einer KMU mit höchstens 4 Mio. DEM. Die Bundesregierung übernimmt bis zu 75 % des Ausfallrisikos für längstens 10 Jahre ab dem Zeitpunkt der Beteiligung.

46. Das aufgrund der Regelung zulässige Beihilfeelement betrifft die Absicherung des Ausfallrisikos. Es wird also davon ausgegangen, dass die Risikokapitalbeteiligung keine Beihilfe enthält. Im vorliegenden Fall kann die Kommission nicht ausschließen, dass ein Darlehen der Stadtsparkasse Dresden als eine bis zu 100%ige Beihilfe angesehen werden könnte, da es einem Unternehmen in Schwierigkeiten gewährt wurde. Obwohl Ähnlichkeiten zwischen einem nachrangigen Darlehen und einer Kapitalbeteiligung bestehen, sieht die Beihilferegulung nicht ausdrücklich die Gewährung nachrangiger Darlehen aus staatlichen Mitteln vor. Demnach fällt das Darlehen als solches offensichtlich nicht in den Anwendungsbereich der Regelung, auf deren Grundlage es angeblich gewährt wurde, und muss demnach als neue Beihilfe gewürdigt werden.

47. Was das Refinanzierungsdarlehen der KfW betrifft, so ist zu beobachten, dass die Regelung seit 1998 einen Haftungsanteil im Falle des Ausfalls von höchstens 75 % vorsieht. Im vorliegenden Fall übernimmt die KfW 85 % des Ausfallrisikos und überschreitet damit die zulässige Höchstgrenze um 10 %. Da, wie weiter oben beschrieben wurde, die Hauptvoraussetzungen der Regelung nicht erfüllt werden, fällt dieses Refinanzierungsdarlehen nicht in ihren Anwendungsbereich.

48. Aus diesen Gründen vertritt die Kommission die Auffassung, dass ein Gesamtbetrag von 1,5 Mio. DEM als neue Beihilfe gewürdigt werden muss.

## 3. Ad-hoc-Beihilfe

49. Abgesehen von dem vorerwähnten nachrangigen Darlehen in Höhe von 1,5 Mio. DEM wird auch das Darlehen der BvS in Höhe von 0,65 Mio. DEM im Rahmen der Maßnahme C als Ad-hoc-Beihilfe angesehen, da keine genehmigte Rechtsgrundlage für dieses Darlehen besteht.

50. Das Darlehen der Stadtsparkasse Dresden von 1,1 Mio. DEM im Rahmen der Maßnahme D könnte von der Kommission als Beihilfe angesehen werden, da es einem Unternehmen in Schwierigkeiten gewährt wurde. Für 1 Mio. DEM dieses Betrages haftete jedoch der Investor persönlich. Diese selbstschuldnerische Bürgschaft des Investors hat zur Folge, dass dieser Teil als privater Beitrag angesehen werden kann.

51. Das Ausfallrisiko für das restliche Darlehen von 0,1 Mio. DEM wurde nach Angaben Deutschlands zu 16 % von der staatlich kontrollierten Bürgschaftsbank Sachsen, zu 20 % von der Stadtsparkasse Dresden und zu 64 % vom „Staat“ (ohne nähere Bezeichnung) übernommen. Da sich der Staat für den Gesamtbetrag verbürgt, ist der Darlehensbetrag von 0,1 Mio. DEM als Ad-hoc-Beihilfe anzusehen. Im Hinblick auf die geringe Höhe des Betrages muss allerdings untersucht werden, ob nicht die Bedingungen für die Anwendung der de minimis-Regelung im vorliegenden Fall erfüllt sind.

<sup>(9)</sup> 26. Rahmenplan der Gemeinschaftsaufgabe zur Förderung der Investitionen. Maßnahmen aufgrund dieses Gesetzes werden als regionale Investitionsbeihilfen nach Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag angesehen und wurden von der Kommission aufgrund der Ausnahmeregel des Artikels 87 Absatz 3 Buchstabe a) EG-Vertrag genehmigt (Beihilfe C 52/97 ex N 123/97).

<sup>(10)</sup> Investitionszulagengesetz 1999. Maßnahmen aufgrund dieses Gesetzes werden als regionale Investitionsbeihilfen nach Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag angesehen und wurden von der Kommission aufgrund der Ausnahmeregel des Artikels 87 Absatz 3 Buchstabe a) EG-Vertrag genehmigt (N 702/97, SG(98) D/12438).

<sup>(11)</sup> Beteiligungskapital für kleine Technologieunternehmen, N 582/97, SG(97) D/9490 vom 14. November 1997.

<sup>(12)</sup> Die Angleichung der Rechnungslegung in der Europäischen Gemeinschaften, Probleme bei der Anwendung der Vierten Gesellschaftsrechtsrichtlinie, Luxemburg, 1990, S. 14. Siehe auch die Definition der nachrangigen Verbindlichkeiten in Artikel 21 der Ratsrichtlinie 86/635/EWG vom 8. Dezember 1986 über den Jahresabschluss und den konsolidierten Abschluss von Banken und anderen Finanzinstituten (ABL L 372 vom 31.12.1986).

<sup>(13)</sup> Siehe Dokument XV/7009/97 DE, Ziffer 2.3.3, Punkt 5.

### B. Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe c) EG-Vertrag

52. In ihrer vorläufigen Einschätzung der Angelegenheit ist die Kommission der Meinung, dass die Beihilfe zugunsten der MMED in Höhe von insgesamt 2,25 Mio. DEM von der Kommission als Ad-hoc-Beihilfe gewürdigt werden muss. Nach Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag sind staatliche Beihilfen an einzelne Unternehmen mit dem Gemeinsamen Markt unvereinbar, wenn sie den Handel zwischen Mitgliedstaaten beeinträchtigen und den Wettbewerb im Gemeinsamen Markt verfälschen oder zu verfälschen drohen. Derartige Beihilfen sind grundsätzlich mit dem Gemeinsamen Markt unvereinbar, es sei denn, dass sie in den Anwendungsbereich der Ausnahmeregelungen des Artikels 87 Absatz 2 oder des Artikels 87 Absatz 3 EG-Vertrag fallen.
53. Die Ausnahmen des Artikels 87 Absatz 2 EG-Vertrag sind im vorliegenden Falle nicht anwendbar; da die Beihilfemaßnahmen weder einen sozialen Charakter haben noch an einzelne Verbraucher gewährt werden und mit ihnen auch keine Schäden, die durch Naturkatastrophen oder sonstige außergewöhnliche Ereignisse entstanden sind, beseitigt werden. Ebenso wenig handelt es sich um Beihilfen für die Wirtschaft bestimmter durch die Teilung Deutschlands betroffener Gebiete der Bundesrepublik.
54. Artikel 87 Absatz 3 Buchstaben a) und c) EG-Vertrag enthalten weitere Ausnahmen vom Beihilfeverbot: Im vorliegenden Fall ist Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe c) EG-Vertrag von Bedeutung, da das Hauptziel der Beihilfe nicht die Regionalentwicklung, sondern die Herstellung der langfristigen Rentabilität eines Unternehmens in Schwierigkeiten ist. Demnach kann die Kommission staatliche Beihilfen zulassen, die für die Förderung der wirtschaftlichen Entwicklung bestimmter Wirtschaftszweige gewährt werden, soweit sie die Handelsbedingungen nicht in einer Weise verändern, die dem gemeinsamen Interesse zuwiderläuft.
55. In ihren Leitlinien für staatliche Beihilfen zur Rettung und Umstrukturierung von Unternehmen in Schwierigkeiten<sup>(14)</sup> („die Leitlinien“) hat die Kommission die Voraussetzungen für eine positive Würdigung festgelegt. Sie vertritt die Auffassung, dass kein anderer Gemeinschaftsrahmen, wie der für staatliche Forschungs- und Entwicklungsbeihilfen, für staatliche Umweltschutzbeihilfen, für Beihilfen an kleine und mittlere Unternehmen oder für Ausbildungs- und Beschäftigungsbeihilfen, im vorliegenden Falle zur Anwendung gelangen könnte.
56. Generell kann ein neugegründetes Unternehmen nicht als ein Unternehmen in Schwierigkeiten im Sinne der vorerwähnten Leitlinien angesehen werden. Wegen der außergewöhnlichen Transformation in den neuen Ländern fährt die Kommission aber vorübergehend fort, diese Leitlinien bei Auffanglösungen (also bei der Gründung eines neuen Unternehmens im Anschluss an ein Gesamtvollstreckungsverfahren) anzuwenden, wenn die Tätigkeit des früheren Unternehmens fortgeführt wird und einzelne Vermögenswerte nicht einfach verkauft werden. Dies trifft für die MMED zu<sup>(15)</sup>.

<sup>(14)</sup> ABl. C 368 vom 23.12.1984, S. 12, und ABl. C 288 vom 9.10.1999.

<sup>(15)</sup> Siehe auch Fußnote 10 der Leitlinien für staatliche Beihilfen zur Rettung und Umstrukturierung von Unternehmen in Schwierigkeiten vom 9. Juli 1999 (AbI. C 288 vom 9.10.1999).

57. Nach Angaben Deutschlands ist ein Teil der Beihilfen 1999 ausbezahlt worden. Trotz der ausdrücklichen Aufforderung der Kommission sind die genauen Zeitpunkte der Gewährung nicht angegeben worden. Für eine vorläufige Einschätzung stützt sich die Kommission auf die Leitlinien vom 23. Dezember 1994, obwohl, falls ein Teil des Umstrukturierungsbeihilfepakets nach In-Kraft-Treten der revidierten Fassung der Leitlinien gewährt worden sein sollte, diese Fassung anwendbar wäre<sup>(16)</sup>.

#### 1. Wiederherstellung der langfristigen Rentabilität

58. Für die Gewährung von Umstrukturierungsbeihilfen muss ein realistischer, zusammenhängender und weitreichender Plan zur Wiederherstellung der langfristigen Rentabilität innerhalb eines angemessenen Zeitraums vorliegen. Besonders wichtig ist der genaue Zeitplan der Umstrukturierung. Zur Umstrukturierung gehört der Verzicht auf Tätigkeitsbereiche, die sogar nach der Umstrukturierung strukturell bedingte Verluste verursachen würden. Nach Angaben Deutschlands sind nur die rentablen Geschäftsbereiche der NMED von der MMED übernommen worden.
59. Die ersten Umstrukturierungsmaßnahmen wurden zum Zeitpunkt der Gründung der Auffangesellschaft MMED im Dezember 1997 durchgeführt. Diese gingen offensichtlich mit einer finanziellen Unterstützung einher, die darauf abzielte, den Betrieb fortzuführen und die Kosten für noch nicht ausgeführte Aufträge und die Overhead-Ausgaben zu decken. Die MMED hat ihre Tätigkeiten seit 1998 in einem neuen Standort in Dresden zusammengelegt und entwickelt ein neues laseroptisches Messsystem.
60. Übersicht über die von Deutschland gelieferten Prognosen:  
[... ] (\*)
61. Nach Angaben Deutschlands wurde 1999 ein ausgewogenes Betriebsergebnis erzielt und werden ab 2000 mit positiven Ergebnissen gerechnet. Die Kommission hat die konsolidierten Zahlen von 1999 noch nicht erhalten und kann folglich nicht überprüfen, ob tatsächlich ein ausgewogenes Ergebnis erzielt wurde.
62. Nach Einschätzung der Kommission bestehen Zweifel, ob die von Deutschland beschriebenen Umstrukturierungsmaßnahmen ausreichen, um als ein tragfähiges Umstrukturierungsprogramm im Sinne der Leitlinien bezeichnet werden zu können oder um die in Aussicht gestellten Ergebnisse zu erreichen. Die Kommission kann anhand der wenigen Informationen nicht beurteilen, ob die vorerwähnten Zahlen realistisch sind und ob die MMED ihre anfänglichen finanziellen Schwierigkeiten bereits überwunden hat.

<sup>(16)</sup> In Ziffer 7.5 der Leitlinien für staatliche Beihilfen zur Rettung und Umstrukturierung von Unternehmen in Schwierigkeiten vom 9.7.1999 heißt es: „Alle Rettungs- und Umstrukturierungsbeihilfen, die ohne Genehmigung der Kommission und somit in Widerspruch zu Artikel 88 Absatz 3 EG-Vertrag gewährt werden, wird die Kommission wie folgt auf ihre Vereinbarkeit mit dem Gemeinsamen Markt hin prüfen: Auf Grundlage der vorliegenden Leitlinien, wenn die Beihilfe oder ein Teil der Beihilfe nach Veröffentlichung der Leitlinien im Amtsblatt der Europäischen Gemeinschaften gewährt worden ist ...“, (AbI. C 288 vom 9.10.1999).

(\*) Betriebsgeheimnis.

## 2. Keine unzumutbaren Wettbewerbsverfälschungen

63. Zur Umstrukturierung müssen Maßnahmen gehören, um nachteilige Auswirkungen auf Konkurrenten nach Möglichkeit auszugleichen. Die Beihilfen würden sonst dem gemeinsamen Interesse zuwiderlaufen und könnten nicht gemäß Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe c) EG-Vertrag freigestellt werden. Zeigt eine objektive Beurteilung der Nachfrage- und Angebotsbedingungen, dass keine strukturellen Überkapazitäten auf dem relevanten Markt bestehen, auf dem der Beihilfeempfänger tätig ist, so ist eine Reduzierung der Kapazität überflüssig. Bei der Frage, wie sich der Fortbestand der MMED am Markt und auf die Wettbewerber auswirkt, sind das Produktionsvolumen des Unternehmens und die Tatsache zu berücksichtigen, dass die Beihilfe in einem Fördergebiet nach Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe a) EG-Vertrag gewährt wird.
64. Obwohl über die Kapazitätsauslastung der letzten Jahre auf diesem Markt keine Daten vorliegen, vertritt Deutschland die Auffassung, dass die Märkte für Dicken- und Rauheitsmesssysteme wegen der neuen Qualitätsanforderungen in der Stahl- und in der Aluminiumindustrie wachsen werden. Gleichzeitig wird aber angenommen, dass der Markt für die Füllstandsmessung in den kommenden Jahren schrumpfen wird.
65. Nach den der Kommission vorliegenden Informationen liegen gewisse Hinweise für Überkapazitäten auf dem Markt, auf dem die MMED tätig ist, vor. Einige Wettbewerber sind sich darin einig, dass sich die Wirtschaftstätigkeit im Bereich der Messgeräte weltweit verringert hat. Trotz eines beachtlichen Aufschwungs des Marktes für Messsysteme seit 1993 scheint zur Deckung der gegenwärtigen Nachfrage nicht die gesamte bestehende Produktionskapazität benötigt zu werden. Die Kommission trägt außerdem der Tatsache Rechnung, dass das MMED-Geschäft wesentlich durch die Tätigkeit der Stahlindustrie beeinflusst wird, die 70 % der MMED-Kunden ausmacht und unter chronischen Überkapazitäten leidet. Aus diesem Grunde sollte eine Kapazitätsheraufsetzung während der Dauer der Umstrukturierung vermieden werden.
66. Deutschland hat keine Angaben über die Produktionskapazität der MMED unterbreitet. Die Auffangesellschaft hat nur drei der Geschäftsbereiche der früheren NMED übernommen und insbesondere die automatischen Testeinrichtungen, die radiometrische Medizin- und Labormesstechnik sowie die Bestückung von Platinen aufgegeben. Diese Bereiche haben allerdings nichts mit den relevanten Produktmärkten der MMED, d. h. mit Messsystemen für die Stahl- und die Aluminiumindustrie sowie laseroptischen Messsystemen, zu tun. In dem ersten Markt erweiterte die MMED ihre Marktanteile, so dass eine Kapazitätssteigerung nicht ausgeschlossen ist. In Hinsicht auf den zweiten Markt hat Deutschland weder Angaben betreffend MMED's Produktion übermittelt, noch der Kommission mitgeteilt, ob die Firma in diesem Markt bereits tätig ist.
67. Die Kommission ist der Meinung, dass die von Deutschland vorgelegten Angaben sowohl über den Markt als auch über die Produktion des Unternehmens nicht ausreichend sind und zur Folge haben, dass sie sich nicht zu diesem Punkt äußern kann.

## 3. Verhältnismäßigkeit der Beihilfe zu den Kosten und zum Nutzen der Umstrukturierung

68. Die Beihilfen müssen sich auf das für die Umstrukturierung notwendige Mindestmaß beschränken und in einem Verhältnis zu den gesamten Umstrukturierungskosten stehen. Außerdem muss der Beihilfeempfänger einen erheblichen Beitrag zu den Umstrukturierungskosten leisten. Im Übrigen müssen die Beihilfen in einer solchen Form gewährt werden, dass dem Unternehmen keine überschüssige Liquidität zufließt, die es zu einem aggressiven und marktverzerrenden Verhalten in Geschäftsbereichen verwenden könnte, die von dem Umstrukturierungsprozess nicht betroffen sind.
69. Im Falle der MMED wirken sich sämtliche Beihilfen auf die Liquidität des Unternehmens aus. Die der MMED gewährte Liquidität beläuft sich auf 2,669 Mio. DEM. Nur das Darlehen der Stadtparkasse Dresden im Rahmen der Maßnahme D wurde in zwei Tranchen gewährt. Nach den vorliegenden Informationen ist keine der übrigen Beihilfemaßnahmen in Tranchen zerlegt worden, die ihre wettbewerbsverzerrende Wirkung hätte ausgleichen können.
70. Für die Umstrukturierung der MMED werden Kosten in Höhe von insgesamt 4,436 Mio. DEM veranschlagt. Nach Angaben der deutschen Behörden trägt der Investor zur gegenwärtigen Umstrukturierung wie folgt bei:
- Ein von der Stadtparkasse Dresden gewährtes und von Herrn Riegel persönlich verbürgtes Darlehen von 1 Mio. DEM.
  - Ein Cash-Betrag von 0,1 Mio. DEM.
  - Cash flow in Höhe von 0,667 Mio. DEM als Beitrag des Unternehmens. Die Kommission hat allerdings keine Erklärungen zu der Art und Weise erhalten, wie und innerhalb welcher Zeit dieses Cash flow entstehen soll. Die Kommission bezweifelt, dass diese intern erzeugten Finanzmaßnahmen als Teil des Investorbeitrags angesehen werden können, da sie direkt oder indirekt weitgehend öffentlichen Interventionen zugunsten der MED, NMED und schließlich MMED zuzuschreiben sind: Sollte ein Unternehmen, das Beihilfen empfängt, in der Lage sein, während der Umstrukturierung überschüssiges Cash flow zu erzeugen, so stellt sich die Frage, ob der Beihilfebetrug nicht über das für die Umstrukturierung benötigte Maß hinausgeht.
71. Die Kommission kann also derzeit nicht mit Bestimmtheit sagen, ob sich die Beihilfen auf das für die Umstrukturierung notwendige Mindestmaß beschränken und ob sie in einem Verhältnis zu den gesamten Umstrukturierungskosten stehen.

## 4. Vollständige Durchführung des Umstrukturierungsplans

72. Ein Unternehmen, das Umstrukturierungsbeihilfen erhält, muss den der Kommission vorgelegten und von ihr genehmigten Umstrukturierungsplan vollständig durchführen. Da die Beschreibung der Umstrukturierungsmaßnahmen durch die deutschen Behörden als nicht hinreichend detailliert erscheinen, um einen Umstrukturierungsplan erkennen zu lassen, ist die Kommission nicht davon überzeugt, dass dieses Kriterium der Leitlinien erfüllt ist.

## IV. SCHLUSS

73. Die Kommission hat beschlossen, wegen der Beihilfen zugunsten der MMED das Verfahren nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag in Verbindung mit Artikel 6 und 16 der Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates zu eröffnen.
74. Wegen der vorstehenden Erwägungen fordert die Kommission Deutschland aufgrund von Artikel 10 Absatz 3 der Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates auf, innerhalb eines Monats nach Eingang dieses Schreibens alle für die Beurteilung der Beihilfen sachdienlichen Unterlagen, Angaben und Daten zu übermitteln, und zwar insbesondere:
- a) zu den Umständen, die zur Gründung der MMED geführt haben, und zum anschließenden Erwerb durch Herrn Riegel;
  - b) zum Verbleib der Geschäftsbereiche, die die MMED nicht von der früheren NMED übernommen hat;
  - c) zu Art und Umfang der Beziehungen der MMED zur früheren MESAcon Gesellschaft für Messtechnik mbH Dortmund;
  - d) zu allen an MMED gewährten staatlichen Beihilfen unter Angabe von Zweck, Rechtsgrundlage, Datum deren Gewährung sowie gewährende Stelle;
  - e) dazu, dass die MMED zum Zeitpunkt der Beihilfegewährung bzw. anschließend trotz ihrer Beziehungen zur MESAcon Gesellschaft für Messtechnik mbH Dortmund, LDV-Systeme und TSI Inc. als ein KMU angesehen werden konnte;
  - f) zum Umstrukturierungsplan der MMED, insbesondere: genauer Zeitplan, Beschreibung der bereits durchgeführten Umstrukturierungsmaßnahmen und deren Kosten sowie derjenigen Umstrukturierungsmaßnahmen, die noch nicht durchgeführt worden sind, und ihre Kosten;
  - g) zur konsolidierten Bilanz sowie zur Gewinn- und Verlustrechnung für 1999;
  - h) zur Produktionskapazität der MMED und dazu, dass während der Umstrukturierung keine neuen Kapazitäten geschaffen werden;
  - i) dazu, dass sich die Beihilfe auf das für die Umstrukturierung notwendige Mindestmaß beschränkt und nicht für die Finanzierung neuer Investitionen, die durch die Umstrukturierung nicht erforderlich sind, bestimmt ist.
75. Anderenfalls wird die Kommission eine Entscheidung auf der Grundlage der ihr vorliegenden Elemente annehmen. Sie bittet ihre Behörden; dem etwaigen Empfänger der Beihilfe unmittelbar eine Kopie dieses Schreibens zuzuleiten.
76. Die Kommission erinnert Deutschland an die Sperrwirkung des Artikels 88 Absatz 3 EG-Vertrag und verweist auf Artikel 14 der Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates, wonach alle rechtswidrigen Beihilfen vom Empfänger zurückgefordert werden können."
-

## STATLIGT STÖD

Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter om de tre oanmälda statliga stödordningarna C 58/2000 (ex NN 81/2000): Skattemässigt stöd i form av befrielse från bolagsskatt för vissa nystartade företag i provinsen Álava (Spanien). Stödordning C 59/2000 (ex NN 82/2000): Skattemässigt stöd i form av befrielse från bolagsskatt för vissa nystartade företag i provinsen Guipúzcoa (Spanien). Stödordning C 60/2000 (ex NN 83/2000): Skattemässigt stöd i form av befrielse från bolagsskatt för vissa nystartade företag i provinsen Vizcaya (Spanien)

(2001/C 37/07)

(Text av betydelse för EES)

Genom den skrivelse, daterad den 28 november 2000 som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Spanien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende ovannämnda stöd.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen  
Generaldirektoratet för konkurrens  
Direktorat Statligt stöd I  
Rue de la Loi/Wetstraat 200  
B-1049 Bryssel  
Fax (32-2) 296 98 15.

Synpunkterna kommer att meddelas Spanien. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för sin begäran.

## SAMMANFATTNING

## 1. STÖD C 58/2000 (ex NN 81/2000)

**Medlemsstat:** Spanien (Provinsen Álava)

**Stöd nr:** C 58/2000 (ex NN 81/2000)

**Benämning:** Skattemässigt stöd i form av undantag från bolagsskatt för vissa nystartade företag i provinsen Álava

**Syfte:** Främja grundandet av nya företag

**Stödmottagare:** Nystartade företag som har ett inbetalt kapital på mer än 20 miljoner spanska pesetas (120 202 euro), som investerar mer än 80 miljoner spanska pesetas (480 810 euro) och som skapar fler än tio arbetsplatser

**Rättslig grund:** Territorio Histórico de Álava: artículo 14 de la Norma Foral nº 18/1993 de 5 de julio, de medidas fiscales urgentes de apoyo a la inversión e impulso de la actividad económica

**Budget:** Okänd

**Stödnivå:** Undantag från bolagsskatt under tio på varandra följande skatteår

**Form av stöd:** Undantag från bolagsskatt

**Varaktighet:** Fram till slutet av 1994

**Förslag:** Att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget

## 2. STÖD C 59/2000 (ex NN 82/2000)

**Medlemsstat:** Spanien (Provinsen Guipúzcoa)

**Stöd nr:** C 59/2000 (ex NN 82/2000)

**Benämning:** Skattemässigt stöd i form av undantag från bolagsskatt för vissa nystartade företag i provinsen Guipúzcoa

**Mål:** Främja grundandet av nya företag

**Stödmottagare:** Nystartade företag som har ett inbetalt kapital på mer än 20 miljoner spanska pesetas (120 202 euro), som investerar mer än 80 miljoner spanska pesetas (480 810 euro) och som skapar fler än tio arbetsplatser

**Rättslig grund:** Territorio Histórico de Guipúzcoa: artículo 14 de la Norma Foral nº 11/1993 de 26 de junio, de medidas fiscales urgentes de apoyo a la inversión e impulso de la actividad económica

**Budget:** Okänd

**Stödnivå:** Undantag från bolagsskatt under tio på varandra följande skatteår

**Form av stöd:** Undantag från bolagsskatt

**Varaktighet:** Fram till slutet av 1994

**Förslag:** Att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget

### 3. STÖD C 60/2000 (ex NN 83/2000)

**Medlemsstat:** Spanien (Provinsen Vizcaya)

**Stöd nr:** C 60/2000 (ex NN 83/2000)

**Benämning:** Skattemässigt stöd i form av undantag från bolagsskatt för vissa nystartade företag i provinsen Vizcaya

**Mål:** Främja grundandet av nya företag

**Stödmottagare:** Nystartade företag som har ett inbetalt kapital på mer än 20 miljoner spanska pesetas (120 202 euro), som investerar mer än 80 miljoner spanska pesetas (480 810 euro) och som skapar fler än tio arbetsplatser

**Rättslig grund:** Territorio Histórico de Vizcaya: artículo 14 de la Norma Foral nº 5/1993 de 24 de junio, de medidas urgentes de apoyo a la inversión e impulso de la actividad económica

**Budget:** Okänd

**Stödnivå:** Undantag från bolagsskatt under tio på varandra följande skatteår

**Form av stöd:** Undantag från bolagsskatt

**Varaktighet:** Fram till slutet av 1994

**Förslag:** Att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget

## 4. BEDÖMNING AV STÖDET

### 4.1 Bedömning av förekomsten av stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget

Åtgärden är nästan identisk för dessa tre provinser. Den består av ett undantag från bolagsskatt som uppfyller samtliga fyra villkor som anges i artikel 87 i EG-fördraget. I synnerhet är befrielsen från bolagsskatt specifik eller selektiv i så måtto att den gynnar vissa företag. Enligt stödvillkoren utesluts bl.a. fö-

retag som bildats före utgången av 1994, som gjort investeringar under en tröskel på 80 miljoner pesetas (480 810 euro), som skapar minst 10 arbetsplatser och som inte är aktiebolag med ett insatt kapital som överstiger 20 miljoner pesetas (120 202 euro). Dessutom berättigas inte detta skattemässiga stöd av systemets karaktär eller upplägg utan av målet att främja skapandet av vissa nya företag och hjälpa dem att starta.

### 4.2 Åsidosättande av anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i EG-fördraget

Eftersom det rör sig om åtgärder som inte faller under reglerna om stöd av mindre betydelse omfattas de av den skyldighet att förhandsanmäla planerade stödåtgärder som anges i artikel 88.3 i EG-fördraget. De spanska myndigheterna har emellertid inte iakttagit denna skyldighet. Stödet är således att betrakta som olagligt.

### 4.3 Bedömning av förenligheten av befrielsen från bolagsskatt

#### 4.3.1 Sektoriella återverkningar

Befrielsen från bolagsskatt i fråga, som inte är begränsad till någon speciell sektor, kan beviljas till företag vilka omfattas av de sektoriella gemenskapsregler som är tillämpliga på produktion, förädling och saluföring av jordbruksprodukter enligt bilaga I till EG-fördraget samt för fiskeindustrin, kol- och stålindustrin, transportsektorn, varvsindustrin, syntetfiberindustrin och bilindustrin. I den provinslagstiftning som infört undantaget i fråga tas dock ingen hänsyn till dessa särskilda gemenskapsregler. Det förefaller därmed som om skattemässigt stöd i form av befrielsen från bolagsskatt kan leda till att de sektoriella reglerna inte efterlevs. Under sådana omständigheter råder det tvivel om dessa stöd är förenliga med gemenskapslagstiftningen i de fall där stödmottagaren verkar inom en sektor som är underkastad särskilda gemenskapsregler.

#### 4.3.2 Regionalstödsreglerna

Enligt punkterna 4.15–4.17 i riktlinjerna <sup>(1)</sup> för statligt stöd för regionala ändamål anges att driftsstöd i princip är förbjudet. Driftsstöd kan dock i undantagsfall beviljas antingen i regioner som omfattas av undantaget för regionalstöd i artikel 87.3 a i EG-fördraget, under förutsättning att det uppfyller vissa villkor, eller i regioner som ligger i de yttersta områdena eller i områden med låg befolkningstäthet i de fall stödet är avsett att kompensera merkostnader för transporter. Varken stöden eller regionerna uppfyller dock villkoren i dessa två alternativ. Dessutom är dessa tre provinser inte berättigade till stöd enligt undantaget för regionalstöd i artikel 87.3 a i EG-fördraget. Det är på sin plats att erinra om att kommissionen i sitt beslut av den 11 april 2000, i vilket den godkände Spaniens stödkarta för regionala ändamål för perioden 2000–2006, inte ansåg att

<sup>(1)</sup> EGT C 74, 10.3.1998.

dess tre provinser var regioner där statligt stöd kan betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden enligt undantaget för regionalstöd i artikel 87.3 a i EG-fördraget, då levnadsstandarden varken är onormalt låg eller där råder någon allvarlig brist på sysselsättning. Däremot ansågs dessa tre provinser vara regioner där statligt stöd skulle kunna anses vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt undantagsvillkoren i artikel 87.3 c i EG-fördraget. Skattemässiga stödets förenlighet med den gemensamma marknaden ger upphov till tvivel när det betraktas mot bakgrund av reglerna för statligt stöd för regionala ändamål.

#### 4.3.3 Slutsats

Slutligen föreligger tvivel i fråga om det skattemässiga stödets förenlighet med den gemensamma marknaden enligt undantagen för regionalstöd i artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget. Detta stöd kan således inte anses utgöra stöd av social karaktär enligt artikel 87.2 a, det syftar inte till att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser enligt artikel 87.2 b, och faller inte under tillämpningsområdet för bestämmelserna i artikel 87.2 c gällande vissa regioner i Förbundsrepubliken Tyskland. Beträffande undantagen i artikel 87.3, förutom dem i artikel 87.3 a och artikel 87.3 c som nämnts ovan, syftar detta skattemässiga stöd varken till att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller till att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi enligt artikel 87.3 b. Det omfattas inte av övriga bestämmelser i artikel 87.3 c om "stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter ...", eftersom särskilda villkor för verksamheten i stödmottagande företag saknas. Det avser slutligen inte att främja kultur eller bevara kulturarvet enligt artikel 87.3 d.

Mot bakgrund av ovan anförda skäl har kommissionen beslutat att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget gentemot de tre skattstödsordningarna i form av befrielse från bologsskatt.

Enligt artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 kan allt olagligt stöd komma att återkrävas från mottagaren.

#### SKRIVELSE

"Por la presente, la Comisión tiene el honor de comunicar a las autoridades españolas que, tras haber examinado la información de que dispone, ha decidido incoar el procedimiento previsto en el apartado 2 del artículo 88 del Tratado CE.

#### PROCEDIMIENTO

Gracias fundamentalmente a la información transmitida por las autoridades españolas con motivo de la demanda interpuesta

por una empresa competidora, así como a los datos comunicados en la propia demanda, la Comisión tuvo la confirmación de la existencia de ayudas fiscales en la provincia de Álava, en forma de una exención del impuesto sobre sociedades a empresas de nueva creación. Según el demandante, la empresa Depósitos Tubos Reunidos Lentz TR Lentz, SA (en lo sucesivo denominada «Detursa») implantada en Lantarón (provincia de Álava), se beneficia, entre otras ayudas, de la exención fiscal del impuesto sobre sociedades durante diez años. Mediante una certificación con fecha de 1 de marzo de 2000, las autoridades provinciales de Álava confirmaron que la citada empresa es beneficiaria de la exención fiscal prevista por el artículo 14 de la Norma Foral nº 18/1993 de 5 de julio. Además, certificaron que la empresa Detursa, al no tener beneficios, no ha podido disfrutar de la mencionada exención hasta el 1 de marzo de 2000.

Por otra parte, la Comisión pudo comprobar la existencia de medidas similares en la provincia de Guipúzcoa y en la provincia de Vizcaya, provincias que gozan de la misma autonomía fiscal que la provincia de Álava.

En los términos del punto 37 de su Comunicación relativa a la aplicación de las normas sobre ayudas estatales a las medidas relacionadas con la fiscalidad directa de las empresas<sup>(2)</sup> y tomando como base las orientaciones definidas en la misma, la Comisión procede a examinar las ayudas fiscales que se hayan concedido ilegalmente en los Estados miembros. Entre los regímenes de ayudas fiscales no notificadas a la Comisión con arreglo a las disposiciones del apartado 3 del artículo 88 del Tratado CE, se encuentran los tres regímenes de ayudas fiscales mencionados.

La Comisión constata que estos tres regímenes de ayudas fiscales fueron creados por el artículo 14 de cada una de las normas forales siguientes: la Norma Foral nº 18/1993 de 5 de julio de Álava<sup>(3)</sup>, la Norma Foral nº 11/1993 de 26 de junio de Guipúzcoa<sup>(4)</sup> y la Norma Foral nº 5/1993 de 24 de junio de Vizcaya<sup>(5)</sup>. El texto de los citados artículos 14 es el siguiente<sup>(6)</sup>:

- «1. Estarán exentas de impuesto sobre sociedades durante un período de 10 ejercicios fiscales computados desde el ejercicio en que se constituyan, éste inclusive, las sociedades que se creen entre la entrada en vigor de esta Norma Foral y el 31 de diciembre de 1994, siempre que se cumplan los requisitos establecidos en el apartado siguiente.
2. Serán requisitos para poder gozar de la exención prevista en este artículo:
  - a) Que se constituyan con un capital mínimo de 20 millones de pesetas españolas, totalmente desembolsado.

<sup>(2)</sup> DO C 384 de 10.12.1998.

<sup>(3)</sup> Territorio Histórico de Álava: Norma Foral nº 18/1993 de 5 de julio, de medidas fiscales urgentes de apoyo a la inversión e impulso de la actividad económica.

<sup>(4)</sup> Territorio Histórico de Guipúzcoa: Norma Foral nº 11/1993 de 26 de junio, de medidas fiscales urgentes de apoyo a la inversión e impulso de la actividad económica.

<sup>(5)</sup> Territorio Histórico de Vizcaya: Norma Foral nº 5/1993 de 24 de junio, de medidas urgentes de apoyo a la inversión e impulso de la actividad económica.

<sup>(6)</sup> En el presente texto sólo se recogen las partes necesarias para la valoración de la ayuda.

[...]

- f) Que realicen inversiones entre la fecha de la constitución de la sociedad y el 31 de diciembre de 1995 por un importe mínimo de 80 millones de pesetas españolas, debiendo realizarse todas las inversiones en bienes afectos a la actividad que no sean objeto de arrendamiento o cesión a terceros para su uso.
- g) Que impliquen la creación de un mínimo de 10 puestos de trabajo dentro de los seis meses siguientes a su constitución y mantengan en ese número el promedio anual de plantilla durante el período de la exención.

[...]

- i) Que dispongan de un plan de actuación empresarial que abarque un período mínimo de cinco años. [...].

3. [...]

4. [...]

5. [...]

6. Lo dispuesto en este artículo es incompatible con cualquier otro beneficio tributario.

7. El régimen de exención transitorio será solicitado al Departamento de Hacienda y Finanzas de la Diputación Foral [...], el cual, tras la verificación del cumplimiento de los requisitos inicialmente exigidos, comunicará a la sociedad solicitante, en su caso, su autorización provisional, que deberá ser adoptada por Acuerdo del Consejo de Diputados [...].

#### DESCRIPCION DETALLADA DE LAS AYUDAS FISCALES EN CUESTIÓN

La Comisión constata que el objetivo de la ayuda en cuestión sería impulsar la actividad económica mediante incentivos fiscales coyunturales a la creación de nuevas empresas. Efectivamente, la ayuda está dirigida a la categoría específica de algunas empresas de nueva creación, reservándoles una exención del impuesto sobre sociedades durante un período de diez años.

La Comisión observa que el objeto de las ayudas fiscales en cuestión lo constituye la base imponible positiva del impuesto sobre sociedades, derivada del ejercicio de las actividades económicas de algunas empresas, antes de la compensación de las bases imponibles negativas de los ejercicios anteriores. En este caso, los beneficiarios serán las sociedades que, por una parte, iniciaron su actividad comercial después de la fecha de entrada en vigor de las normas forales mencionadas y, por otra, han invertido en activos fijos materiales un importe mínimo de 80 millones de pesetas españolas (480 810 euros) y generado al menos 10 puestos de trabajo. Además, la Comisión pone de relieve que las empresas beneficiarias deberán: tener un plan de actuación empresarial que abarque un período mínimo de cinco años y emprender su actividad con un capital mínimo desembolsado de 20 millones de pesetas españolas (120 202 euros). En cuanto al plazo de que disponen para beneficiarse de la exención, corresponde al período de diez años computados a partir del ejercicio en que se constituye la empresa.

La Comisión constata que la ayuda fiscal en cuestión no está destinada a empresas que realicen determinadas actividades o que pertenezcan a determinados sectores ya que puede acogerse a la ayuda cualquier actividad o sector. Aparte de a las empresas de nueva creación, tampoco está destinada a determinadas categorías de empresas, por ejemplo las pequeñas y medianas empresas, ya que puede acogerse a ella cualquier empresa, siempre que satisfaga las condiciones mencionadas anteriormente.

La Comisión pone de relieve el carácter transitorio de las ayudas fiscales en cuestión ya que sólo podrán concederse a las nuevas empresas creadas durante un período limitado de tiempo que termina a finales de 1994. En cuanto a su acumulación con otras ayudas, se dice de manera explícita que las ayudas fiscales en cuestión son incompatibles con cualquier otro beneficio tributario motivado por la inversión mínima o la creación mínima de puestos de trabajo. Por lo demás, se desconoce el presupuesto de pérdidas por ingresos fiscales ya que debería fijarse anualmente en las leyes presupuestarias.

#### Valoración de las ayudas en cuestión

##### 1. *El carácter de ayuda estatal según el apartado 1 del artículo 87 del Tratado CE*

La Comisión recuerda que, para la aplicación de las normas comunitarias en materia de ayudas estatales, el carácter fiscal de las medidas en cuestión es indiferente puesto que el artículo 87 se aplica a las medidas de ayuda «bajo cualquier forma». No obstante, la Comisión pone de relieve que para calificarse de ayuda, las medidas en cuestión deben satisfacer acumulativamente los cuatro criterios que define el artículo 87 y que se exponen a continuación.

En primer lugar, la Comisión señala que la exención del impuesto sobre sociedades procura a sus beneficiarios una ventaja que reduce las cargas que gravan normalmente su presupuesto, por medio de una exención de la cuota tributaria.

En segundo lugar, la Comisión estima que la citada exención del impuesto sobre sociedades implica una pérdida de ingresos fiscales y equivale, por tanto, al consumo de recursos públicos en forma de gastos fiscales.

En tercer lugar, la Comisión considera que la citada exención del impuesto sobre sociedades afecta a la competencia y a los intercambios comerciales entre Estados miembros. En efecto, dado que los beneficiarios ejercen actividades económicas que pueden ser objeto de intercambios comerciales entre los Estados miembros, la ayuda refuerza la posición de las empresas beneficiarias con relación a otras empresas competidoras en el comercio intracomunitario, por lo que influye en el mismo. Además, las empresas beneficiarias ven mejorada su rentabilidad por el aumento de su resultado neto (beneficios después de impuestos). De esta manera, están en condiciones de competir con las empresas excluidas del beneficio de dichas ayudas fiscales.

Por lo demás, la Comisión opina que la exención del impuesto sobre sociedades en cuestión es específica o selectiva en el sentido de que favorece a algunas empresas. En efecto, las condiciones para la concesión de las ayudas excluyen concretamente del beneficio de las mismas a las empresas creadas antes de la fecha de entrada en vigor de las citadas Normas

Forales o después del 31 de diciembre de 1994, cuyas inversiones sean inferiores al umbral de 80 millones de pesetas españolas (480 810 euros), que no sean sociedades con un capital desembolsado que supere los 20 millones de pesetas españolas (120 202 euros) y que creen menos de 10 puestos de trabajo. A este respecto, la Comisión recuerda que, según el cuarto. Informe sobre las empresas en Europa <sup>(7)</sup>, en 1987, el número de empresas en la Unión Europea con menos de 10 trabajadores asalariados o sin trabajadores asalariados era de 14,629 millones, es decir, el 87,72 % <sup>(8)</sup> del total. En el caso de España, este porcentaje era aún más elevado, aproximadamente del 95,11 % <sup>(9)</sup>. Es muy probable que estos porcentajes sean aún más elevados en el caso de nuevas empresas ya que habitualmente una empresa comienza con unos efectivos que van aumentando a medida que la empresa se consolida y alcanza su velocidad de crucero. Por consiguiente, parece que una de las condiciones establecidas para beneficiarse de las ayudas comporta, por sí sola, la exclusión de la mayoría de las empresas del beneficio de las mismas.

Hay que precisar que la presente identificación de los elementos mencionados de una especificidad material no excluye la existencia de otras características susceptibles de hacer específicas las medidas fiscales en cuestión, por ejemplo, su especificidad regional.

Además, la Comisión considera que esta ayuda fiscal no está justificada por la naturaleza o la economía del sistema. En efecto, según las normas forales en cuestión, el objetivo manifestado es impulsar la economía de estas provincias, que atravesaban en aquel momento una grave crisis económica. El objetivo no es consecuencia, por tanto, de exigencias fiscales primarias sino de la política económica externa a los regímenes fiscales en cuestión. Este carácter externo a dichos regímenes fiscales queda reforzado por el carácter transitorio de las medidas fiscales.

En conclusión, la Comisión considera, a título de evaluación preliminar de conformidad con el artículo 6 del Reglamento (CE) n° 656/1999 <sup>(10)</sup>, que la exención del impuesto sobre sociedades mencionada tiene carácter de ayuda estatal según lo dispuesto en el apartado 1 del artículo 87 del Tratado CE y en el apartado 1 del artículo 61 del Acuerdo EEE ya que se trata de una ayuda concedida por el Estado, con recursos estatales, que favorece a algunas empresas, falsea la competencia y afecta a los intercambios comerciales entre los Estados miembros.

## **2. Incumplimiento de la obligación de notificación del apartado 3 del artículo 88 del Tratado CE**

Habida cuenta de que las tres Normas Forales mencionadas no disponen la concesión de la exención del impuesto sobre sociedades en cuestión respetando las condiciones <sup>(11)</sup> para las

ayudas *de minimis*, la Comisión estima que estas ayudas no pueden considerarse como ayudas sujetas a la norma *de minimis*.

La Comisión indica que las ayudas estatales que no se rigen por la norma *de minimis* están sujetas a la obligación de notificación previa establecida en el apartado 3 del artículo 88 del Tratado CE y en el apartado 3 del artículo 62 del Acuerdo EEE. Sin embargo, las autoridades españolas no han respetado esta obligación, razón por la que la Comisión opina que, en esta fase, estas ayudas pueden considerarse ilegales. La Comisión lamenta a este respecto el incumplimiento de las autoridades españolas de su obligación de notificación previa de las ayudas en cuestión.

## **3. Evaluación de la compatibilidad de la exención del impuesto sobre sociedades**

Aunque la Comisión constata que las ayudas fiscales mencionadas son concedidas con la condición de la realización de una inversión mínima o de la creación de un número mínimo de empleos, los regímenes fiscales en cuestión no garantizan el cumplimiento de las reglas comunitarias en materia de ayudas estatales de finalidad regional. En particular, no satisfacen los criterios establecidos en la nota a pie de página 46 del anexo I de las Directrices de las ayudas estatales de finalidad regional (DO C 74 de 10.3.1998) donde se indica que «Las ayudas fiscales pueden considerarse ayudas a la inversión cuando ésta constituye su base imponible. Además, cualquier ayuda fiscal puede entrar en esta categoría si su importe alcanza un límite expresado en porcentaje de la inversión. Cuando la concesión de una ayuda fiscal se escalona a lo largo de varios años, el saldo restante a finales de un año puede trasladarse al año siguiente y aumentarse de acuerdo con el tipo de referencia». No respetan tampoco los límites regionales establecidos en el mapa español de ayudas con finalidad regional en vigor en la época. Por tanto, en esta fase, no tienen carácter de ayudas a la inversión o de ayudas al empleo.

En cambio, la Comisión considera que, en esta fase, estas ayudas fiscales tienen carácter de ayudas de funcionamiento. En efecto, su objeto es liberar a una empresa de los costes que ella misma habría debido normalmente sufragar con motivo de su gestión corriente o de sus actividades normales. Gracias a esta disminución de los gastos corrientes, las empresas beneficiarias mejorarán su rentabilidad debido al aumento de su resultado neto (beneficios después de impuestos). Procede, por tanto, examinar las ayudas fiscales en cuestión a la luz de las excepciones previstas en los apartados 2 y 3 del artículo 87 eventualmente aplicables a las ayudas de funcionamiento en cuestión.

*Las ayudas de funcionamiento en cuestión a la luz de las excepciones regionales previstas en las letras a) y c) del apartado 3 del artículo 87*

La Comisión recuerda que en los puntos 4.15 al 4.17 de las Directrices sobre las ayudas estatales de finalidad regional <sup>(12)</sup>, se establece que las ayudas de funcionamiento, en principio, están prohibidas. No obstante, pueden concederse excepcionalmente, bien sea en las regiones acogidas a la excepción de la letra a) del apartado 3 del artículo 87 del Tratado CE, siempre que cumplan ciertas condiciones, o bien en las regiones ultra-periféricas o las regiones de baja densidad de población cuando

<sup>(7)</sup> Cuarto Informe sobre las empresas en Europa (Eurostat).

<sup>(8)</sup> Elaborado a partir de los datos del cuadro de la página 27 del citado Informe.

<sup>(9)</sup> Elaborado a partir de los datos del cuadro de la página 152 del citado Informe.

<sup>(10)</sup> Reglamento (CE) n° 659/1999 del Consejo, de 22 de marzo de 1999, por el que se establecen disposiciones de aplicación del artículo 93 del Tratado CE (DO L 83 de 27.3.1999).

<sup>(11)</sup> Véase la Comunicación de la Comisión relativa a las ayudas *de minimis* publicada en el DO C 68 de 6.3.1996.

<sup>(12)</sup> DO C 74 de 10.3.1998.

estén destinadas a compensar los costes adicionales de transporte. Ahora bien, ni las ayudas en cuestión ni las regiones se encuentran en ninguno de estos dos casos. Además, estas tres provincias no pueden acogerse a la excepción de la letra a) del apartado 3 del artículo 87 del Tratado CE. En efecto, la Comisión recuerda que, según el mapa de las ayudas regionales <sup>(13)</sup>, las tres provincias de Álava, Guipúzcoa y Vizcaya son regiones en las que las ayudas de desarrollo regional no pueden considerarse compatibles con el mercado común con arreglo a la excepción de la letra a) del apartado 3 del artículo 87 del Tratado CE ya que su nivel de vida no es anormalmente bajo ni existe una grave situación de empleo. En cambio, la Comisión consideró que estas tres provincias eran regiones en las que las ayudas estatales podían considerarse, parcialmente <sup>(14)</sup> hasta el 26 de septiembre de 1995 <sup>(15)</sup> y en adelante enteramente, compatibles con el mercado común con arreglo a la excepción de la letra c) del apartado 3 del artículo 87 del Tratado CE. En estas condiciones, la Comisión opina que la compatibilidad de las ayudas fiscales en cuestión suscita dudas a la luz de las normas en materia de ayudas estatales de finalidad regional.

*Las ayudas de funcionamiento en cuestión a la luz de las normas sectoriales*

La exención del impuesto sobre sociedades en cuestión, que carece de limitaciones sectoriales, puede concederse a empresas supeditadas a las normas comunitarias sectoriales, como las que se aplican a las actividades de producción, transformación y comercialización de los productos agrícolas del anexo I del Tratado, a la pesca, la industria del carbón, la siderurgia, el transporte, la construcción naval, las fibras sintéticas y la industria del automóvil. Sin embargo, las Normas Forales por las que se crea la exención fiscal en cuestión no prevén el respeto de dichas normas especiales comunitarias. La Comisión considera, pues, que las ayudas fiscales en forma de exención del impuesto sobre sociedades pueden no respetar dichas normas sectoriales. En esas condiciones, la Comisión tiene sus dudas sobre la compatibilidad de dichas ayudas cuando el beneficiario pertenezca a un sector sujeto a las normas especiales comunitarias.

*Las ayudas de funcionamiento en cuestión a la luz de otras excepciones previstas en los apartados 2 y 3 del artículo 87 del Tratado CE*

Por último, la Comisión duda de la compatibilidad de las ayudas fiscales en cuestión con el mercado común con arreglo a

las excepciones de los apartados 2 y 3 del artículo 87 del Tratado CE. En efecto, estas ayudas no pueden considerarse como ayudas de carácter social según lo dispuesto en la letra a) del apartado 2 del artículo 87, no están destinadas a reparar los perjuicios causados por desastres naturales o por otros acontecimientos de carácter excepcional según lo dispuesto en la letra b) del apartado 2 del artículo 87 y no están sujetas a las disposiciones de la letra c) del apartado 2 del artículo 87 relativas a determinadas regiones de la República Federal de Alemania. En cuanto a las excepciones del apartado 3 del artículo 87 distintas de las de las letras a) y c) ya citadas, la Comisión considera que no tienen por objeto promover la realización de un proyecto importante de interés europeo común o poner remedio a una grave perturbación en la economía de un Estado miembro según lo dispuesto en la letra b) del apartado 3 del artículo 87. Estas ayudas no entran en el ámbito de aplicación de las disposiciones de la letra c) del apartado 3 del artículo 87 relativas a las «ayudas destinadas a facilitar el desarrollo de determinadas actividades [...]» ya que no tienen especificidad alguna en cuanto a las actividades de las empresas beneficiarias. Por último, no están destinadas a promover la cultura ni la conservación del patrimonio según lo dispuesto en la letra d) del apartado 3 del artículo 87.

*Conclusiones*

Habida cuenta de las consideraciones expuestas, la Comisión ha decidido incoar el procedimiento previsto en el apartado 2 del artículo 88 del Tratado CE respecto a los regímenes de ayudas fiscales en forma de exención del impuesto sobre sociedades de algunas empresas de nueva creación en cada una de las tres provincias de Álava, Guipúzcoa y Vizcaya. La Comisión insta a las autoridades españolas, en el marco de dicho procedimiento, a que presenten sus observaciones y faciliten toda la información pertinente para la evaluación de los tres regímenes de ayudas fiscales mencionados en el plazo de un mes a partir de la fecha de recepción de la presente.

Hay que precisar que la presente decisión sólo se refiere a las medidas fiscales que en ella se examinan de manera explícita. No se pronuncia sobre las demás medidas contenidas en el régimen fiscal específico de cada una de las provincias en cuestión. La Comisión se reserva la posibilidad de examinar, ya sea a título general o en su aplicación a una empresa específica, aquellas medidas que puedan constituir ayudas.”.

<sup>(13)</sup> Los mapas de las ayudas regionales en vigor, desde la adhesión de España, son: el mapa aprobado en 1988 mediante la decisión 88/C 351/04 de la Comisión, el mapa modificado por decisión de 26 de julio de 1995 y el mapa aprobado mediante decisión de 11 de abril de 2000.

<sup>(14)</sup> Las zonas donde las ayudas podían ser consideradas como elegibles a la excepción de la letra c) del apartado 3 del artículo 87 del Tratado CE eran solamente la zona industrial del valle del Nervión de las provincias de Álava y Vizcaya, las zonas pirenaicas de la provincia de Álava, las comarcas del Duranguesado y de Encartaciones de la provincia de Vizcaya. El resto de las zonas de las provincias de Álava y Vizcaya no eran elegibles.

<sup>(15)</sup> Fecha de la entrada en vigor de la modificación del mapa precedente aprobado en 1988.

## STATLIGT STÖD

**Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter på stöd nummer C 57/2000 (ex NN 157/99) till Valmont Nederland BV (ex Nolte), Nederländerna**

(2001/C 37/08)

(Text av betydelse för EES)

Genom den skrivelse, daterad den 7 november 2000, som återges på det giltiga språket efter denna sammanfattning, underrättade kommissionen de nederländska myndigheterna om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende ovannämnda åtgärd.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter på den åtgärd avseende vilken kommissionen inleder förfarandet. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen  
Generaldirektoratet för konkurrens  
Direktoratet för statligt stöd II  
Rue de la Loi/Wetstraat 200  
B-1049 Bryssel  
Fax (32-2) 296 12 42

Synpunkterna kommer att meddelas Nederländerna. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

## SAMMANFATTNING

## 1. Förfarandet

På våren 1998 blev Europeiska kommissionen varse pressartiklar som påstod att kommuner i provinsen Nordbrabant mellan 1993 och 1995 på olika sätt felaktigt hade använt provinsens pengar för att locka företag till kommunerna. Kommissionen begärde upplysningar i flera skrivelser. På grundval av informationen från de nederländska myndigheterna registrerades detta ärende som ett icke-anmält ärende.

## 2. Beskrivning av stödet till Valmont Nederland BV (ex Nolte)

År 1994 sålde kommunen Maarheeze tre hektar mark till Nolte BV, numera Valmont Nederland BV (nedan Valmont), för 900 000 nederländska gulden (30 gulden per m<sup>2</sup>). Enligt en markvärdering utförd av en oberoende expert, som den nederländska regeringen gav in 1998, var fastighetspriserna i Maarheeze vid den tiden 42,50 gulden per m<sup>2</sup>. På grundval av detta pris skulle markens värde vara 1 275 000 gulden. Kommissionen antog därför att markförsäljningen innehöll ett stödinslag på 375 000 gulden (170 168 euro). Till följd av kommissionens undersökning begärde de nederländska myndigheterna att företaget skulle betala tillbaka det förmodade stödinslaget (efter avdrag för ett belopp på 100 000 euro som omfattades av regeln om stöd av mindre betydelse). Företaget har hittills vägrat att betala tillbaka pengarna.

Vidare betalade kommunen 250 000 gulden (113 445 euro) för uppförandet av en allmän parkeringsplats på Valmonts anläggning.

Det verkar som om ändamålet med det förmodade stödet har varit att säkerställa att Valmont investerade i industriområdet i fråga.

## 3. Företaget

Valmont är ett dotterbolag till Valmont Industries Inc., ett internationellt företag som tillverkar mekaniserad bevattningsutrustning, master, torn och andra konstruktioner för belysnings-, energi- och kommunikationstillämpningar samt kundanpassade beläggningar och förtillverkade produkter för olika industriella användningar. Företaget driver 21 tillverkningsanläggningar inom fyra kontinenter och säljer sina produkter i över 100 länder. Dess årsomsättning ligger på ca 614 miljoner US-dollar. Företaget har omkring 4 000 anställda. Dess produktionsanläggningar inom EU ligger i Nederländerna, Frankrike, Spanien och Tyskland <sup>(1)</sup>.

År 1991 köpte Valmont Industries Inc. det nederländska företaget Nolte BV. Företaget drivs nu under namnet Valmont Nederland BV. Dess produkter omfattar för närvarande flera olika typer av stål- eller aluminiummaster på mellan 3 och 80 meter, eller ännu högre, som kan användas för alla typer av gamla och moderna tillämpningar <sup>(2)</sup>.

## 4. Bedömning

*Stödinslaget i markpriset*

Statliga myndigheters försäljning av mark och byggnader kan innehålla statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i

<sup>(1)</sup> [www.valmont.com](http://www.valmont.com)

<sup>(2)</sup> [www.valmont.nl](http://www.valmont.nl)

EG-fördraget till förmån för köparna. Kommissionens meddelande om inslag av stöd vid statliga myndigheters försäljning av mark och byggnader (EGT C 209, 10.7.1997, s. 3) innehåller en generell metod för att fastställa huruvida det finns ett sådant stödsinlag. Kommissionens bedömning av detta ärende har skett mot bakgrund av det meddelandet.

I detta ärende utfördes en markvärdering 1998. Den bygger på 1994 års priser för annan markförsäljning som kommunen gjort och priserna vid andra parter markförsäljning. I rapporten från markvärderingen konstateras att marknadspriset för den mark som sålts till Valmont uppgår till 42,50 gulden per m<sup>2</sup>, vilket innebär att transaktionen innefattar en förmån till köparen på 375 000 gulden.

Kommissionens bedömning är att denna förmån omfattas av förbudet i artikel 87.1, eftersom

- den endast ges till köparföretaget, Valmont,
- den ges med hjälp av statliga medel, eftersom marken såldes direkt av de lokala myndigheterna, och
- den kan förväntas påverka handeln mellan medlemsstaterna negativt, eftersom det förekommer en internationell handel med Valmonts och dess moderbolags produkter.

#### *Stödsinlaget i parkeringsplatsen*

Generellt förväntar sig kommissionen att tillhandahållandet av allmänna parkeringsplatser inte gynnar ett visst företag, eftersom kostnaderna för sådana investeringar normalt finansieras genom lokala skatter, som även de förmånstagande företagen och privatpersonerna betalar. I detta fall har kommissionen dock inte kunnat konstatera om parkeringsplatsen har en allmän karaktär eller inte. Det faktum att den ligger på Valmonts anläggning väcker tvivel i det hänseendet. I detta skede kan kommissionen inte utesluta att parkeringen endast används av Valmont. Kommissionen betraktar kostnaderna för att uppföra en privat parkeringsplats som en normal kostnad för ett företag. Att kommunen betalade för parkeringsplatsen skulle utgöra en särskild förmån för företaget, vilken uppfyller kriterierna i artikel 87.1 på samma sätt som anges ovan.

Kommissionen misstänker därför att både markförsäljningen och uppförandet av parkeringsplatsen innefattar statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1.

#### *Bedömning av om det förmodade stödet är förenligt med den gemensamma marknaden*

Kommissionen har undersökt om undantagen i artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget är tillämpliga på det förmodade stödet. Så tycks inte vara fallet, särskilt med hänsyn till att kommunen Maarheeze inte ligger i en region som är berättigad till regionalstöd enligt artikel 87.3 c.

#### **5. Slutsats**

Mot bakgrund av de ovanstående övervägandena beslutar kommissionen att inleda förfarandet i artikel 88.2 avseende det förmodade stöd som beskrivits ovan. Den uppmanar de

nederländska myndigheterna att ge in sina synpunkter och att tillhandahålla all information som kan vara till hjälp för att bedöma stödet.

I enlighet med artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 kan allt olagligt stöd återkrävas från mottagaren.

#### **SKRIVELSE**

"De Commissie deelt de Nederlandse autoriteiten mee dat zij, na onderzoek van de door uw autoriteiten ingediende informatie over bovenbedoelde steunmaatregel, heeft besloten de procedure van artikel 88, lid 2, EG-Verdrag in te leiden.

#### **1. Procedure**

In het voorjaar van 1998 werd de Europese Commissie in kennis gesteld van berichten in de pers waarin werd beweerd dat gemeenten tussen 1993 en 1995 geld van de provincie Noord-Brabant op verschillende manieren hadden misbruikt om bedrijven aan te trekken<sup>(3)</sup>. De Commissie verzocht bij schrijven van 1 april 1998 (D/51488) om informatie. De Nederlandse autoriteiten antwoordden bij brief van 2 juli 1998, ingeschreven op 6 juli 1998 (A/35148). De Commissie vroeg om aanvullende informatie en herinnerde de Nederlandse regering aan deze verzoeken bij brieven van 29 oktober 1998 (D/54414), 21 december 1998 (D/55299), 31 maart 1999 (D/51425), 2 augustus 1999 (D/63284), 6 september 1999 (D/63682), 27 oktober 1999 (D/64481), 24 januari 2000 (D/50335) en 30 augustus 2000 (D/54456). De Nederlandse autoriteiten verstrekten de inlichtingen waarom was verzocht bij brieven van 19 januari 1999 (ingeschreven als A/30448 op 19 januari 1999), 23 augustus 1999 (ingeschreven als A/36473 op 25 augustus 1999), bij e-mail van 29 november 1999 en brieven van 10 februari 2000 (ingeschreven als A/31270 op 15 februari 2000), 22 augustus 2000 (ingeschreven als A/36991 op 24 augustus 2000) en 5 september 2000 (ingeschreven als A/37421 op 13 september 2000). De Nederlandse autoriteiten gaven nadere uitleg over de situatie op bijeenkomsten van 14 april 1999 en 23 mei 2000.

Nadat de moederonderneming van de Nederlandse begunstigde contact met hem had opgenomen, ondernam de vice-voorzitter van „Committee on International Relations” van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden stappen met betrekking tot deze zaak. In zijn brief van 11 juli 2000 aan de ambassadeur van de delegatie van de Europese Commissie in Washington en aan de ambassadeur van de Nederlandse ambassade in de VS verzocht hij om steun bij de oplossing van de zaak, omdat de grondverkoop die hieronder wordt beschreven reeds zes jaar geleden, in 1994, had plaatsgevonden. De Commissie antwoordde bij brief van 11 augustus 2000, waarbij zij wees op de noodzaak van toezicht op staatssteun door de Europese Commissie en op het belang van het beginsel dat onrechtmatige steun door de bevoegde autoriteiten van de begunstigde wordt teruggevorderd.

<sup>(3)</sup> „Gedeputeerden werkten mee aan U-bocht”, Brabants Dagblad, 6 maart 1998, „U-bocht rammelde flink”, Brabants Dagblad, 10 maart 1998, „U-bocht strijdig met regels EU”, Brabants Dagblad, 10 maart 1998.

## 2. Achtergrond

In 1993 en 1994 investeerde de provincie Noord-Brabant 20 miljoen NLG (9,1 miljoen EUR) in het versterken van de economische structuur en de verbetering van het ondernemingsklimaat van de provincie. De financiële middelen werden gebruikt om knelpunten in de infrastructuur van bedrijfsterreinen in de provincie op te lossen. De projecten werden uitgevoerd door de gemeenten, die hiertoe geld van de provincie ontvingen. Enkele gemeenten hadden reeds eigen middelen voor deze projecten uitgetrokken. Het geld van de provincie maakte het mogelijk om deze reserveringen voor andere doeleinden aan te wenden. Daarom werd deze handelwijze „U-bocht” genoemd. De provincie had bepaald dat de gemeenten deze middelen niet voor directe (financiële) bedrijfssteun mochten gebruiken.

## 3. Beschrijving van de steun aan Valmont Nederland BV (ex Nolte)

In 1994 verleende de provincie Noord-Brabant 400 000 NLG aan de gemeente Maarheeze voor het infrastructuurproject „Philipscomplex/Den Engelsman”. Het project omvatte de uitbreiding en verbetering van de infrastructuur van het bedrijfsterrein voor in totaal 1 469 000 NLG. Zoals hierboven is beschreven had de gemeente reeds financiële middelen voor dit project uitgetrokken, die vervolgens aan andere doeleinden werden besteed. In dit geval gebruikte de gemeente deze middelen om de gecumuleerde verliezen af te schrijven van de gemeentelijke afdeling die met het beheer van het bedrijfsterrein was belast, waardoor het mogelijk was grond tegen een lagere prijs te verkopen. Vervolgens verkocht de gemeente Maarheeze in 1994 3 hectare grond aan Nolte BV, thans Valmont Nederland BV (hierna Valmont), voor 900 000 NLG (30 NLG per m<sup>2</sup>).

De Nederlandse regering verstrekke op 4 december 1998 een taxatierapport van een onafhankelijke deskundige. Volgens dit rapport bedroeg de prijs van onroerend goed in Maarheeze ten tijde van de transactie 42,50 NLG per m<sup>2</sup>. Op basis van deze prijs zou de waarde van de grond 1 275 000 NLG bedragen. De Commissie veronderstelde daarom dat de grondverkoop een steunelement bevatte van 375 000 NLG (170 168 EUR). Na de bijeenkomst met de Commissie van 14 april 1999 vroegen de Nederlandse autoriteiten de onderneming om het vermeende steunelement (evenwel na aftrek van het „de minimis”-bedrag van 100 000 EUR), terug te betalen. De onderneming heeft dit tot dusverre geweigerd.

Bovendien betaalde de gemeente 250 000 NLG (113 445 EUR) voor de aanleg van een openbare parkeerplaats op het terrein van Valmont.

Het doel van de veronderstelde steun lijkt te zijn geweest om de investering van Valmont in het bedrijfsterrein te verzekeren.

## 4. De onderneming

Valmont is een dochteronderneming van Valmont Industries Inc., een internationale onderneming die gemechaniseerde irrigatiesystemen, masten voor verlichting, verkeer, stroomdistributie en communicatie, alsmede volgens klantenspecificatie beklede en vervaardigde producten voor uiteenlopende industriële doeleinden vervaardigt. De onderneming exploiteert 21 fabrieken in vier continenten, en brengt haar producten in meer dan 100 landen op de markt. De jaaromzet bedraagt circa 614 miljoen USD. De onderneming heeft ongeveer 4 000 werk-

nemers. De productielocaties van de onderneming in de EU bevinden zich in Nederland, Frankrijk, Spanje en Duitsland <sup>(4)</sup>.

In 1991 kocht Valmont Industries Inc. de Nederlandse onderneming Nolte BV, die sinds de jaren veertig masten voor de openbare verlichting en voor verkeersborden produceerde. De onderneming opereert thans onder de naam Valmont Nederland BV. De huidige producten omvatten verschillende soorten stalen of aluminiummasten van 3 tot 80 meter of zelfs hoger, die voor alle soorten traditionele en moderne doeleinden kunnen worden gebruikt <sup>(5)</sup>. Zoals hierboven is opgemerkt kocht de onderneming in 1994 3 ha grond, waarop een nieuwe productielocatie werd gevestigd.

## 5. Beoordeling

### *Het steunelement in de grondprijs*

In artikel 87, lid 1, EG-Verdrag wordt gesteld dat, tenzij anders is bepaald, steun die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalst of dreigt te vervalsen, verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, voor zover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt. De verkoop van grond en gebouwen door openbare instanties kan dergelijke staatssteun inhouden ten gunste van de kopers. De mededeling van de Commissie betreffende staatssteunelementen bij de verkoop van gronden en gebouwen door openbare instanties (PB C 209 van 10.7.1997, blz. 3) bevat een algemeen richtsnoer dat moet worden gehanteerd om vast te stellen of er al dan niet sprake is van een dergelijk staatssteunelement. Hoewel deze mededeling pas in 1997 werd aangenomen zijn de erin vervatte beginselen gebaseerd op meerdere jaren ervaring van de Commissie. De Commissie beoordeelt de onderhavige zaak derhalve in het licht van deze mededeling.

In hoofdstuk II, punt 1 en 2a) van de mededeling gaat de Commissie in op twee beginselen die de nationale autoriteiten in acht moeten nemen om ervoor te zorgen dat bij de verkoop van grond en gebouwen geen staatssteun wordt verleend.

In het onderhavige geval hebben de Nederlandse autoriteiten niet aangetoond dat het eerste beginsel inzake een voldoende openbaar gemaakte, open en onvoorwaardelijke biedprocedure in acht is genomen.

Wat het tweede beginsel betreft had een taxatie door een onafhankelijke deskundige moeten zijn verricht vóór de verkooponderhandelingen om de marktwaarde vast te stellen. In dit geval werd een taxatierapport uitgebracht na de verkoop. Het dateert van 4 december 1998 en de berekening is gebaseerd op de prijzen van 1994 van andere grondverkoop door de desbetreffende gemeente en de prijzen van de grondverkoop door andere partijen. Het rapport komt tot de conclusie dat de marktprijs voor de aan Valmont verkochte grond 42,50 NLG per m<sup>2</sup> bedraagt, hetgeen inhoudt dat de transactie een voordeel van 375 000 NLG voor de koper inhoudt.

Volgens de Commissie valt dit voordeel onder het verbod van artikel 87, lid 1, omdat:

— het specifiek ten goede komt aan de kopende onderneming;

<sup>(4)</sup> [www.valmont.com](http://www.valmont.com)

<sup>(5)</sup> [www.valmont.nl](http://www.valmont.nl)

- het voordeel met staatsmiddelen wordt bekostigd omdat de grond rechtstreeks door de lokale overheid is verkocht;
- verwacht kan worden dat het voordeel het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt omdat de producten van Valmont en van de moederonderneming Valmont Industries Inc. international worden verhandeld.

#### *Het steunelement in de aanleg van de parkeerplaats*

Over het algemeen is de Commissie van mening dat het aanleggen van een openbare parkeerplaats geen voordeel inhoudt een bepaalde onderneming, omdat de kosten van deze investeringen gewoonlijk uit lokale belastingen worden gefinancierd, waaraan de begunstigde ondernemingen en particulieren zelf bijdragen.

In dit geval heeft de Commissie echter niet kunnen vaststellen of de parkeerplaats een openbaar karakter heeft. Het feit dat de parkeerplaats zich op het bedrijfsterrein van Valmont bevindt doet hierover twijfels rijzen. De Commissie kan in dit stadium niet uitsluiten dat de parkeerplaats alleen door Valmont wordt gebruikt. Zij beschouwt de kosten voor de aanleg van een particuliere parkeerplaats als normale bedrijfskosten. Het feit dat de gemeente voor de parkeerplaats heeft betaald kan een specifieke begunstiging van de onderneming inhouden, welke op dezelfde wijze als hierboven beschreven onder de voorwaarden van artikel 87, lid 1, valt.

De Commissie vermoedt derhalve dat zowel de grondverkoop als de aanleg van de parkeerplaats staatssteun inhouden in de zin van artikel 87, lid 1.

#### *Beoordeling van de verenigbaarheid van de steun*

De Commissie moet de verenigbaarheid van de vermeende steun beoordelen in het licht van het EG-Verdrag. Zij is derhalve nagegaan of de uitzonderingen van artikel 87, leden 2 en 3 EG-Verdrag van toepassing zijn. De uitzonderingen van lid 2 van artikel 87 EG-Verdrag zouden als grondslag kunnen dienen om steun als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te beschouwen. De vermeende steun betreft evenwel (a) geen steunmaatregelen van sociale aard aan individuele verbruikers, (b) geen steunmaatregelen tot herstel van de schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen en (c) zij zijn niet noodzakelijk om de door de deling van Duitsland berokkende economische nadelen te compenseren. De uitzonderingen van artikel 87, lid 3, onder a), b) en d). EG-Verdrag die betrekking hebben op de bevordering van de economische ontwikkeling van streken waarin de levensstandaard abnormaal laag is of waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst, op projecten van gemeenschappelijk Europees belang of op het bevorderen van de cultuur en de instandhouding van het culturele erfgoed, zijn evenmin van toepassing.

De Nederlandse autoriteiten hebben ook niet getracht de steun op de hierboven vermelde gronden te rechtvaardigen.

Wat het eerste gedeelte van de uitzondering van artikel 87, lid 3, onder c), EG-Verdrag betreft, namelijk steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid te vergemakkelijken, dit is niet van toepassing omdat de steun niet bedoeld was voor O & O, milieudoelstellingen of investeringen door het MKB. De Commissie baseerde haar beoordeling op grond van de overweging dat de voorgestelde steun bedoeld lijkt te zijn om de investering in de gemeente Maarheeze te waarborgen. De Commissie heeft derhalve deze steun onderzocht in het licht van de regionale richtsnoeren die gebaseerd zijn op het tweede gedeelte van de uitzondering van artikel 87, lid 3 onder c), namelijk steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken. De gemeente Maarheeze maakte ten tijde van de grondverkoop evenwel geen deel uit van de regio's die in aanmerking kwamen voor regionale steun.

De Commissie betwijfelt derhalve of de uitzondering van artikel 87, lid 3, onder c), EG-Verdrag van toepassing is.

#### **6. Conclusies**

Gelet op de bovenstaande overwegingen verzoekt de Commissie de Nederlandse autoriteiten in het kader van de procedure van artikel 88, lid 2, EG-Verdrag binnen een maand vanaf de datum van ontvangst van dit schrijven hun opmerkingen te maken en alle dienstige inlichtingen te verstrekken voor de beoordeling van de steunmaatregel. De Commissie verzoekt met name om informatie over het al dan niet openbare karakter van de parkeerplaats. Zij verzoekt uw autoriteiten onverwijld een afschrift van deze brief aan de begunstigde van de steunmaatregel te doen toekomen.

De Commissie wijst de Nederlandse autoriteiten op de schorsende werking van artikel 88, lid 3, EG-Verdrag. Zij verwijst naar artikel 14 van Verordening (EG) nr. 659/1999, volgens hetwelk onrechtmatige steun van de begunstigde kan worden teruggevorderd.

Voorts deelt de Commissie de Nederlandse autoriteiten mee, dat zij de belanghebbenden door de bekendmaking van dit schrijven en van een samenvatting ervan in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* in kennis zal stellen. Tevens zal zij de belanghebbenden in de lidstaten van de EVA die partij zijn bij de EER-Overeenkomst door de bekendmaking van een mededeling in het EER-Supplement van het Publicatieblad in kennis stellen, alsmede de toezichthoudende autoriteit van de EVA door haar een afschrift van dit schrijven toe te zenden. Alle bovengenoemde belanghebbenden zullen worden verzocht hun opmerkingen te maken binnen een maand vanaf de datum van deze bekendmaking.”.

**Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget****Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar**

(2001/C 37/09)

(Text av betydelse för EES)

**Datum för antagande av beslutet:** 20.9.2000**Medlemsstat:** Belgien (endast regioner omfattade av artikel 87.3 c)**Stöd nr:** N 799/99**Benämning:** Regionalt stödprogram för Belgien (2000–2006)**Syfte:** Regional utveckling**Stödnivå eller stödbelopp:**

Stora företag: 10 %, 15 %, 17,5 % eller 20 % nettobidragsekvivalent beroende av område som berörs

Små och medelstora företag: Regionalstödsnivåtak för stora företag + 10 % bruttobidragsekvivalent

**Varaktighet:** Stödkartan löper ut den 31 december 2006

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

[http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state\\_aids](http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids)**Rättslig grund:** Articles 1-4, 5 ter, 10-17, 36-40 et 43-48 de la loi du 30 décembre 1970 sur l'expansion économique telle que modifiée par le décret du 25 juin 1992. Projet d'arrêté du gouvernement wallon portant exécution des articles 2, 12, 16 et 38 de la loi du 30 décembre 1970 sur l'expansion économique**Stödnivå eller stödbelopp:**

Stora företag: 10 %, 15 %, 17,5 % eller 20 % nbe beroende på berört område

Små och medelstora företag: Taket för regionalstöd för stora företag + 10 % bbe

**Varaktighet:** Programmet upphör att gälla den 31 december 2006

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

[http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state\\_aids](http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids)**Datum för antagande av beslutet:** 4.10.2000**Medlemsstat:** Irland**Stöd nr:** N 172/2000**Benämning:** Startbidrag och riskkapitalprogram**Syfte:** Syftet med programmet är att utveckla startbidrags- och riskkapitalmarknaden för små och medelstora företag på Irland**Rättslig grund:** Industrial Development Act, 1995, Section 6**Budget:** 140 miljoner irländska pund (cirka 178 miljoner euro)**Varaktighet:** 2000–2006

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

[http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state\\_aids](http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids)**Datum för antagande av beslutet:** 18.10.2000**Medlemsstat:** Spanien (Madrid)**Stöd nr:** N 431/2000**Benämning:** Stödordning för investeringar i stödområden i regionen Madrid (Precoma)**Syfte:** Regional utveckling**Rättslig grund:** Orden reguladora de la Comunidad de Madrid**Budget:** 25 000 miljoner spanska pesetas (cirka 150 miljoner euro)**Stödnivå eller stödbelopp:** Högst 20 % nbe, plus 10 % brutto för små och medelstora företag**Varaktighet:** Till och med den 30 september 2005

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

[http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state\\_aids](http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids)**Datum för antagande av beslutet:** 18.10.2000**Medlemsstat:** Belgien (endast områden i Vallonien som omfattas av artikel 87.3 c)**Stöd nr:** N 226/2000**Benämning:** Regional stödordning enligt lag av den 31 december 1970 rörande ekonomisk expansion (regionen Vallonien)**Syfte:** Regional utveckling**Datum för antagande av beslutet:** 24.10.2000**Medlemsstat:** Spanien (Baskien)**Stöd nr:** N 293/2000

**Benämning:** Förlängning av regional stödordning till förmån för miljöskydd

**Syfte:** Miljöskydd

**Rättslig grund:** Proyecto de modificación del Decreto nº 15/1992, de 4 de febrero, por el que se establecen las normas básicas para la concesión de subvenciones a empresas en materia de medio ambiente

**Budget:** 500 miljoner spanska pesetas (3 miljoner euro)

**Stödnivå eller stödbelopp:**

Investeringsstöd: mellan 7,5 % bbe och 40 % bbe beroende på stödobjekt

Stöd till miljörevisioner: 20 % nbe till stora företag, 50 % nbe till små och medelstora företag

**Varaktighet:** 2001

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

[http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state\\_aids](http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids)

---

**Datum för antagande av beslutet:** 31.10.2000

**Medlemsstat:** Portugal

**Stöd nr:** N 457/2000

**Benämning:** Projekt för att främja teknisk utveckling

**Syfte:** Teknisk forskning och utveckling

**Rättslig grund:** Decreto-Lei

**Budget:** 19,95 miljoner euro

**Stödnivå eller stödbelopp:** Varierande beroende av projekttyp, företag och region

**Varaktighet:** Till och med utgången av 2006

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

[http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state\\_aids](http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids)

---

**Datum för antagande av beslutet:** 13.11.2000

**Medlemsstat:** Frankrike

**Stöd nr:** N 402/2000

**Benämning:** Guyana 2000–2006 – Etableringsfonder

**Syfte:**

Stöd till skapande av arbetstillfällen som är knutet till en investering, högst 10 700 euro per arbetstillfälle och

— 28 % brutto för små och medelstora företag

— 25 % brutto för stora företag

**Budget:** 1,22 miljon euro (2000–2006)

**Varaktighet:** Till och med utgången av 2006

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

[http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state\\_aids](http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids)

---

**Datum för antagande av beslutet:** 13.11.2000

**Medlemsstat:** Frankrike

**Stöd nr:** N 628/2000

**Benämning:**

Tio stödordningar till förmån för små företag och mikroföretag i Guyana

Delområde a: Skapande och modernisering av företag (industri- och industritjänsteföretag)

Delområde b: Skapande och modernisering av företag inom handels- och hantverkssektorn

Delområde c: Regionalstöd till förmån för nyföretagande

Delområde d: Stödfond till mikroprojekt (FAMP)

Delområde e: Regionalt bidrag till inkvartering på bondgårdar och till skogssemester

Delområde f: Regionalt bidrag till hotellnäringen

Delområde g: Regionalt bidrag till turistlägenheter

Delområde h: Regionalt bidrag till hyresrum för turister

Delområde i: Regionalt bidrag till anskaffandet av transportmedel för turister

Delområde j: Regionalt bidrag till kompletterande anläggningar och utrustning

**Syfte:** Regional utveckling

**Rättslig grund:** Delområde c–j Article L 1511, tirets 1 à 5, du code des collectivités territoriales

**Budget:**

Delområde a: 2,3 miljoner euro för perioden 2000–2006

Delområde b: 1,9 miljoner euro för perioden 2000–2006

Delområden c och d: 1,3 miljoner euro för perioden 2000–2006

Delområden e–j: 3,1 miljoner euro för perioden 2000–2006

**Stödnivå eller stödbelopp:**

Delområde a: Stöd på högst 50 000 franska franc (7 622 euro)

Delområde b: Stöd på högst 60 000 franska franc (9 147 euro)

Delområde c: Stöd på högst 40 000 franska franc (6 098 euro)

Delområde d: Stöd på högst 150 000 franska franc (22 867 euro) för skapandet av minst en fast heltidstjänst

Delområde e: Stöd på högst 300 000 franska franc (45 735 euro) för skapandet av minst två fasta heltidstjänster

Delområde f: Stöd på högst 50 000 franska franc (7 622 euro) per rum för skapandet av minst två fasta heltidstjänster

Delområde g: Stöd på högst 60 000 franska franc (9 147 euro) per lägenhet

Delområde h: Stöd på högst 18 000 franska franc (2 744 euro) per turistrum

Delområde i: Stöd på högst

— 80 000 franska franc (12 196 euro) per minibus, högst

— 20 000 franska franc (3 050 euro) per pirog och högst

— 200 000 franska franc (30 490 euro) för andra farkoster

Delområde j: Stöd på högst 30 000 franska franc (4 574 euro)

**Varaktighet:** t.o.m. den 31 december 2006

**Övriga upplysningar:** För delområdena a, b, e, f, g, h, i och j är stödet kumulerbart med förmånen av skattebefrielsen (Pons-lagen)

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

[http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state\\_aids](http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids)

**Datum för antagande av beslutet:** 15.11.2000

**Medlemsstat:** Tyskland

**Stöd nr:** N 156/2000

**Benämning:** Navigerings- och sjöfartsteknologi för det tjugoförsta århundradet

**Syfte:** Att främja forskningsprojekt som rör navigerings- och sjöfartsteknologi i syfte att skapa en vetenskaplig och teknisk bas för utveckling av ny teknik inom sjöfarten

**Rättslig grund:** Jährliche Haushaltsgesetze

**Budget:** 86,5 miljoner euro (173 miljoner tyska mark) totalt under fem år, genomsnittlig årlig budget: 17,5 miljoner euro (35 miljoner tyska mark) (för år 2000 16 miljoner euro, för år 2001 16,5 miljoner euro, för år 2002 17 miljoner euro, för år 2003 18 miljoner euro och för år 2004 19 miljoner euro inklusive stöd till offentliga forskningsinstitut)

**Stödnivå eller stödbelopp:**

För grundforskning: högst 100 %. För industriforskning: högst 50 %. För utveckling före marknadsintroduktion: högst 25 %. För genomförbarhetsstudier: 75 %/50 %.

Med ett påslag på 10 procentenheter för projekt som utförs inom stödberättigade områden enligt artikel 87.3 a,

och 10 procentenheter för små och medelstora företag,

och 10 procentenheter i enlighet med punkt 5.10.4 i regelverket för FoU.

Sammanlagt, inklusive bonus och kumulering, ej överstigande 75 % för industriforskning och 50 % för utveckling före marknadsintroduktion

**Varaktighet:** Fem år, från och med den 1 januari 2000

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

[http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state\\_aids](http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids)

**Datum för antagande av beslutet:** 15.11.2000

**Medlemsstat:** Spanien (Andalusien)

**Stöd nr:** N 538/2000

**Benämning:** Regionala stödprogram för miljöskydd

**Syfte:** Miljöskydd

**Rättslig grund:** Proyecto de Decreto por el que se establece el marco regulador de las ayudas concedidas por la Junta de Andalucía afectadas por las Directrices comunitarias sobre ayudas estatales en favor del medio ambiente

**Budget:** 40 411 755 000 spanska pesetas (242 879 539,14 euro)

**Stödnivå eller stödbelopp:**

Investeringar: 40 % bbe plus 10 % brutto till små och medelstora företag och ytterligare 10 % i stöd till förmån för förnybara energikällor.

Andra stöd endast för små och medelstora företag: 50 % bbe

**Varaktighet:** 2000–2006

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

[http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state\\_aids](http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids)

**Datum för antagande av beslutet:** 22.11.2000

**Medlemsstat:** Tyskland

**Stöd nr:** N 555/2000

**Benämning:** Tillfällig skattebefrielse för vissa kombinerade kraftverk inom ramen för fortsättning av den ekologiska skattereformen i Tyskland

**Syfte:** Att främja investeringar av särskilda CCPP-installationer, för att därigenom öka elproduktionens energieffektivitet för att minska miljöföroreningar

**Rättslig grund:** Gesetz zur Änderung des Mineralölsteuergesetzes

**Budget:** De förlorade skatteintäkterna kan ej beräknas

**Varaktighet:** Fem år från och med att installationen tas i bruk, senast från och med den 1 januari 2004

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

[http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state\\_aids](http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids)

**Datum för antagande av beslutet:** 27.11.2000

**Medlemsstat:** Frankrike

**Stöd nr:** N 317/2000

**Benämning:** Réunion 2000–2006 – fritids- och turistprodukter

**Syfte:** Regional utveckling och bevarande av kulturarvet

**Stödnivå eller stödbelopp:** Stödnivå: 60 % brutto av investeringarna, högst 0,8 miljoner euro

**Varaktighet:** Till slutet av 2006

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

[http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state\\_aids](http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids)

### Förhandsanmälan av en koncentration

(Ärende COMP/M.2277 – Degussa-Hüls/SKW Trostberg/Laporte)

(2001/C 37/10)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 26 januari 2001 en anmälan av en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 <sup>(1)</sup>, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 <sup>(2)</sup>, genom vilken de tyska företagen Degussa-Hüls AG och SKW Trostberg AG, båda kontrollerade av E.ON AG, förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, gemensam kontroll över det brittiska företaget Laporte plc genom ett offentligt bud tillkännagivet den 15 december 2000.

2. De berörda företagens affärsverksamheter omfattar följande:

- Degussa-Hüls: specialkemikalier och andra kemiska produkter.
- SKW Trostberg: specialkemikalier och andra produkter, kemiska processer.
- E.ON: el- och gasverk, kemikalier, telekommunikationer, olja, förpackningar, aluminium, tradingverksamhet.
- Laporte: specialkemikalier och andra kemiska produkter.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att det slutliga beslutet på denna punkt fattas senare.

4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (nr (32-2) 296 43 01, 296 72 44) eller per post med referensnummer COMP/M.2277 – Degussa-Hüls/SKW Trostberg/Laporte till följande adress:

Europeiska kommissionen  
Generaldirektoratet för konkurrens  
Direktorat B – Arbetsgruppen för kontroll av företagsfusioner  
Rue Joseph II/Jozef II-sstraat 70  
B-1000 Bryssel

<sup>(1)</sup> EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

<sup>(2)</sup> EGT L 180, 9.7.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17.

**Förhandsanmälan av en koncentration****(Ärende COMP/M.2294 – Etex Group/Glynwed Pipe Systems)**

(2001/C 37/11)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 26 januari 2001 en anmälan av en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 <sup>(1)</sup>, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 <sup>(2)</sup>, genom vilken företaget Etex Group SA, som tillhör Etex gruppen och kontrolleras av Fineter SA, förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, fullständig kontroll över Glynwed International plc's Pipe Systems division av Glynwed International plc genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagens affärsverksamheter omfattar följande:

- Etex Group SA: tillverkning, marknadsföring och distribution av byggnadsmaterial för tak, plast (framför allt rörledningssystem och dess komponenter), brädor, golv och väggprodukter och annat byggnadsmaterial.
- Glynwed Pipe System division: tillverkning, marknadsföring och distribution av rörledningssystem och dess komponenter.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att det slutliga beslutet på denna punkt fattas senare.

4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (nr (32-2) 296 43 01, 296 72 44) eller per post med referensnummer COMP/M.2294 – Etex Group/Glynwed Pipe Systems till följande adress:

Europeiska kommissionen  
Generaldirektoratet för konkurrens  
Direktorat B – Arbetsgruppen för kontroll av företagsfusioner  
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70  
B-1000 Bryssel

---

<sup>(1)</sup> EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

<sup>(2)</sup> EGT L 180, 9.7.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17.

**Förhandsanmälan av en koncentration****(Ärende COMP/M.2280 – BASF/Bertschi/Hoyer/VTGL/JV)****Ärendet kan komma att behandlas enligt förenklat förfarande**

(2001/C 37/12)

**(Text av betydelse för EES)**

1. Kommissionen mottog den 25 januari 2001 en anmälan av en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 <sup>(1)</sup>, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 <sup>(2)</sup>, genom vilken de tyska företagen BASF Aktiengesellschaft, Hoyer GmbH och VTG-Lehnkering AG samt det schweiziska företaget Bertschi AG förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, gemensam kontroll över det nyskapade tyska företaget rail4chem Eisenbahnverkehrsgesellschaft mbH (rail4chem).

2. De berörda företagens affärsverksamheter omfattar följande:

- BASF Aktiengesellschaft: naturgas, olja, kemikalier och läkemedel.
- Bertschi AG: speditionstjänster.
- Hoyer GmbH: logistik och speditionstjänster.
- VTG-Lehnkering AG: särskilt logistiktjänster.
- rail4chem: godstransporter på järnväg.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att det slutliga beslutet på denna punkt fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att behandlas i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EEG) nr 4064/89 <sup>(3)</sup>.

4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (nr (32-2) 296 43 01, 296 72 44) eller per post med referensnummer COMP/M.2280 – BASF/Bertschi/Hoyer/VTGL/JV till följande adress:

Europeiska kommissionen  
Generaldirektoratet för konkurrens  
Direktorat B – Arbetsgruppen för kontroll av företagsfusioner  
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70  
B-1000 Bryssel

---

<sup>(1)</sup> EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

<sup>(2)</sup> EGT L 180, 9.7.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17.

<sup>(3)</sup> EGT C 217, 29.7.2000, s. 32.

**Förhandsanmälan av en koncentration****(Ärende COMP/M.2324 – Sanmina Corporation/AB Segerström & Svensson)****Ärendet kan komma att behandlas enligt förenklat förfarande**

(2001/C 37/13)

**(Text av betydelse för EES)**

1. Kommissionen mottog den 26 januari 2001 en anmälan av en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 <sup>(1)</sup>, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 <sup>(2)</sup>, genom vilken det amerikanska företaget Sanmina Corporation (Sanmina) förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, fullständig kontroll över det svenska företaget AB Segerström & Svensson (Segerström & Svensson) genom ett offentligt bud tillkännagivet den 26 januari 2001.

2. De berörda företagens affärsverksamheter omfattar följande:

— Sanmina: underleveranser av elektronik till OEM-företag inom kommunikation, industriell och medicinsk instrumentering samt databranschen; särskilt kretskort och testning samt montering av kompletta system.

— Segerström & Svensson: främst inkapslingssystem för telekom-, datakommunikations- och bilindustrin.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att det slutliga beslutet på denna punkt fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att behandlas i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EEG) nr 4064/89 <sup>(3)</sup>.

4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (nr (32-2) 296 43 01, 296 72 44) eller per post med referensnummer COMP/M.2324 – Sanmina Corporation/AB Segerström & Svensson till följande adress:

Europeiska kommissionen  
Generaldirektoratet för konkurrens  
Direktorat B – Arbetsgruppen för kontroll av företagsfusioner  
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70  
B-1000 Bryssel

---

<sup>(1)</sup> EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

<sup>(2)</sup> EGT L 180, 9.7.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17.

<sup>(3)</sup> EGT C 217, 29.7.2000, s. 32.

## III

(Upplysningar)

## KOMMISSIONEN

## FÖRSLAGSINFORDRAN

Europeiskt initiativ för demokrati och mänskliga rättigheter som utlysts av Europeiska kommissionen

Stöd till rehabilitationscenter för tortyroffer

(2001/C 37/14)

1. Meddelandenummer

SCR-E/111916/C/G

2. Program och finansieringskälla

Europeiskt initiativ för demokrati och mänskliga rättigheter

Stöd till rehabilitationscenter för tortyroffer

Budgetposter: B5-813 (Center inom Europeiska unionen)  
B7-701 (Center utanför Europeiska unionen)

3. Typ av verksamhet, geografiskt område och projektets varaktighet

a) Detta europeiska initiativ för samman budgetposterna för främjande av mänskliga rättigheter, demokrati och konfliktförebyggande i länder utanför EU. När det gäller denna förslagsinfordran kan en organisation endast ansöka om finansiering för aktiviteter till stöd för rehabilitering av tortyroffer eller deras familjer. Med tortyr menas våldshandlingar som orsakar svår smärta eller allvarligt lidande eller andra former av allvarlig och avsiktligt grym, inhuman eller förnedrande behandling eller bestraffning i de fall där

i) den person som är inblandad i eller samtycker till sådana handlingar är en offentliganställd, eller en person som eljest arbetar inom den offentliga verksamheten, eller

ii) om handlingarna utförs av en grupp i politiskt syfte.

b) Geografiskt område: EU:s medlemsstater och alla mot- tagarländer inom ramen för programmet.

c) Projektets maximala varaktighet: 36 månader.

Närmare upplysningar finns i de riktlinjer för sökande som omnämns i punkt 12.

4. Sammanlagt belopp tillgängligt för denna förslagsinfordran

12 miljoner euro, varav 6 miljoner för center inom EU och 6 miljoner för center utanför EU.

5. Högsta och lägsta bidragsbelopp

a) Lägsta bidragsbelopp för ett projekt:

300 000 euro för center inom EU

200 000 euro för center utanför EU

b) Högsta bidragsbelopp för ett projekt: ingen gräns.

c) Maximal andel av projektkostnader som kommer att täckas av gemenskapsfinansiering:

60 % för center inom EU

80 % för center utanför EU

6. Högsta antal bidrag som kommer att tilldelas

Ingen gräns för antalet bidrag.

7. Behörighet: Vem kan ansöka?

De sökande får inte ha något vinstintresse, skall vara icke-statliga organisationer eller aktörer inom den privata eller offentliga sektorn eller lokala myndigheter och måste ha sitt huvudkontor eller sitt säte i Europeiska unionen eller i ett mottagarland. I undantagsfall får huvudkontoret eller sätet ligga i ett annat tredje land.

8. Preliminärt datum för meddelande av resultaten av tilldelningsförfarandet

Juli 2001.

9. Tilldelningskriterier

Se avsnitt 2.3 i de riktlinjer för sökande som omnämns i punkt 12.

10. Ansökans utformning och uppgifter som skall anges

Ansökan skall göras på det **ansökningsformulär** som bifogats de riktlinjer för sökande som anges i punkt 12. Format och instruktioner skall följas noga. **Den sökande skall för varje ansökan skicka in** ett undertecknat original **och** fem kopior.

**11. Sista ansökningsdag**

[http://europa.eu.int/comm/scr/tender/index\\_en.htm](http://europa.eu.int/comm/scr/tender/index_en.htm)

**Måndag den 2 april 2001 klockan 16.00.**

Ansökningar som kommer in till den upphandlande myndigheten efter ansökningstidens slut kommer inte att beaktas.

Eventuella frågor om denna förslagsinfordran bör skickas med e-post (ange det meddelandenummer för denna förslagsinfordran som står i punkt 1 till

Claudine.Delvoye@cec.eu.int

**12. Närmare upplysningar**

Närmare upplysningar om denna förslagsinfordran finns i de riktlinjer för sökande (Guidelines for Applicants) som är offentliggjorda tillsammans med detta tillkännagivande på Gemensamma tjänsten för yttre förbindelsers webbplats:

Alla sökande uppmanas att regelbundet besöka ovan nämnda webbplats före den sista ansökningsdagen, eftersom kommissionen kommer att offentliggöra de vanligaste frågorna och svaren på dessa frågor där.

---